

3-3-588-

1645

14

Belivue est des plus intéressants et aussi des plus
instructifs. Il a été composé par François Bona, médecin
(voir p. 202) qui s'est servi de la connaissance qu'il avait de
l'anatomie du cœur humain, pour décrire les effets
que l'amour divin produit dans les cœurs, et les diverses
causes d'un même cœur par la parole et par l'amour terrestre,
quoiqu'il soit surtout question du cœur de l'homme,
cet ouvrage peut être très utile pour le point de vue de
la révélation au Père-Cœur; il montre les effets que cette
révélation produit dans les cœurs.

Nous avons vu question plusieurs fois du Cœur de Jésus
du Cœur de Marie et du Cœur de St. Joseph, voir notamment:

p. 112 Cœur Jésus est sacrum cernuum.

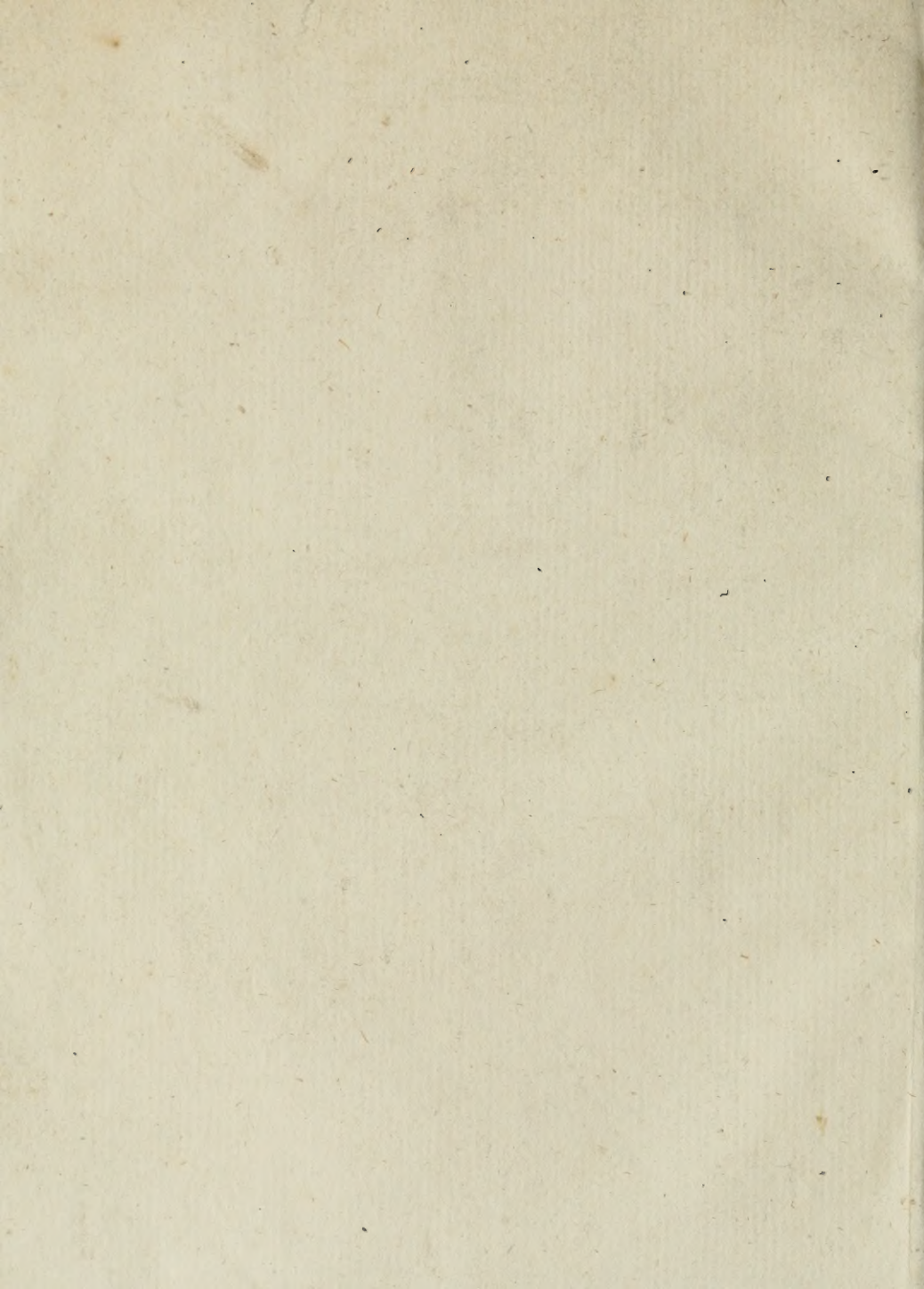
p. 114 et 119 Cœur Marie septem gladiis transfixum.

p. 155 Cœur Joseph. p. 169

De plus l'auteur parle de l'échange de cœur qu'ont lieu
entre St. Catherine de Genève et Jean. p. 155

De la transverbération du Cœur de St. Thérèse p. 201

De l'impression des instruments de la Passion dans le cœur de
St. Blaise Montefalco. p. 203

VERONÆ Superiorum permissu. MDCXXXV. UCA
c.g.f.

THE
ROYAL
EXHIBITION
OF
1851

Eminentissimo, ac Reuerendissimo

PRINCIPI

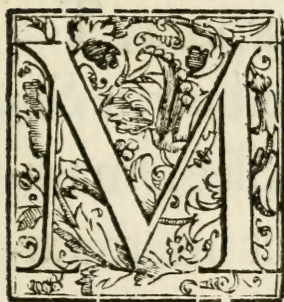
S. R. E.

Cardinali Amplissimo

D. D.

IVLIO MAZZARINO.

FRANCISCVS PONA F.

OS inualuit Auctori-
bus (EMINENTISSIME
PRINCEPS) Operi-
bus Patrocinium vt
quærant. Terrarum
Orbem veluti de specula perlu-
stranti mihi, inter Sacrorum An-
tistites

tistites dignior Te conspectus nullus, supremum qui tenes Virtutis apicem, cui Fortuna obsequens, foeliciter ancillatur. Solidioris Tu Gloriæ à puero irritamenta sensitisti; Regnorumquè, ephebus adhuc, concepisti momenta; rerum agendarum ut molem, paribus ponderi humeris fusciperes, & perferres. Te proinde expetiére Pontifices, Te quæsiuit Purpura, Te peroptarunt Reges. Testantur Sabaudia, Hispaniæ, Galliæ, maximum Te fuisse semper in maximis: Europæ namquè proprio ruentis pondere, auertisti sapienti dexteritate pericula. Tuam ergo

en

en meritò augustissimum Franco-
 rum Regnum, vix modò Ampli-
 tudinem capit; Tuis quoque ad-
 miniculis auctâ beatæ Regionis
 foelicitate: dum Galliæ sibi adhuc
 in Te Superstitem gratulantur pa-
 rem Purpurâ, & Meritis, Heroem
 celeberrimum illum, cuius gesta,
 ingenti argumento lassarunt Fa-
 mam. Ecquis præter Te (Heros
 Amplissime) Italiam penè nutan-
 tem, prouido Consilio suffulxit?
 Quis Cœlo, Genioquè dispares
 conciliauit Prouincias? Quis mu-
 tuâ fide, dissidentia inter se Re-
 gna coniunxit? Quis à Populis in-
 ter se rixantibus, leni Prudentiâ,
 parem

parem beneuolentiam extorsit ?
 Ista (PRINCEPS OPTIME) rude
 ingenium modò cient in Laudes ;
 stylumque in encomia , quamquam
 hebetem acuunt . At cur Tua mo-
 dò tentem gesta colligere , quibus
 nec grandia suffectura sunt Histo-
 riæ Volumina ? Beabunt satis su-
 perque Tua Nomina exiguum
 Opus , me si fronti lubens inscrip-
 sisse patieris ; exileque munus , cel-
 sa non respuet dextera . Nec ta-
 men CORDIS Vnius mei mu-
 nusculo , tantæ audebo Merito-
 rum maiestati litare : dedecet ,
 quicquid HECATOMBE minus , tam
 amplas Aras ; hanc profanis ex-
 plosis

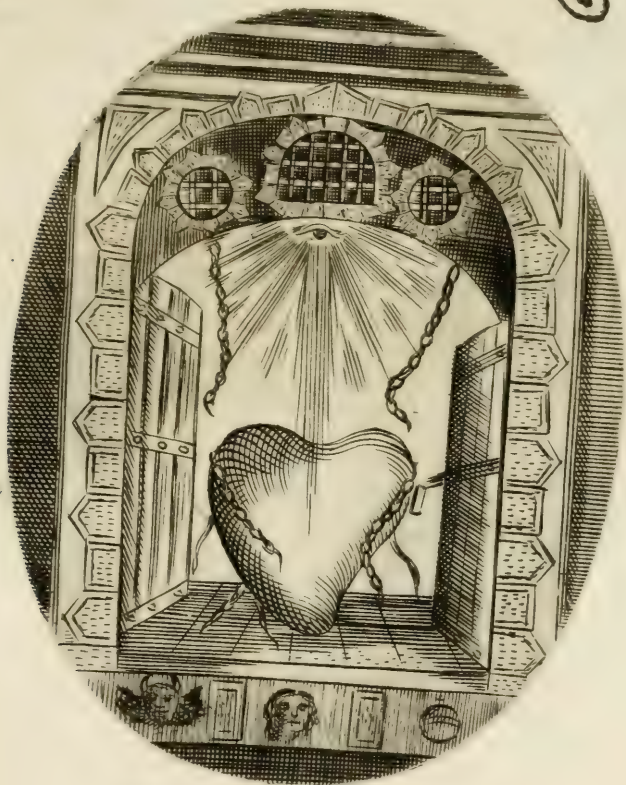
plosis ritibus, per SACRORVM CEN-
 TVRIAM CORDIVM adorno:
 quodquè fausto iubeas onine ef-
 fe, appendo Pietatis Opus: non
 ista, qualia olim, Iuuentæ redo-
 lent vanitatem; nec erit cur vn-
 quam pigeat, seria isthęc exarasse.
 Parcat (oro supplex) suauissimus
 TVÆ EMINENTIÆ Genius, auden-
 ti fortè altius Humilitati, si, vt
 vota venerantis animi foeliciùs
 emitteret, tàm sublimes adspira-
 uit ad Tholos: Deus quoque
 humilia despicit ex alto, nec ta-
 men despicit; propensumque ob-
 sequium pondus dare muneri per-
 fert. Ipse si Opusculo faueris, iter
 ad

ad publicam sternes gratiam. Ea
Tibi interim beata perennet, &
cumuletur foelicitas, quam Tuus
verè Eminentissimus Genius, Re-
gnis peperit, aluit, propagavit.

Veronæ IV. Non. Maij
M DC XLV.

Liber En ad TE redeo.

*Peccator ad se reuersus.
Rythmus Apodos.*

TE laudamus Dominum,
Celsum Cęlorum Principem;
Tibi vouemus Canticum:
Tibi Triumphum canimus.

Potentię tu fastigium,
Tu Sapientię culmina
Tu Bonitatis apices
Tenes, regnans in secula.

A

Errabam

Errabam cœcus, deuius,
 Septus hunc inde fordibus;
 Mancipium Hostis Inferi,
 Catenis vinctus horridis.

Forti (heu nimis) imperio,
 Caro iam Carni infederat:
 Mundusque iam seduxerat
 Palantem (vafer) animum.

Retia sæpè Diaboli
 Subiuit desiderium:
 Foedo Voluntas Aucupi
 Prædam se dedit miseram.

Deus misertus plasmatis
 Omnipotentis dextera,
 Cœcâ demersum caueâ
 Tu visitasti lumine.

O lumen Sole clarius,
 Vita', Salusque Gentium.
 Limo sepultum sordido,
 Viuificasti Spiritum.

Tu dirupisti vincula,
 Tu contriuiisti laqueum:
 LIBER EN AD TE REDEO
 Dulcis Adiutor Optime.

Animæ flecto genua,
 Sanctumque Nomen inuoco.
 Hostiam laudis offero,
 Quid boni vltra retribuam?

Squammæ cadunt ab oculis,
 Disrupta cedunt vincula,
 Liber iam ad te redeo,
 O Sempiterna Bonitas.

Non me Mors terret imminens;
 Non Maris æstus minitans;
 Non ira Regum percutit,
 Amor me dulcis reuocat.

Diù quærentis Numinis,
 Amantem Amor reddidit;
 Diuus Amor purissimus,
 Quò nil Amanti dulcius.

Gloria Regi Domino,
 Miranda cui sunt opera,
 Hostibus qui præripuit,
 Redimens Orbem Sanguine.

Creavit Amando .

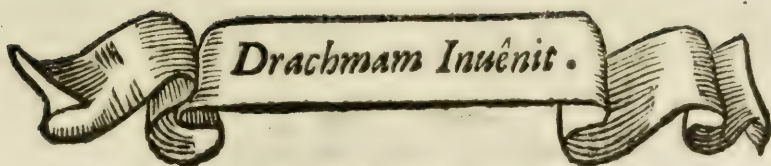
Diuii immensitatem Amoris, Regia Creatio-
nis aperuit Scena . Nil additum , creando ,
Numini ; si essentiam spectemus . Deo, creaturæ
non erat opus , nisi vt amando , semetipsum (ex

naturâ Boni , difunderet . Optimus in fe , & Maximus , extra fe quidquam haud erat quod quæret . Creauit igitur , vt amaret , vtque amaretur ; Fons enim , & Origo Amoris , imo Amor eft . Probabilior Theologorum fententia , fcientiam Dei non effe rerum caufam formaliter , per adiunctum voluntatis actum ; & cenfent , illam non poffe caufare , nifi per voluntatem determinatam , cui attribuitur Amor : Et licet intellectus , & voluntas Dei , concurrant immediatè ad productionem rerum in diuerfo genere , fimpliciter tamen loquendo , voluntas , idèft Amor eft potior operis caufa ; cum exercitium operis , primariò voluntati refpondeat . Abfolutâ igitur Mundi Oeconomieâ Deus (quem Homini gratiâ conftituerat) Hunc ad fui imaginem fecit . Cor , Medicorum , & Philofophorum fententiâ , priùs generatur , & Vitale fufcipit munus : fortè (fi liceat humiliter coniectari) in nuper creato Adam , cæpit præ cæteris membris Cor viuere ; quem deinde ordinem , totius propagationis feries fecuta eft . Dignitatem fi contemplamur visceris , id non abfonum videtur , nifi Orthodoxę veritati repugnet . Cor expetit Deus : ipfi namque infident cogitationes , & Amoris reciprocatio . Decebat enim Cor Deum impenfiùs amare , eoquè magis , quia ipfum Deus CREAVIT AMANDO .

EN tibi, Lector, Diuinus Amor, quàm malè
 habitus ab ijs, cum quibus suas esse delitias
 voluit. O' admirandam, & disparem penitè ab
 his, quæ præcessère Catastrophen ! Diuam Ipse
 maie-

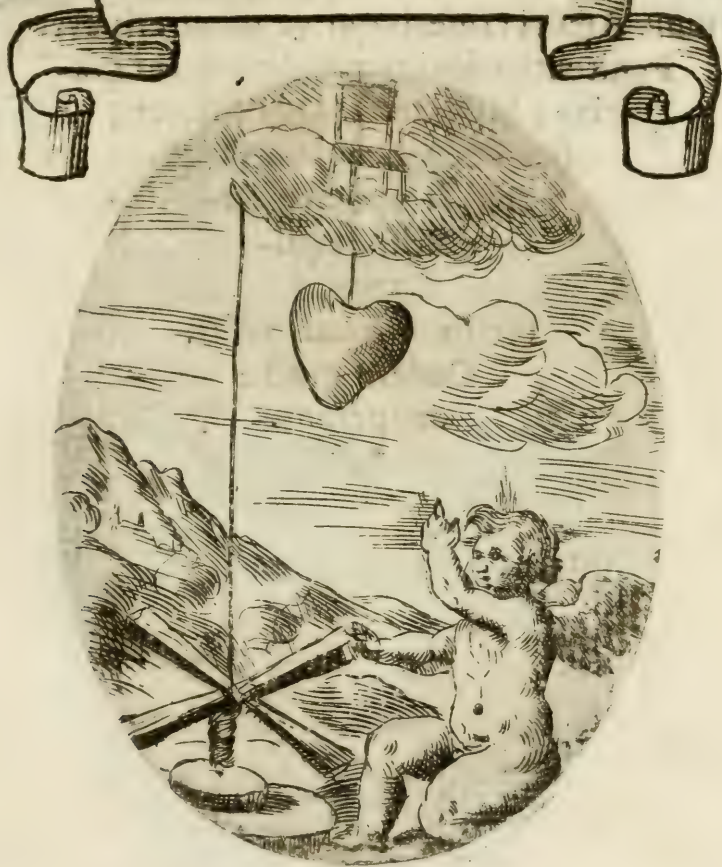
maiestatem seruili obuoluit Carne, aciem ne oculorum obtunderet aspicientium. Paruulus dari nobis est passus, qui *Exultauit ut Gigas ad currendam viam, & cuius egressio à summo Cælo*. Solauerat Iesus miseros, leprosos mundauerat, erexerat claudos, iusserat videre cæcos: panum quinario, Turbas innumeras pauerat, quodque Diuinius, salutari doctrinâ deuios reuocauerat Peccatores. Qui tamen Rex Israel paulo pridem exceptus est Hierosolymis cum triumpho, eadem egreditur, grauissimam *baiulans sibi Crucem*, quam vt nos saluaret, alacri conscendit animo, ingentem Patri Spiritum redditurus. Filium Dauid falsi sunt Homines, Angeli, Demones: non tamen à Rege Atauo hæreditatem Sceptritulit; Purpuram tantum exoletam ad ludibrium: & Clauem, Prophetâ testante; *Dabo ei Clauem Dauid*, Crux fuit. Vnum sibi præterea Regis carmen (imo dimidium carminis) morienti referuauit: IN MANVS TVAS DOMINE COMMENDO SPIRITVM MEVM; reliquum acclini Cordi Peccatorum resipiscentium permisit, REDEMISTI ME DOMINE DEVS VERITATIS. Hostiam se obtulit pro Gentibus Iesus: Iesu suauissimo Seruatori, Hostiam se offerat Cor, *ut in nouissimo resurgens cum Christo*, mereatur Cœlitibus aggregari.

Diuus Amor accensâ face , attento studio , nulli parcens labori , amissam Drachmam , Cor nimirum Peccatoris , coeno volutatum , imoquè solo inter Mundi purgamenta iacens

cens quærit. Proh Dilectionis ardores ! Dede-
 rat Cordi aures, vt inspirationes audiret ; dederat
 alas, vt ad sublimia contemplando volaret ; ip-
 sum vero humi repens, inter Carnis sordes, Suis
 instar delitias quærens, suæ dignitatis oblitum,
 transitoria bona, æternæ prætulit gloriæ. Ster-
 quilinium Carnis meruerat cum Tartari flammis
 mutare : dulcissimus tamen Amor Iesus, Sui pe-
 rire Imaginem ægrè passus, Charitatis lumen ac-
 cendit, & *tanquam Cernus, Hinnulusque Cer-*
uorum discurrens, nullis parcit salebris,
 inuijs nullis, donec pretio inexti-
 mabili Sacrosancti Sanguini
Drachmam redimat,
 Beatorumque
 confor-
 tio
 adnumeret : quorum *super vno*
Peccatore maius fit gaudium,
quàm super septem
Iustorum A-
nimas.

DONEC PONAM.

EXemptum Cor vinculis criminum , quæ Di-
 uina dirupit Bonitas, Seruatori Optimo Glo-
 riam cecinit : tandemque liberum ad se conuer-
 sum ; Carnis illecebras, Mundi technas , Dia-
 bolique

bolique insidias postlimino auersatus, ad Sacram
Redemptionis anchoram, fausto se dirigit syde-
re. Euitatis hostium decipulis, Diuo se se com-
misit Amori; Inferis qui vt illud eriperet,

Penitentiae deuinxit, rediturum vt gra-
tias, Miseratori Deo sisteret,

sua demum memor Origi-

nis, & optatam Se-

dem exqui-

rens,

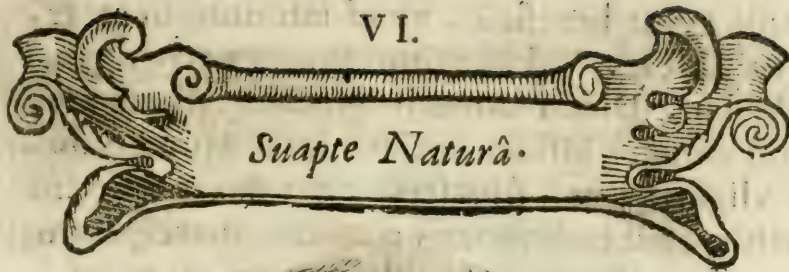
toto voluntatis nisu,

Cœlesti gratiæ

cooperans.

* *

*

COR, viscerum omnium calidissimum esse,
Philosophi omnes, Medicique sunt fassi:
spirituum quippe ærarium est, & natiui Fons
caloris; vt semper exæstuans, perenni respira-

tionis egeat beneficio, ne ad interitum siccetur,
 & incalescat. Viscus igitur SVAPTE NATVRA præ-
 calidum, Diuini Amoris igniculis inflammari,
 quid mirum? Mirum potiùs, inter Mundi tepê-
 re vligines, imò frigescere; aut fluxas quærens
 diuitias, aut male feriatas amoribus mancipatum;
 quibus, & quies adimitur corpori, & animi

bona pereunt. Vratur itaque Sancti

Spiritus igne, vt mundo ipsi Cor-

de placeamus, & Creatori

suo, ipsum enixiùs aman-

ti, quantùm in se

est, incom-

para-

bilis beneficia Amoris, ob-

sequij, & dilectionis

retributione,

compen-

set.

Scrutator Es Tu.

Profitetur Anatomen Diuus Amor, in Amplissimo Vniuersi Theatro. Mirandam spectat industriam, quidquid ab Empireo, ad Inferos. Dedignatur Is artus scindere, & impura ab dominis

dominis viscera pertentare. Cordis tantum Regia introspicit penetralia, huius etenim SCRVTATOR BST SOLVS. Penitiores distinguit fibras, & sinus vtriusque, intimos inquirat recessus; adeò vt ne quidem imperceptibile spiritus, Lynceum, efugiat obtutum. Expia tu Peccator, à sordibus pectus, nares ne Dei fœtore, ne ve eius lumina Culpæ turpitudine ferias: *inscrutabile namque licet sit Cor tuum, & prauum, vt nequeat ab alijs cognosci*, Dominus videt, & probat illud: nam *quæ sunt Hominis nemo nouit, nisi spiritus Hominis, qui est in ipso. D. Paul. Epist. pr. ad Cor.* Cor ergo meritò diuus Amorperitâ manu contrectat, & aperit, *qui solus (vt pr. Regum 16.) nouit Hominum Corda: Auctori quippe tantum conceditur, conscientiam intrare secretam, Proinde neq; Diabolus (vt D. ait Augustinus,) Anima videre potest cogitationes: idenim argumentum fuit Deitatis in Christo: ex quo etiam Angelis hoc priuilegium fuit denegatum, solius Dei proprium, qui (vt habemus Rom. cap. 4.) vocat ea quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt.*

VERBUM TVVM.

Diuino Verbo Animam illustrante, ipsius Dei
 domicilium Cor, fulgenti veluti Elych-
 nio splendet, suis vt præfulgere pedibus possit :
 neque hæreas, Lector, quod pedes Cordi at-
 tribua-

tribuamus : non hodie primum : hi sunt , de quibus Propheta Regius in Psalmis ; STANTES ERANT PEDES NOSTRI , &c. sunt autem pedes , affectus terrenorum ; qui in morem proximè discessuri , stare debent , non sedere ; vix scilicet in Corde morari . Hi sunt , de quibus Propheta lugens ait . SORDES EIVS IN PEDIBVS EIVS , idest eius crimina in affectibus prauis , & inclinationibus peruerfis . Vt hos custodiret Deus , supplex orabat Dauid . LIBERA PEDES MEOS A LAQUEO , idest à Tentatione vitricæ . Verbum enim Dei , vera & Sacrosancta LVCERNA est , quæ mentem irradians , errorum discutit caliginem , fidei præfulgens lumine . Faceffite Vos LVCIANI , FRANCI , EVRETAE , aliorumque fictiles , imò cœnosæ LVCERNAE , cœco nictantes lumine . Faceffite animorum peruertendis vestigijs aptæ , non dirigendis . Pereat memoria vestra cum sonitu : & vili cemento effictæ , iam tandem in viles cineres reuertamini ; obruatque vos extemplo salutaris obliuio . LVCERNA adfulgeat credentibus *Verbum Domini* , vt imbuta Anima *salutaribus monitis* , ad beatitudinem peruenire ex Diuina bonitate mereatur .

Clausus Clauo.

L Vteum simulachrum, ferreo Cordi, vulgaris
 Amor insculpserrat ; fluxam nempe mulie-
 bris oris imaginem ; aramque profanam peni-
 tūs, fugaci erexerat Pulchritudini : Eiurat mo-

C

dò

dò consilium imprudens ; impudensquè vultus ,
 Rationis cogente Imperio , virili deturbatur pe-
 ãore ; subeunte Mortis memoriâ . CLAVVS sic CLA-
 vo trahitur . Valete vos impura Carnis

Ludibria : Christo tandem vniuersum

Corpus inferuiat , vt cum re-
 surget in Nouissimo , di-

gnè possit Animæ an-

cillari : dotibus-

que beati-

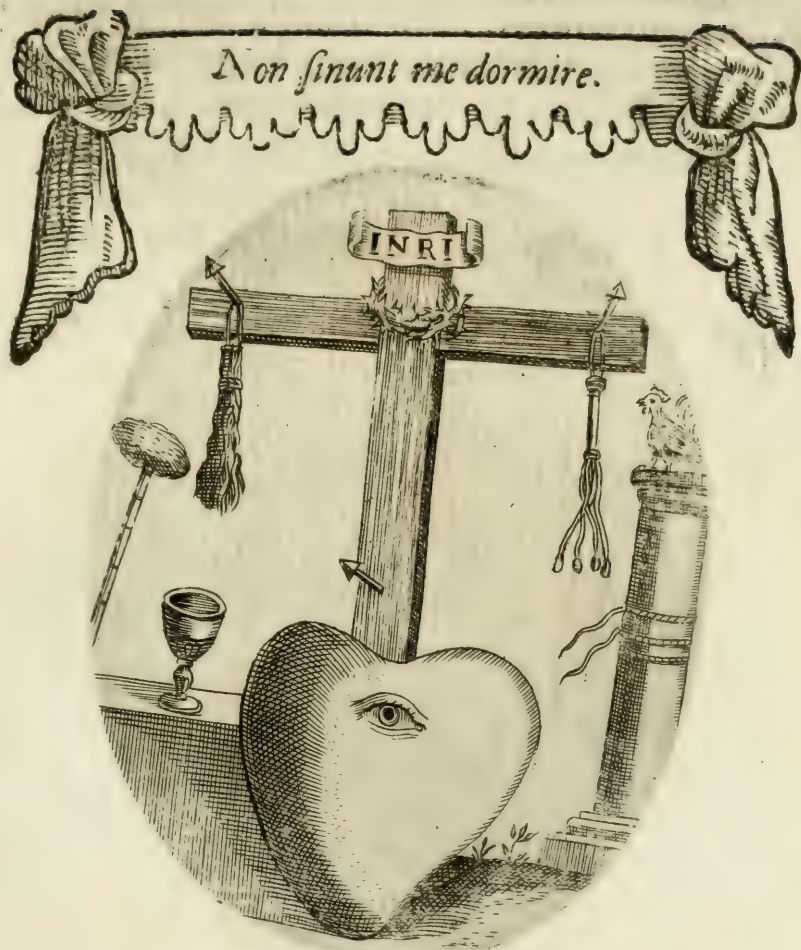
ficis

illustratum , cum Bea-

tis in æternum

lætari .

* *
 *

NOtissimum Ducis dictum . TROPHAEA MIL-
 TIADIS NON SINUNT ME DORMIRE . At Cor
 Iusti; non vanis gestorum phantasmatibus moue-
 tur, aut agitur; sed grati adfectus æstuans ar-
 C 2 dore,

dore, Christi Iesu Domini nostri Trophæa Pas-
 sionis contemplans, adeò Amoris flamma inca-
 lescit, vt iugi meditatione reuoluens, quid pro
 se passus sit Cœlestis Miltiades, inter gratiarum
 actiones, perpetuasque Dei Laudes vigila-
 re cogatur à *Solis ortu, vsque ad occasum,*
 & ab occasu ad ortum, vt Dei
 Miserantis Clementiam,
 feruidâ, sollicitâque
 oratione, toto
 Animæ
 Corde, glorificet, &
 adoret.

* * *

Procul Este Prophani.

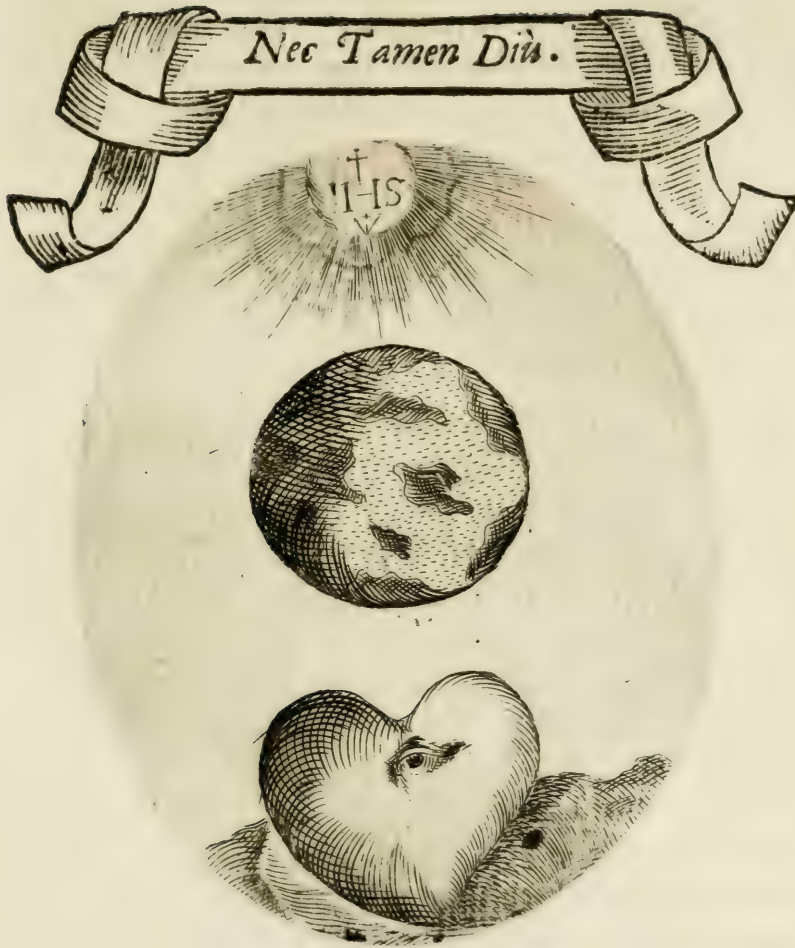

Arcem arduam, inaccessam, multiplici septam muro, ædificavit Rex Deus Cor Hominis, sibi in Domicilium elegit: ac Perduellis Diabolus, pariter inhabitare contendit.

Simul

Simul utique hos esse non decet: alterutri igitur
 sese credit, pro Custodis arbitrio. Custos Vo-
 luntas est, quæ Regi Deo, sinceram si fidem fer-
 uet, Regno Cœlorum Arcem adscribit; si verò
 turpi defectione recedat, Hosti mancipat ad per-
 ditionem. Vigil itaque Amor excubat Diuus,
 prophanum ut quodcumque arceat; cogitatio-
 nes nimirum impias, vanas, & quomodolibet
 prauas, ex quibus solent, & verborum crimina,
 & operum scelera deriuare. Circumspe-
 ctione ergo opus est, ut si quis appro-
 pinquet Hostis, illicò interna vir-
 tutum cohors excitetur, quæ
 in irrumpens Vitium
 insurgat, & ab e-
 xitiali Sen-
 suum
 inuasiōe præmuniat, ne quando
 assentiens Voluntas, Arx
 in Tyranni potesta-
 tem deue-
 niat.

XII.

Eclipsim vides. Stant e regione Cor, & Iustitia Sol Deus: at grauis, opacus, immobilis Terrę globus interiacet. Mundus ille de quo scriptum, & **MUNDVS EVM NON COGNOVIT.** Humum deses

deses Cor premit; auet tamen Solem suum aspicere IESVM DOMINVM, vnde ipsi Lumen, Salus, & Vita. Currit indefessus CHRISTVS SOL AETERNVS, Redemptionis Eccliticam: & viuificô radiô, Cordi sit à latere obuius, vt Mundi sic tandem euanescent obstacula. Sibi itaque gratulatur spem Cor, proximè adituri ipsum Luminis; seque ipsum solatur, Solis Clementissimi. NON DIV' abfuturos influxus; vt eius demum feruens calore, ad sublimia allici queat. Nec mirum, Cor deperire Diuinum Solem; summa quippe inter ipsos intercedit Analogia. Sol enim motu, & radijs illustrat cuncta, & Cor dicitur Mundi; Cor autem, Sol Hominis vocabatur ab Antiquis, quoniam Microcosmum irradiat, & viuificat Spiritibus: Sol motu, & calore, vniuersa exhilarat: Terram coronat floribus, gemmis mineras ditat, animalia generat, & conseruat; vt hunc Sidus prosperum, & salutare, Philolophus nuncupauerit; rerumque omnium Alumnum; & quo remoto horrescit terra, spoliantur arbores, & infœcunda fiunt cuncta; Sic Cordis spiritus, mouente moti nisi ab Anima, in Homine vitam fouent, vt Cor, dici Sol Microcosmi, concinnè queat.

Non Comburetur.

NOta ex Tacito, perempti Viru Germanici,
Historia; cuius cadauere flammis absum-
pto, rogo adhuc Cor infedit intactum, ex quo
veneficij facta Populo Romano suspicio. Obse-

D dit

dit Infernus Anguis , Peccantis Cor ; euomuit in
 intimis sinibus exitiale venenum Culpæ : Amc-
 re Diuino NON COMBURETUR Cor miserum : re-
 nuit suauissimum dilectionis incendium , viscus
 turpi peccatorum pharmaco conspurcatum . Re-
 mouemus Serpentes : aderit Dei Cratia , præ-
 potens superando veneno Antidotus , vt felici
 possit igne , Cor diuinitus inflammari . Huc
 spectat locus *Plinij lib. 11. cap. 37.* Negatur cre-
 mari posse Cor in ijs , qui Cardiaco morbo labo-

rant : negatur & VENENO interemptis . Cer-

tè extat Oratio Vitellij , quæ reum Pi-

sonem eius sceleris coarguit , hoc

vsus argumento : palam-

que testatus , non po-

tuisse OB VENE-

NVM , Cor

Ger-

manici Cæsaris

cremari .

* *

✱

Si rasa sit Tabula.

Pingit Amor Diuus , non fugaces vulgaris A-
 moris spectra , sed Cœlestis pulchritudinis
 formas . Se namque ipsum , Cordi inscribit
 Amanti . Cuius gaudet candore ; non enim Nisi

RASA SIT TABVLA, ingens æterna dextera o-
 pus aggreditur. Illibatum Cor amat, nulla cui
 infideant figmenta seculi, aut phantasiæ
 deliria: salutare ei imprimit Nomen:
 ex quo Cœlestis pignora Glo-
 riæ, degens adhuc inter
 mortales præ-
 libet.

* *
 *

XV.

Crea in Me.

ENixiùs Amantem Dominum Deum suum ,
 redamat Anima , pretioso redempta sanguine :
 satis nec sibi facit amando . Angustias de-
 plorat Cordis ; exiguo namque hospitari erga-
 stulo

stulo Deum , se pudet . Mundi igitur Condito-
 rem , vt dignè possit excipere , MVNDVM vt in se
 creet , supplex orat , vt congruo possit Vniuersi
 Opificem recipere hospitio . Cor itaque mun-
 dum , idest ab omni criminum labe deter-
 sum , exoptat ; sed in Corde , Mun-
 dum desiderat , vt amplissimâ Re-
 galis Aulæ Munditie ,
 Regem Deum
 colere ,
 amare , adorareque
 valeat .

* *
 *

Volentes ducimur, nolentes trahimur in flagella. Pertulit Agnus innocens, flagra non tantum pro nobis, sed Clavos, Lanceam, Crucem. Ipse dolores nostros tulit, & peccata nostra, proh

proh Amor! ipse portauit. Cruci ergo Corde he-
rentes, sin minus fixi clauis, lubenti animo, ac
sponte Parato, perferamus flagella, & Diuinæ
subscribamus alacres voluntati; eiusque Proui-
dentia exitum feramus patienter. Utinam

nos in hac Vita corripiat, ne perdat in

alia. Vires prius inspicit nostras,

deinde tentat; vtilem sem-

per probationem in-

tendens, *non enim*

Deus inten-

tator

malorum est, nam correctio eius sem-

per cum dilectione, & ad Sa-

lutem per emendationem.

dirigitur.

* *
*

Æstuat Infelix.

Macedonem adeo Gloriæ fuisse cupidum,
 Veterum monumenta testantur, nullis ut
 periculis, laboribusque pepercerit, dominium,
 ut Vniuersi capefceret. Pardi figurâ meruit in

E

Sacris

Sacris Paginis præmonstrari, vt Regnorum numerus, macularum varietate præsignaretur. Orbe tamen propè subacto ingemuit, cum plures dari intellexisset.

*Vnus Pæleo luueni non sufficit Orbis;
ÆSTVAT INFELIX angusto limite Mundi,
Vt Gyari inclusus scopulis, paruaque Seripho.*

Factum est tamen, vt votis frustratus miser, ætatis in meridie sublatus, nec Vniuersi Rex fieret, nec sua posset Regna vnico Sceptro concedere: in quatuor enim partes discerptum, suis reliquit Imperium; ex quo breui in diuersorum potestatem concessit; *omne namque Regnum in se diuisum desolabitur*. Vastum itaque & inextinguibile desiderium, laborat Orbis vni-

tate, & angustia: Cor etenim,
nisi ad paupertatem Spiritus redigatur, quiescit nunquam;

vnus enim
Deus,
ipsius est Pax,
Quies, &
Gloria.

* *
*

Ex Puluinari Puluar.

Fllia Nicolai Secundi Comitis Salmacensis,
 Vidua , Amoribus olim , & voluptati-
 bus mancipata , florens ætate , formâ præ-
 stans , diuitijs affluens , ad eam deuênit insa-
 E 2 niam,

niam , vt nil præter luxum exquireret . Meridies erat feruentior , cum illa se se vestibus exiit , rosifquè altiùs stratis , nudatum corpus immergit . Lenem dum quærit soporem , obdormit Mortem spiritus: quippe cohibiti , cordi necem consciuere , suffocato calore . *Vidua quæ in delitijs est viuens , mortua est* , ait Aposto-

lus ad Tim. I. c. 5. PVLVINAR ex Rosis

sibi , se PVLVINAR parauit Morti ;

Voluptatum igitur *Vsura* ,

morbi non tantùm ,

fed , & Inte-

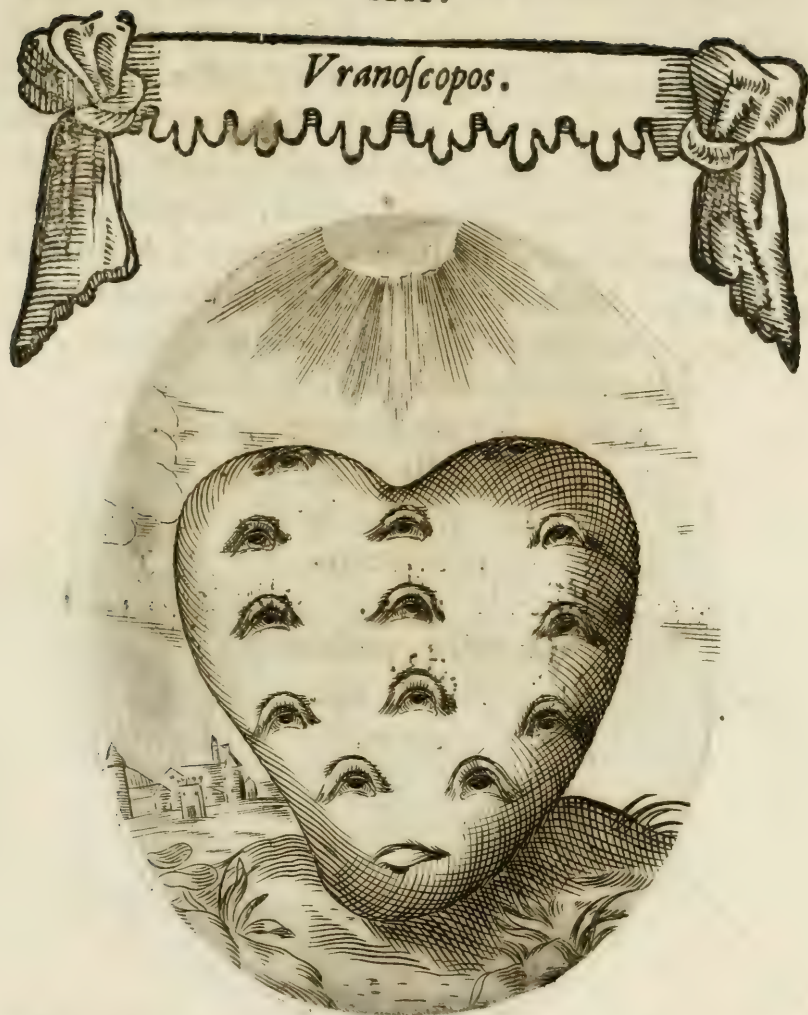
ritus .

Pyrausta Cælestis.

ELementum nullum animalibus expers, Natura est passa. Igni Pyraustam dedit, medijs flammis, ceu inter blandiores auras, Papilionis genus inuolans, fornacibus familiare. For-

stax

nax est Cor, verè si Dei amans. Pyrausta, Ani-
 ma est, felici quæ æstuans incendio, torretur, sed
 non consumitur; imò inter ardentis æstus deli-
 tias, ceu inter flores amænissimos lætatur, bea-
 to contenta rogo: donec perruptâ per
 corporis dissolutionem fornace, ad
 lumen I E's v, in Cœlestis Emphy-
 rei sinu, felix ad æter-
 nitatem com-
 migret.

O *S* Homini sublime dedit, Sulmonensis canebat. Cor Homini sublime dedit, canamus Christicolæ; quorum est excelsa suspicere, & quæ sursum sunt querere. Argus (obsecro) sit Cor nostrum;

nostrum; Cœlestia iugiter contemplans; quoties enim terram respexerit, omninò eam sibi vilescere clamitabit. Vigilet Cor ad custodiam, ne insidijs, aut decipulis pereat. Excubet aduersus Hostes, *semper enim Diabolus quid deuoret, querit circuens; semper Caro quid inficiat, semper Mundus, quem decipiat. Vigilemus (repeto) Nescientes diem, neque horam, ne imparatos inueniant Hostes.*

Neque tamen penitùs terrena auersemur,
sed tanquam villici rationem horum

reddituri, ita tractemus; vt infi-

mus Cordis oculus tel-

lurem aspiciat,

vt terreno-

rum.

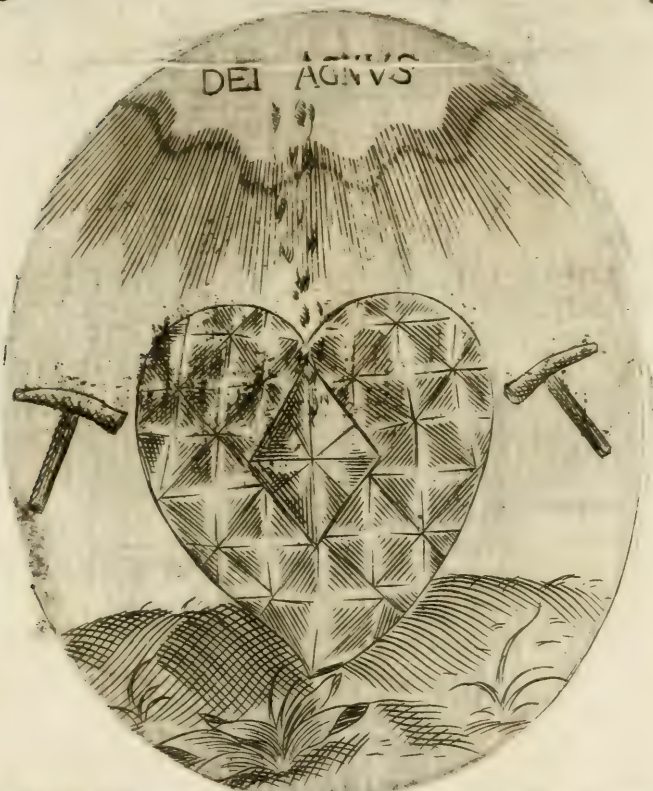
sin nullæ, postremæ

saltem sint

cursæ.

∴

XXI.

Solo Sanguine.

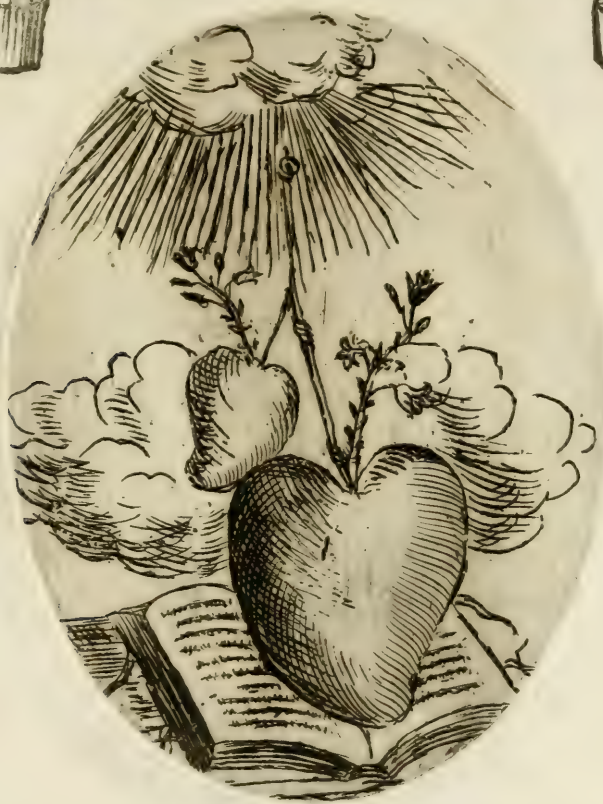
Q Vale Mortalium Gazis, non inest adamantium vides Cor, bini quod mallei vicissim pertundunt : *Inspiratio* , & *Synderesis* : chalibeos at illud ictus contemnit, pertinacique duritie respuit.

F

spuit.

spuit. At quamquam indomitum, hædi si sanguine madescat, molle Victore frangitur, & facili lenitate dehiscit. Peccator Adamas est: hinc beneficia pulsan, illinc tribulationes verberant, non tamen à se ipso recedit. Verum si Agni Cœlestis Sanguine perfundatur; idest Sacramento-
rum adeat ærarium, rumpitur illi co, & amis-
sâ, quam induerat duritie, facilem se
eruderationi salutari committit;
vt per Pœnitentiæ opus, ad
varias Virtutum for-
mas, se se dispo-
nat, stu-
dio-
sèque reti-
neat.

Locis Simul Pluribus.

INsignis Dei Aulici laudes, rudi planê Hymno
 pangimus ; cuius ex intercessione , insignia,
 nobis à Deo beneficia extant. Sacra , simplici
 gaudent Musâ : rudior si stylus, addictior sit pie-

tati animus. Spreuerint si fortè mortales, Cœli-
tes non despicient.

De Diuo ANTONIO de Padua Hymnus Apodos.

Accede, Musa tenuis,
Faciât Poetam Pietas :
Nunc primùm Rythmos canimus,
Veniam, non laudem querimus.

*Adsit, vel absit numerus,
Non laboramus anxij:
Rebus incumbit animus,
Verbaq; Genius suggerit.*

*Musa quinquagenaria
Metri cur discat regulas?
Metiatur Auris Carmina,
DIVO ancillentur syllaba.*

*O' Confessorum Gloria,
Decus ò Lusitania,
Grandis ò Splendor Patani,
Quod pratulisti Patrie.*

*Aerarium per te Cœlicum
Recluditur precantibus:
Quidquid à REGE postulas
Gratia flrens impetras.*

*Gentes Vos Vlissipona
Regis defunctam Filiam
Qua vidistis resurgere,
Concinem SANCTVM colite.*

*Parisum Tu suscitās,
ANTONI, mersum fluctibus:
Regina Neptem pariter
Toto iam sanctam triduo.*

*Quam Medoaci gurgites
Absorpsérant Infantulam,
Circumfluente Populo
Signo Cræcis restituis.*

*Infernos Hostes ejcis,
Sensus internos permeas,
Cæcos, Leprosos, Aridos,
Sanas, fulcis, illuminas.*

*Edis passim miracula,
Omne qua captum superent;
Exlegemque Tu Populum
Exemplo ad CHRISTVM reuocas.*

*Amissum si quid ploritet
Vulgi demissus Spiritus,
Demisso ex astris lumine
Rem indicas deperditam.*

*Tu IESVM vlnis excipis,
Figisque plantis oscula;
Tremensque, & simul hilaris
Ardes, & alges humilis.*

Per te

*Pcr te Pater Omnipotens ,
Mirandum opus edidit ;
Opus , cui nunquam simile
Fortè vidit Religio .*

*TV LOCIS SIMVL PLVRIBVS
Eodem degis Corpore ;
(Silco iam Philosophi)
Rerum sic Auctor imperat .*

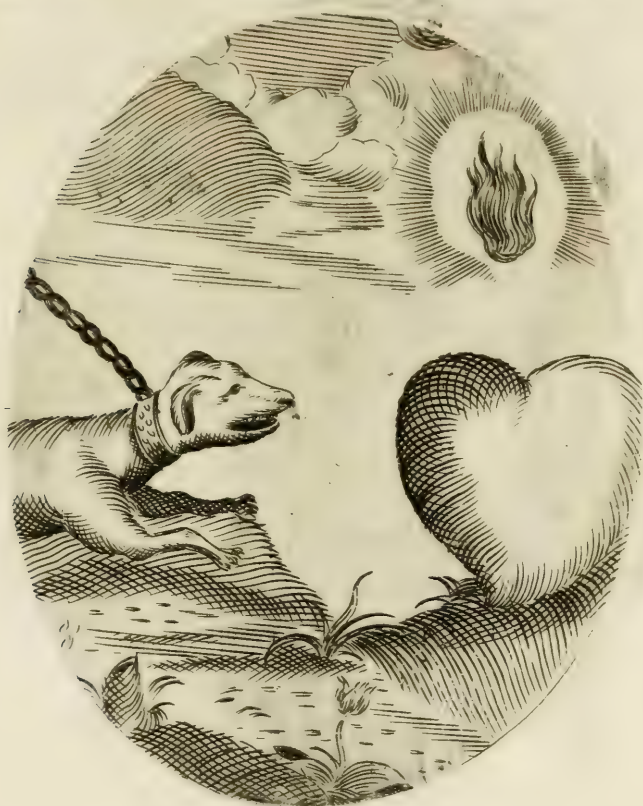
*O mirum ! mirum centies !
In Concionis impetu
Pataui reple Pergamum ,
Simulque Patriam incolis .*

*Vidit Patauium : celebrat
Excolendum Miraculum ,
Parentem dum innocuum
Diris supplicijs eripis .*

*Calumniator inuidus
Miraculo confunditur :
Cæsus dum surgit Iuuenis ,
Homicidam qui detegit .*

*Vrbs ò fælix Antenoris
Tantum sortita Genium ,
Quem Istri , & Gangis accole
Vt venerentur , adcunt .*

Non Nisi Volentem.

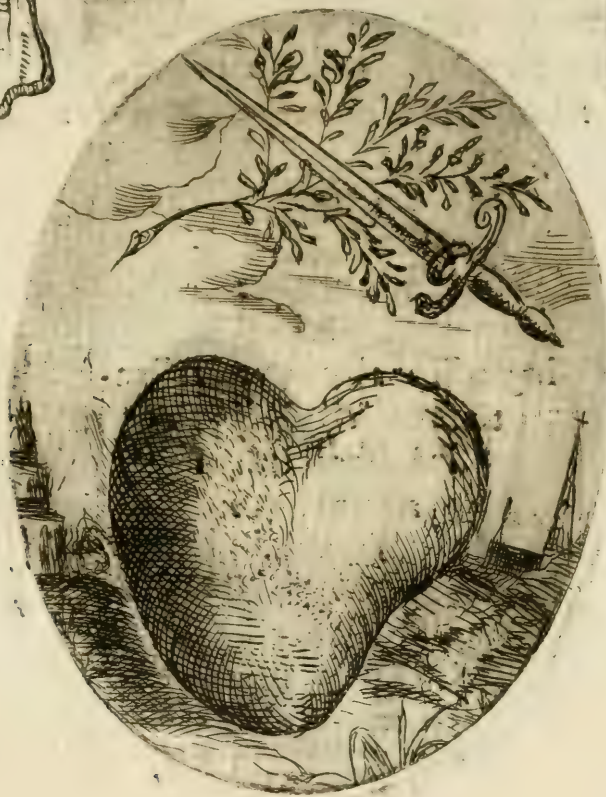

ESca apparet Diabolo peroptata, Humanum scilicet Cor, ipsi quo suavius nihil: Deo siquidem illud requirenti, præcipere gaudet; cum sciat nil enixius, Numen expetere, dicens, FILI

PRAEBE MIHI COR TVVM. Validiore itaque nisu, in-
 hiat Cordi; at firma furentem cohibet Catena,
 vt NON NISI VOLENTEM possit arripere, & com-
 mordere: non enim permittit Deus, Hosti teter-
 rimo in Hominis Animam grassari, nisi se spontè
 lacerandum obtrudat; sic diuexandum.

Iob dedit Diabolo, hac exceptione,
 vt *Animam eius seruaret*. Vigile-
 mus ergo, & Canem infe-
 rum inhiantem vt la-
 niet, Diuino iu-
 uante Spiri-
 tu, cauea-
 mus.

Datur Optio.

Pythagoræ Y seu maus Arbitrij biuium, ad Virtutem, siue ad Vitium patens. Terras ingreditur, liber Homo: vna ei soluta Voluntas, nullâ Tirannorum vi subigenda. Diuinum cuili-

bet.

bet satis adfulget lumen, sufficiensque adlucescit
 gratia, vt cæteris deficientibus adminiculis, cer-
 tẽ per Angelum Deus recticordes admoneat, di-
 rigatque fidelis. DATVR itaque OPTIO, Sup-
 plicij, aut Præmij. Dei gratiâ, & miseratione
 iuuante opus est, sed & operantis voluntate

opus est: *Perditio enim tua ex te Israel;*

nam qui fecit te sine te, non saluabit te

sine te. Meliora igitur eligi-

to, viamque Salutis

per amorem, ti-

moremque

Dei

ingreditor alacer, vt declina-

to supplicij gladio, o-

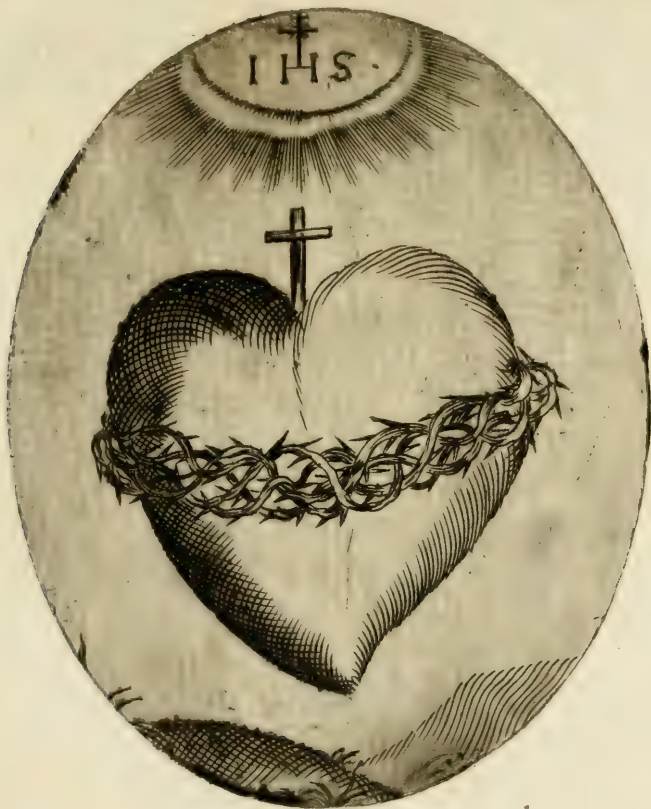
leâ beatificâ in

æterna pace

fruaris.

* *

Sepe circumdedit Ei.

Domini Vineae est, Cor nostrum : suauissimos parit cogitationum racemos, si Pietatis floreat cultu, Innumera in hoc contulit Bonitatis Officia, Coelestis Paterfamilias : detraxit

tandem spienam Sacro de Vertice Coronam, vt
ornaret non tantum, sed vt sepiet, & Infestos In-
ferni Hostes abigeret: Dominica si quidem Pas-
sionis memoria, ex Vinea Cordis, Inferos

Buprestes aspellit, tutò vt florere, dul-

cesque perferre botros sanctarum

possit cogitationum, in bo-

acis, norum Operum pro-

ductu, nobis praeuentum, Diuinâ

olatio. Praecooperan-

modato: interru- te

non sustinuit beneficen-

tiâ.

Ecce Filiij Aquilae. Hâc angelus

in manu Patris, et cetera

quae in eod. Manu. E. 1. 1.

Templum, (vt uidi in) pie-

ty, quod est templum

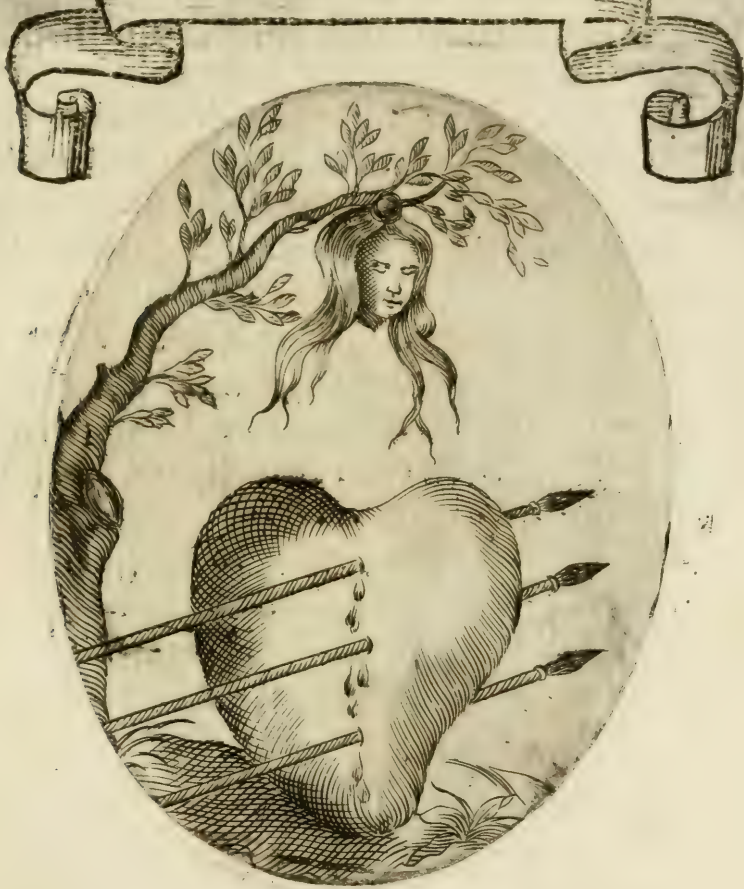
sanctum, et cetera

et cetera

et cetera

et cetera

Vnus Non Sufficit Ictus.

Accedite, quibus adhuc Diuina Pietas Parentes commodat: Legite, & contremiscite. Notissima est impij in Patrem Absalon miserimi adolescentis Historia, ex Libro Reg. 2. c. 18.

Hunc

Hunc impensius adamauerat Dauid: Monstrum,
dilectionem, contumaciâ, & odio rependit. Ab-
hominatus est Deus tam ingrati animi Feram: Fi-
liumquè nequam, *triplici lanceâ, corde transfi-*
xum, propriâque simul comâ suspensum; perire,
& ad Inferna rucere iussit. Legite filij, & horresci-
te. Apostolum clamantem audite; *Filij obedite*
Patribus vestris: siquè vestigium incautis, & de-
uijs, rationis inest, vobis metuite. Vindex Nu-
men imminet, nisi parentes (Brutis deteriores)
diligatis, colatis. Præcepit id arctius Deus 4.
Decalogi mandato; interminatâ etiam sæculi pœ-
nâ. *Oculum qui subsannat Patrem, & qui despicit par-*
tum Matris suæ, effodiant eum Corui de torrentibus; &
comedant eum Filij Aquile. Has ingessit Sa-

lomon minas, Prou. 30. 17. vidit autem

nuper in vico Montis Ferrati

Templum, (vt audiui) ple-

nô Populi spectaculo

funus, contuma-

cis Filij, cu-

ius ca-

daueri, Ecclesiam ingressi

Corui, indignos ocu-

los effode-

runt.

Fulcite Floribus, Stipate Malis.

Contrarijs inter se morbis laborat Cor: Sensus trahit, Mens vrget. Ille, voluptatem inter flores, hæc dolorem salubrem inter ægritudines expetit. Clamat iccirco, vtrique stimulis

lis actum, & varijs sese deuouet affectionibus agitandum. Sensus illecebras facit, & Humano iubet Amore languere: Mens admonet, vt angores floribus præferat, nam ex tribulatione solatium; & Diuino inspirat, vt Amore deficiat, ne prosperitate insolescat, sed potiùs tribulatione cohibeatur. Pro Malis, suaue olentes fructus scimus intelligi; at nostro etiam semel acceptum sensu vt liceat, precamur supplices, nam
 nu-
 dum si spectemus verbum,
 hanc etiam notionem feret.

* *
 * *

Plorat ad Latitiam.

Clepsidra est Cordiformis, irrigandis floribus
 concinnata; qui vberius si madeant, in ama-
 bilem amœnitatem succrescunt. Flores sunt desi-
 deria sancta, Animæ ad Deum reuersæ: quæ si la-
 H chry-

chrymarum alantur imbrè, in miram floridarum virtutum varietatem erumpunt; *ut diuinis planè oculis placeant; nil enim gratius, quàm Peccatoris resipiscèntia, & pœnitentia Cœlestibus.* PLORAT ERGO AD LAETITIAM Cor, quod oculis fontem suggerit lachrymarum; & iuxta Propheticum Carmen, *In exultatione metet, quoniam seminauit in lachrymis; ut manipulos in Dei Gloria colligeret, æternâ fruitione ter felix.* Cor à nobis Deus postulat: *lachryma Sanguis Cordis sunt!* *Ex Basil. S.*

Cordis Clepsidra vsa est Magdalena, cum pedes Saluatoris, fargo lachrymarum perpluit nimbò. O quam feliciter hæc ad LAETITIAM PLORAVIT, quæ amando plurimum, meruit sibi peccata plurima condonari; *Ex Meretrice facta Christi Discipula.*

Sic & Petrus; in Christi foedam, ac miseram negationem illapsus, Clepsidram Cordis siccauit illachrymans, veniamq; non tantum, sed & gratiarum plenitudinem impetrauit: immanisq; Peccati debitum, lachrymarum ampla solutione redemit. *Felices lachrymae, quas benigna manus Conditoris abstergunt; & Beati oculi qui liquefieri elegerunt,* (vt D. Bernardus) *lachrymae enim Pœnitentium, (ex eodem alibi) vinum sunt Angelorum, quia in illis odor Vitæ, sapor gratiæ, gustus indulgentiæ, sanitas redemptis innocentiae, reuoluntationis iucunditas & serenatae Conscientiæ suauitas.* Ploramus ergo ad letitiâ, peccati abstergetes lachrymis maculas, & virtutum simul flores, suauiter rigantes imbrè.

Mitte Radices.

TRibulationum dulcedinem, & Patientiæ suavitatem diu expertum Cor, adeò Crucis insuevit dilectioni, & obsequio, ut ipsam à se neutiquam recedere patiatur : quinimò ipsi sic optat

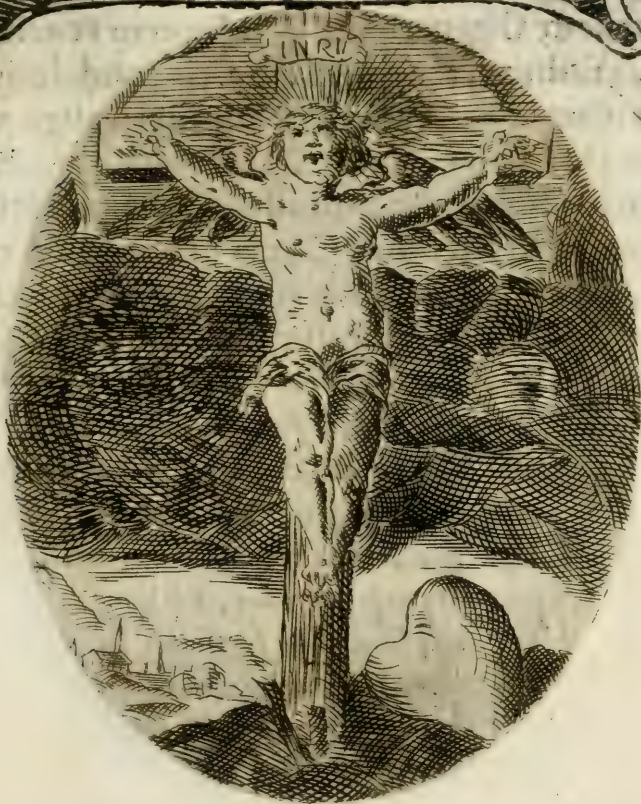
H 2 vniri,

vniri, vt eadem prorsus fit Crucis, ac Cordis substantia, & Vita: *radices* igitur vt in se mittat, supplex efflagitat, ex his enim sibi Virtutum flores, & tandem Gloriæ fructus, securo animo spondet. Vtilis enim aded est tribulatio, vt probationem pariat, & ducat ad Gloriam; nam dixit Deus, *Cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum*; Ex quo tribulatio mereri videtur auxilium Dei: sic Dauid Psal. 68. *Quoniam tribulor, velociter exaudi me*: & Psal. 30. *Miserere mei Domine, quoniam tribulor*. Nemo quantum profecerit, nisi inter aduersa cognoscet. *Instatur*

prosperitate animus, tribulatione conteritur, & patientia Deo conlungitur, vt crescat Vita in nouissi-

XXX.

Vbi Maius, Cessat Minus.

ELato in Cruce Dei Filio, ad Mundi tenebrās
discutiendas tām rutilo exoriente Sole, Lumi-
nare vtrumque circa meridiem, noctem incurrit.
Obstupuit Vniuersum prodigiō perculsum: nec de-
fuit

fuit qui exclamaret, *Aut Deum Natura pati, aut Mundum perire.* Clarificauit Iesum Pater Omnipotens, cum in Iordane se Baptismati vltro exposuit: Pollicitus est iterum clarificare: iterum clarificauit in Cruce; & adeo clarificauit; vt Sol tanto lumine caligauerit, & Conditorem veneratus in folio euectum, tenebris se se atris condiderit. Accline Cor adstat, & in Redemptionis auge prouectum Dominum, salutare illustratum lumine, in diurnâ Mundi nocte, Meridiem suæ Lucis inuenit: tantumq; Mysterium, Crucis prouolutum radicibus, venerabundum adorat; & SOLEM, qui est LVX VERA QVÆ ILLVMINAT OMNEM HOMINEM, vt Sui recordetur in Regno Cœlorum, mutus Orator sic per silentium exorat; *O fons æterni Amoris,* (cum

D. Agust. lib. I. Confess.) *quid tibi retri-*

buam? Quomodo potero tui obliuisci, qui

dignatus es mei recordari, etiam

postquam contabui, & pe-

rii, diligam te fortitudo

mea, firmamentum

meum, refu-

gium meum,

liberator

meus, AMOR MEVS, & pa-

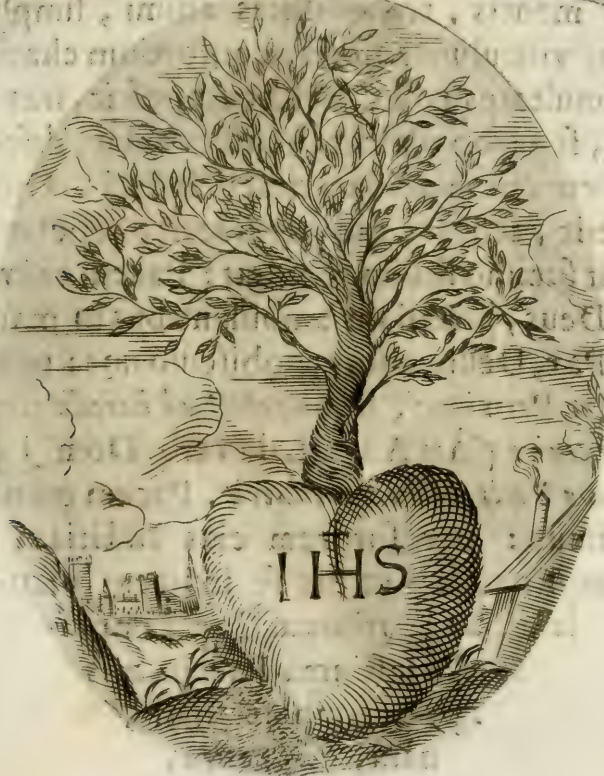
rius IESVS

meus.

*

In Pa-

In Pace In Idipsum.

Olea, vulgare Pacis est symbolum. Oleæ
 heret Cor, Iesu Nomine inscriptum. Hoc
 internam Pacem, Arbor externam denotat. Qui
 in Pace igitur vivunt, etiam in Domino obdor-
 miunt.

miunt, iuxta Psalmi dictum: In pace in idipsum dormiam, & requiescam. Princeps enim Pacis est Christus: & Pacem suos annuntiari per Apostolos voluit: nil enim ipsa præstantius: & cuius Elogium habeas ex Augustino. Pax (inquit) est Serenitas mentis, tranquillitas animi, simplicitas CORDIS; vinculum amoris, consortium charitatis. Hæc similtates tollit, bella compescit, iras comprimit, superbos calcit, humiles amat, discordes sedat; cunctis placida; nescit inflari. Qui hanc acceperit, teneat; qui perdiderit, repetat; qui amiserit summo studio requirat: Pacem enim constituit Deus, præmium ambulatibus in mandatis eius. Pax, Deum nobis; nobiscum nos; nos simul conciliat Proximo, *Nemo potest ad hereditatem Domini pervenire (Ait August. de verb. Dom.) qui testimonium Pacis observare noluerit.* Pacem omnes expetimus: per sororem eius Iustitiam est impetranda: ut his se inuicem osculantibus, gratiarum Copia impluat Cœlestium. Pacem nos

igitur amplectamur,
nam, Pax nostra,
Diabolo bel-
lum est.

XXXII.

Vidit Deus.

Vix Mortem, Propheta, Regi nuntiauerat ægrotanti, cum tactus languens dolore Cordis intrinseco, ad parietem conuersus, cœpit ingemiscere, & flere; Clementiam ploratu extorque-

re sperans ab Altissimo . Haud fefellit euentus
 spem . Placatum est Numen , & reuocato veluti
 consilio , Miserationi locum fecit . Cordis sunt san-
 guis lachrymæ : obtulit Deo Rex pœnitens , cum
 fletu Cor ; *flendo enim , non ridendo placamus Dominum :*
deliciæ quippe eius , nostræ sunt lachrymæ . Legatum mi-
 sit Deus Prophetam ad Regem ; Rex fletum remi-
 sit Oratorem ad dominum ; & *Legationem Compun-*
ctio implevit , defluens per Oculos . Vocis enim pondus
 habent lachrymæ , quæ , ex Diuo Ansel. *impetrant si-*
mul , & supplicant . Ex quo D. Ambr. *Utiliores* (ait) *la-*
chrimarum preces puto , quàm sermonum . Sermo enim in-
 terdum , non totum profert negotium , lachryma semper , to-
 tum prodit affectum . Dauid iccirco , paucis absolue-
 bat orandi energiam , dicens *Domine ante te omne*
desiderium meum , & gemitus meus à te non est abscondi-
tus . Ploremus ergo ante Deum ; nam Lachryma ac-
 cusatoribus silentium imponit , sententiam quandoque ab
 ore iudicis rapit , audet ubi timet Angelus , nec est
 qui illam ab ingressu secretorum perturbet , &
 sola si intret , nunquam sola , aut va-
 cua redibit . Experimentum
 ex Emblemate
 patens .

* *

Allicit Vt Deuoret.

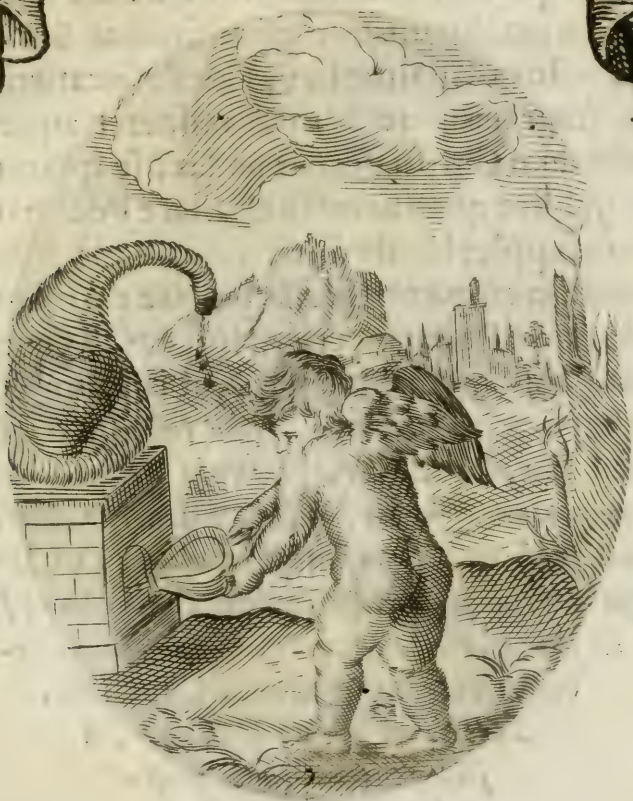

FAbulantur (de more quidquid somniant exponentes Poetæ) Sirenes, Capite Passerum monstrosas fuisse mulieres: sic lib. 20. Hierogl. Pierius: Alij desinentes dixerunt in Piscem Virgines: Ve-

riore tamen liquet. Historia, meretrices fuisse, & Psaltrias, hospites quæ allicerent cantu. Quos ita captos, ad eò voluptatibus dementabant, ut obliuionem Patriæ, suorumque iniecerent. Ad pauperiem tandem, ac tabem adactos, cogeabant postrema necessitate perire. Sic *Mortem dabat ipsa Voluptas*: Alliciunt enim Meretrices ut Perdant. Has descripsit Egregiè Salomō Prou. VII. *Paratas ad capiendas animas, garrulas, vagas, impatientes quietis, procaci vultu blandientes, multisque sermonibus irretitos allicientes procos. Quas statim sequitur (Vecors Iuuenis) Quasi Bos ductus ad Victimam, & quasi Agnus lasciuientis, & ignorans, quod ad vincula stultus trahitur, donec transfigat sagitta iecur eius. Ex quo, cautus præcipiebat Socrates, Voluptates praterendas tamquam Sirenes, ab ijs qui Virtutem, ut Patriam intueri percipiunt. In quam pariter sententiam Synesius ad Herculanum, Sirenes (ait) significare voluptates meretricias, quæ illos perdant, qui ipsarum cantibus, id est artibus, alliciuntur. Viator est COR, peregrè qui proficiscitur, donec Comprehenfor fiat: ad Voragines sæpè, scopulos, monstra impingit. Inter hæc, meretricijs Sirenibus nil ad perdendum paratius. Malo itaque CRVCIS alligatum hæreat (non fabulosus Vlysses) ut Sirenium teterrimarum decipula vitet, ne apprehensum miserè lanient, & vorent.*

XXXIV.

Dabit Igne Cogente.

Salutis Assertore CHRISTO, Symeonis mensæ accumbente, accessit non vocata Peccatrix; *Cæpitquè rigare Pedes Eius.* Quæ risu pridie dissoluebatur, hodie planctu resolvitur: & conuiuantium

tium lætitiæ, Cordis gemitus miscet resipiscentis.
Dabant paulo ante petulantis scintillas Amoris oculi, modò beatum perpluunt imbrem; Quid mirum! Chymicus factus est Diuus Amor: subdidit is amanti pectori flammæ; sic ex oculis salutare promanarunt humores, quos sitiebat Saluator, COGENTE IGNE Charitatis, vt Cor defœcatum à crimine, fragrantem ad labrum redderet aquas, vt mundos dum Christi perluit pedes, se ipsam munderet, publica quæ fuerat in Ciuitate Peccatrix. Silentium supplet lachrymis, veniamque impetrat dum plorat; culpam confessa, pudore exculans, non eloquio. Se Peccatricem agnoscens, Agnum adit peccata tollentem Mundi. Nobis exemplo fuit, vt collapsi resurgeremus. Nihil enim ita conglutinat & unit Deo, vt illa lachryma quas Peccati dolor, & amor virtutum effundit. Illa in Euangelio Meretrix, Virgines quoque ipsas Honestate superauit vt D. Chrysost. Quanto enim quisque & sanctior, & desiderij sanctior, et plenior, tanto est etus in orando, fletus uerberior; vt Aug. lib. 20. de Ciuit. Dei.

Sanctorum quippe lachrymæ, a
feruore Charitatis profluunt, quæ toti flammant erga
Deum.

* * *

Sacrum Ærarium.

IN mortuis densari suevit sanguis : at liquauit
 Amor in Christo , qui emissio spiritu Iussit
 militem , *insolitâ feritate* , *aperire latus* , ne gutta
 cruoris in corpore remaneret . Imò superfoetavit
 & Aquam

& Aquam, pariens dilectionem, & Mundi salutem
 Amor. SACRVM illud ÆRARIVM fuit, quo referato,
 thesauri effluxere sacramentorum: Aqua ad ablu-
 tionem Baptismatis; Sanguis ad nutritionem, &
 Vitam, in Eucharistia: Vita est in sanguine; Sic
 Spiritualis Vita, in Christi spirituali sanguine viget
 Ex latere Adæ veteris dormientis, sponsa eius
 Eva eformata est: Ex latere noui Adam in Cruce
 expirantis, educta est sponsa eius Ecclesia. Noe,
 iussus est in latere Arcæ fenestram pandere, per
 quam animalia ingrederentur, ne diluuiο perir-
 rent: Sic Christi latus fidelibus patefactum, vt in
 hoc asylo ab hostibus tutarentur. Hinc cecinit
 Pietas, *intra tua vulnera absconde me; & Aqua lateris*
Christi laua me. Aqua, quam e Petra eduxerat Vir-
 ga Moylis, aperte mysterium hoc augustissimum
 præmonstrauit: nam (vt Apostolus) *Bibebant autem*
de spiritali, consequente eos Petram, Petra autem erat Chri-
stus. Augustinus notauit Euangelistam, Mysterium
 decens Verbum vsurpasse *Aperuit latus*, non vul-
 nerauit, percussit, sauciauit, transfodit, transade-
 git, transuerberauit, aut simile; sed *Aperuit*, vt *O-*
stium ÆRARI SACRAMENTORVM ECCLESIAE, Christi
 latus adoraremus.

XXXVI.

Interdium Tantum.

INutile prorsus Horarium est index noctu, quò
 Sol horas subdiuidit. Frustra Cor nostrum labo-
 rat, nisi Iustitiæ Sol Christus illustret, suisque radijs
 per tribulationum vmbas quid agendum, ceu o-
 peribus

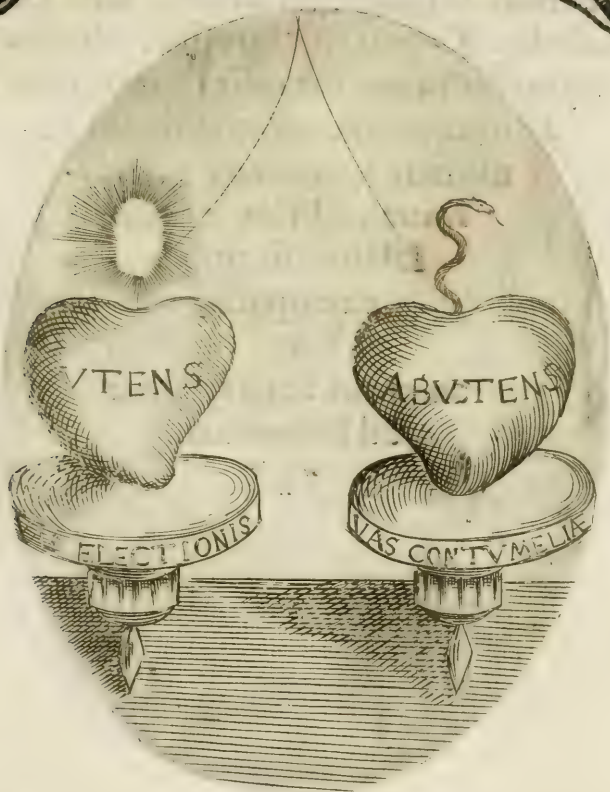
K

peribus per horas distributis ostendat. Nonne
diei sunt horæ duodecim? Varijs igitur cogitatio-
nibus, semper tamen Deum respicientibus, mens
est occupanda: varijsque operibus exercenda
manus, aut Dei obsequium, aut proximi uti-
litatem quærentes. Sin malimus Emble-
mate quædam innuere Corda, quæ

INTERDUM TANTUM, iucundis
nimirum temporibus Deum
glorificant, cum au-
tem digitus Do-
mini tetigit

illa,
patientiam eiurant, &
Deum minus indul-
gentem incu-
sant.

XXXVII.

Gratiâ, & Arbitrio.

COr geminum, figuli rotæ insidens vides. *Paulum* tibi, & *Iudam* exhibeo : vterque Dei plasmâ. Amauit vtrumque Deus. Peccauit (notum vniuersis) vterque. *At Gratiâ, & Arbitrio Vtens*

K 2 Paulus,

Paulus, Vas Electionis efficitur, Doctor Gentium, Tuba Spiritus Sancti, Fortissimumque Ecclesiæ columen. *Abutens ludas*, suspendium ludit, choro Demonum irridente: perit, quodque miserrimum, bis perit, qui viscera solo spargit, qui animam inhianti permittit, imò committit

Diabolo. Caueat quisque sibi. *Perditio, sa-*

lusque nostra non sine nobis, prout tamen

Diuinæ gratiæ adnitimur, aut ob-

nitimur, *utentes*, vel *abu-*

tentes. Prior eorum

salubre fit nobis

exemplum,

vt

animitus conuertamur

ad Dominum.

* * *

Optima Triumphu Spolia.

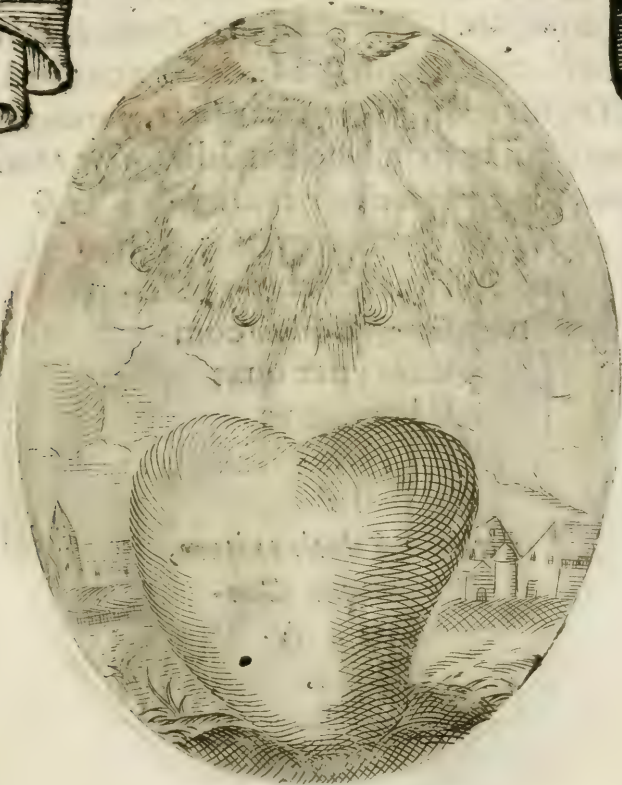
Descendit in arenam vterque Amor. Coelestis, ac Sensualis. Diù certatum est inter illos. Victoriæ Palma, Cordis erat possessio. Neuter viribus, artibus pepercit neuter. Diuinus tandem

dem Monomachus, Mortem qui olim stravit, Diabolum vicit, Vulgaris quoque Amoris specie pugnantem. Laboravit Iesus Amor, feditque lassus, prædam ut eriperet Hosti: Postremo ad Crucem confugit, ut arietaret superbum. In

Ligno ille vicit olim, in Ligno pariter victus est: solioque Tyrannus

Cordis deiectus, spoliū optimū, Regi Clementissimo permisit.

Gratiarum Septemfluvius Annis.

Nillus hic est Cœlestis, non ex Terrestri Paradiso promanans, sed ex Empirei erumpens fœlicitatis Abisso. Pactolum dicerem, aut Gangem, ni Auro, Gemmisque præstantiora adduceret munera.

munera. Ignoram iactant Nili originem, huius quoque abstrusa inter æternitatis viscera. Septeno iugiter effluit gurgite; ditans Animas, quibus placet irrigari. Postremo nobis de fonte, priores haustus obtingant; *Timor* namque *Domini*, *initium Sapientie est*, cœterorumque fœlix Præcurzor Munerum. Dicitur est, *Maledictus Homo, qui confidit in*

Homine: qui vero in Deo confidit, sicut Mons Sion, non commovebitur in æternum. In se

confidentibus autem gratias elargi-

tur Spiritus Sanctus vberri-

mas, sacro septenario com-

plexas; per quas

habeamus

Virtu-

tis

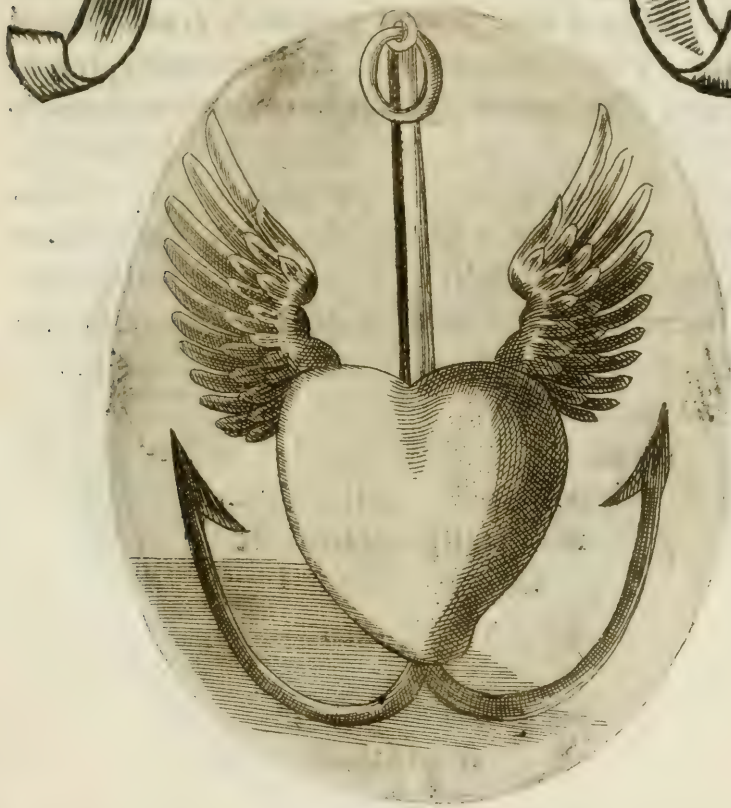
meritum, Salutis exitum,

Perenneque Gau-

dium. A-

men.

Lentè Deliberandum.

Pernici volatu quæ ascendunt Corda, lapsu (ut plurimum) grauiore ruunt. Ex paleis repentè succrescit flamma, repentè extinguitur. Consulto opus est, & maturè agendum, non præmaturè;

L nàm

nàm *Celeritas*, infamis est naufragijs; *Festinationisque*, comes *Pœnitentia* est. Videmus frequentius currentes, quàm ambulantes cadere. *Fungorum* est, vñd prouenire nocte. Circa grauiora diù cogitandum negotia; nàm *Posteriores cogitationes*, sapientiores sunt primis: & *Quod rectè factum volumus*, tradendum est *Tempori*. Prudenter Statius. *Ne frena animo permitte calenti*; *Da spacium*, tenuemque moram: male cuncta ministrat impetus: hinc ab inceptis inconsultò, multi turpiter recessere. Huc spectat, (si profanis inter sacra fas locum dare) adagium, *Cor calidum in re frigida*; deductum ex Sophocle in *Antigone*; vbi Ismenem inducit deterrentem *Antigonem*, ne

Polynicem sepeliat; contra Regis edicta:

ab audaciâ namque vt absterreat, *Calidum*, inquit, in re frigida *Cor* ha-

bes; audaciam nimirum

malè auspicatam, &

in qua incœpto

vix opere,

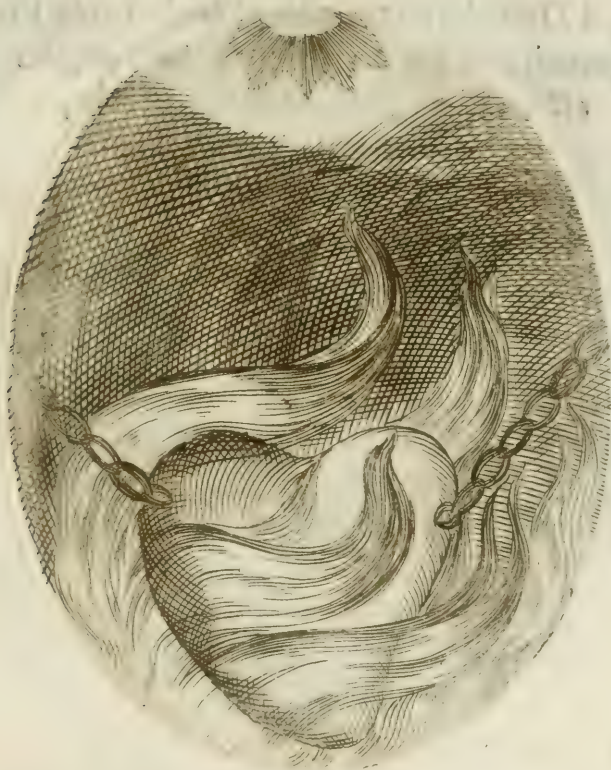
fran-

gatur animus,

& cadat,

* *

Spero Videre.

Sermo nobis est cum Fidelibus: non suademus, supponimus Purgatorium: in quo, quicquid sordium tenaciùs Animæ hæsit, felici igne defœcatur. felici (inquam) spes quoniam ex eius in-

cendio efulget. Amat Animula mundari, ne cœno
 adhuc vitiorum fœda, sponso Deo se exhibeat.
 Pudet Criminum; reliquias eorum cupit enixius
 deponere. *Nil quippe inquinatum Regis conspectum*
subit. O ignem supra captum mentis exurentem!
 dulce tamen incendium est, si captiuitati compa-
 res, à Deo Animam ablegante. Ignis Pur-
 gatorij, vt ait Angelicus, *Ignis alligans*
est, cuius fœuora sunt vincula,
 quàm flammæ, Animæ, De-
 um suum anxiùs pe-
 roptanti, con-
 spicere,
 &
 intelligere.

* * *

Expergiscere.

EXundat adeò miserationibus Diuinæ Clemē-
 tiæ Ærarium, vt quos dilexit enixiùs Homines,
 optet etiam in Mortali Vita felicitare: diuitias pro-
 inde, prosperam valetudinem, bona animi, lar-
 giùs

gius tribuit, vt his veluti salutis adminiculis vta-
mur: at insolescit iucunditate animus; & inter vo-
luptatum Papauera Cor sopitum, altius dormit,
oblitū, militiam esse Vitam Hominis super terram,
ipsique aduersus Hostes multiplices excubandum.

Proh Diuina dilectio! miserta pereuntis inter so-

mpificas luxuriæ stirpes, Vrticam mitis ad-

mouet manus: torpentique Cordi in-

geminat; Expergiscere. Vexa-

ocio, dat intellectum: sic re-

stat offispiscens feridū Cor,

cum Regio Pro-

pheta excla-

mat,

Conuersus sum in æru-

innat mea, dum

configitur

spina.

Quid mirum est.

Quid mirum est.

In Vitam Æternam.

Quis dabit Capiti meo Aquam, & Oculis meis
fontem lachrymarum, eiulans ingeminabat
Propheta. Pœnites Peccator, dare nequibat Ca-
piti Aquam, vt quantum in se erat, à vertice mun-
daretur

daretur. Recordatus est dicti, Beati qui lugent:
 Cœpit ergò abundè flere, vt erumpente ex oculis
 fonte lachrymarum, impleta sit alueus Cordis, adeò
 vt infiliens, & profiliens Ploratus saluberrimi A-
 qua, fontem, caput quoque perluentem effecè-
 rit, *AQVAE SALIENTIS IN VITAM ÆTERNAM. Plora*
Peccator; & Effunde sicut aquam COR tuum, ante
conspetum Domini; ingemina lugens; Pater peccavi
in Cælum & coram te, iam non sum dignus vocari filius
tuus. De peccatorum fonte, vena exiliat lachry-
 marum, & oculi resoluantur in fletum: non tamen
 per genas ad ostentationem voluantur, sed ad con-
 punctionem per dolorem promanent, largiùs pro-
 luentes Cor impurum: Hæ, veræ Pietatis indices,
 & Deo acceptabiles effluunt, & deliciarum loco,
 sunt Fidelibus lachrymæ. Hæ sunt fons

Hortorum, puteusque aquarum viuen-
 tium, quæ *fluunt impetu de Libano.*

Hæ fons irrigans, iugiter
 manans, vt nostrum in

Deum Amorem

nutriat, &

dile-

ctionis ardorem, admirando

penitùs alat, augeat-

què miracu-

lo.

XLIV.

In Terra Nostrâ.

Figulinum Cor est, adeò foraminibus concinnatum, vt enutrire disposito ordine flores possit, summâ intuentium iucunditate. Terra, Humilitas est, præstantissima apud se vilitate ita Deo placens

M

placens, vt Virtutum flores huic libentissimè in-
 ferat, quibus ipsius oculi, naresque oblectentur.
 Humilitate, puritatis lilium, pudoris Rosa, pœ-
 nitentiæ gladiolus, Constantiæ Amaranthus, so-
 brietatis Viola, aliarumque Virtutum flosculi, nu-
 triendi traduntur feliciter adeò, vt perenni ceu
 affuso laticè exultent: sibi igitur gratulatur Hu-
 militas, suæ Terræ flores apparuisse, quibus tan-
 dem sertum sibi contexere, & Regis Dei Aulam,
 tanto redimita decore, ingredi possit. Excelsa
 est Patria, Humilitas est Via: Ergo quærens Pa-
 triam (ait August.) viam recusabit? Excelsus es

Domine (idem clamabat) sed Humiles

CORDE sunt Domus tuæ. Sic Maria

meruit Dei fieri Mater; Terra e-

nim fuit Humilitatis; ex

quo *germinauit* Salua-

torem, & dedit

fructum Be-

nedi-

Etum ventris sui, quoniam

Respexit Dominus Hu-

mitatem Ancil-

lae suæ.

Detur Pulchriori.

VAleant Ethnicorum figmenta, quibus adeò
Corda inficiuntur, ut utramque vitam expi-
rent inter voluptatum iniurias. Faceſſat à nobis
Phrygio cum Iuvene Cypria Venus, aureumque

M 2 exter-

exterminetur à puris, ànimis profani Iudicij Po-
mum. Cor gemmeum, aureum, coronatum, pul-
cherrimæ detur Virginum. Aureum Charitate;
gemmatum Virtutibus, coronatum Perseueran-
tiâ. MARIA, pulchritudinis Idæa est, de qua
æternus protulit Sponsus. *O quam pulchra es.* Hanc
vocavit Formosam suam; in eius puritatis oculis
vulneratus est. *Pulchra ut Luna, Electa ut*

Sol: pulchri gressus sui dicuntur. Tota de-

nique pulchra est, & penitus sine

macula , Dei Mater, quam

Peccatores præfidium

nostrum, Spei-

que nun-

quam

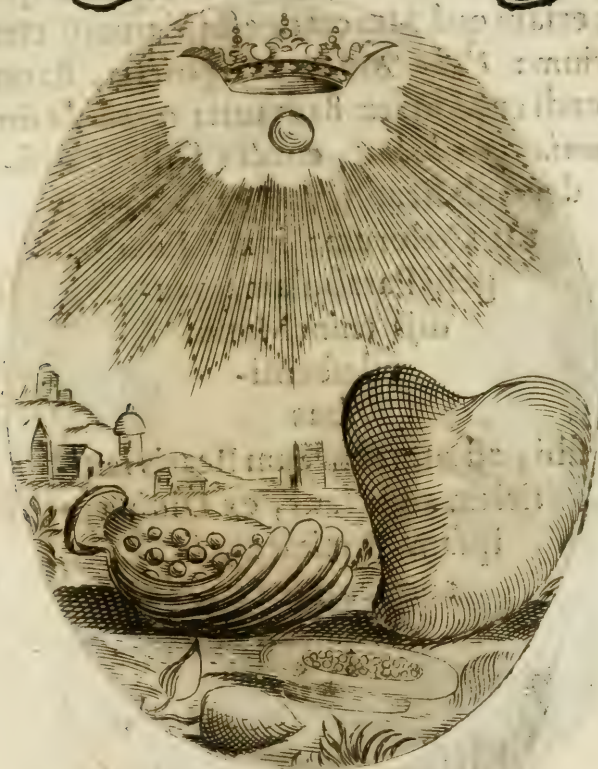
frustratæ suspira-

mus Afy-

lum.

Dabis

Dabis Gaudium.

Mercator, simulque Languens est Cor. Lipopsychia sæpè corripitur infelix. *Defecit Anima mea in atrijs tuis. Contristatum est Cor meum: Quarè tristis es Anima mea. Si Dolet; Conturbata sunt omnia*

omnia ossa mea: non est sanitas in Carne mea, male tandem se habet miserum, auxiliaremque manum quærit, clamitans tota die. Familiarius Medicis remedium nullum exhilarando Cordi, quam Margaritæ, acri solutæ humore. Has quærit quâ languens; etiam quâ Mercator est; Vniuersi circuens Emporium: *Vidit Bonam Margaritam*, statim quæ habendi cupiditate flagrauit; *vendidit iccirco*

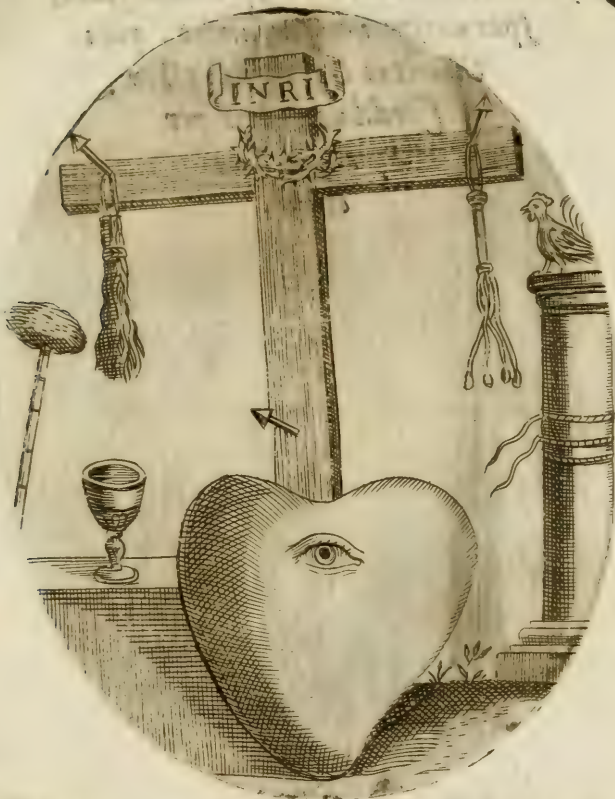
omnia, quæ habuit, cuncta scilicet desideria abdicauit, vt Regno potiretur Cœlorum; iuxta Evangelij Parabolam: gaudijs enim Mundi vilefcentibus

sibi, ad æternam cum Beatis lætiti-
tiam adspirans, ex Diuina
ipsam Bonitate, se
cooperante con-
sequitur.

* *

XLVII.

Semitas Tuas edoce me.

Christi semitæ, flagella, Columna, Spina,
 Clavi, Crux: tribulationes, labores, vigi-
 liæ, itinera præcessere Mortem, & ignominiam.
Oportuit pati Christum, & ita intrare in Gloriam suam.

In

In tribulatione igitur vnusquisque latetur, vias enim Saluatoris iam tenet, vt per ipfas breui Commigret ad Gloriam: Qua propter meritò Apostolus in tribulationibus gloriabatur, ad Rom. 5.

Sciens quod *tribulatio patientiam operatur,*
patientia probationem, probatio spem;

spes autem non confundit, quia

Charitas Dei difusa est in

Cordibus nostris, per

Spiritum San-

ctum.

Coloss. 3. 12. In tribulatione, patientiam, probatorem, spem, quia
Charitas Dei difusa est in cordibus nostris, per Spiritum Sanctum.

Nescitis Diem, neq₃ Horam.

DYonisium Siracusæ Tyrannum, familiari cui-
dam Adulatori, Ipsum quem mortalium feli-
cissimum prædicabat, conuiuium parasse ferunt;
eundemque Regia sede locatum cœpisse discum-

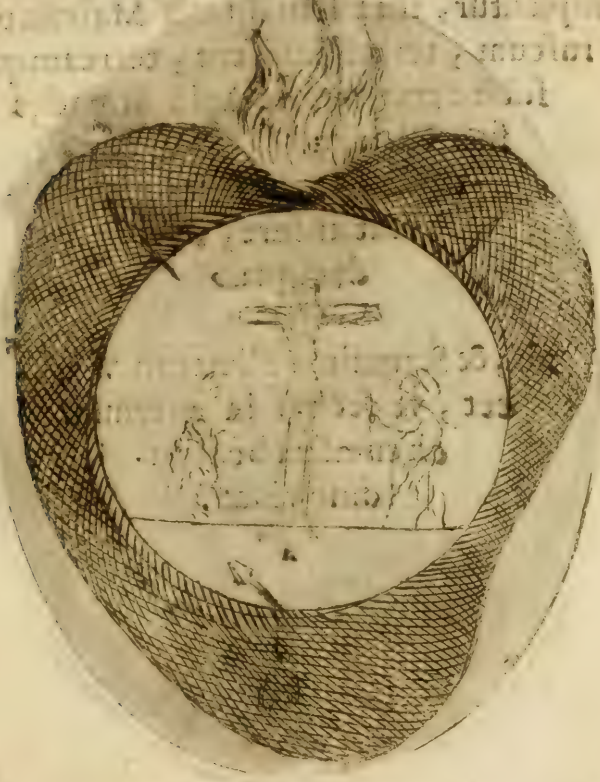
N bere;

bere ; gladio tamen peracuto, sanè quam tenui
 filo super caput eius, minaci mucrone suspenso .
 Sui ipsius Adulator est Cor Humanum . Epulo il-
 le, Euangelicâ rubâ celebris, bona sibi gratula-
 batur reposita in multos annos : eâdem ta-
 men nocte, mortalium miserrimus,

*mortuus est, & sepultus est in In-
 ferno . Vigilemus ergo, quia
 nescimus DIEM NE-
 QUE HORAM.*

{* *}

Maestas et Amor.

Non bene conueniunt, neque in vna fede morantur MAIESTAS ET AMOR, si vulgares consideremus Amantes: sed Amor Iesus via (inquit) mea non sunt sicut via Hominum. Eucharistia

PIAM SIMVL DEITATEM, TREMENDAMQVE MAIESTATEM
 connexuit; vt Deus Hominem adire non dedi-
 gnetur, sed ipsum se, non tantùm Animæ illius-
 per gratiam, sed & corpori per presentiam comu-
 nicet. Maiestas cogente Amore, descendit ad
 famulum. Stupent Angeli, Cteatorem dum con-
 templantur, tota Diuinitatis Maiestate co-
 ruscum, terras inuisere, terreamquè
 subire cryptam, vt Animam radijs
 suæ Charitatis, & Clarita-
 tis illustret, sui Amoris
 vrat ardore, suæ
 denique
 Car-
 nis, & Sanguinis alimento viuifi-
 cet, vt secum in æternum
 circumflua beatitu-
 dine viuat.

* *

L.

H I C.

Sunt quidam adeo mortalis Vitæ tenaces, ut
 nullum præter hanc Empireum desiderant.
 Caro, & Mundus, fluxa desideria faciunt. Horum
 Anima numquam se supra Corpus attollit: infima
 isthæc

isthac terrea, summi habent Boni loco. Dolores
propterea auersantur, & tribulationes, quoniam
ipforum Cælum, est Terra. Non sic Augustinus;
qui perditam iuventam, sanctissimâ excepit Viri-
litate. Dei Amans effectus, illicò mundalia est
auersatus. Nouerat delicta iuventutis suæ multa,
& magna, pro quibus timebat: sciens tamen Mi-
sericordias Dei, quarum non est numerus, vt hâc
vitâ à criminibus expiaret, per tribulationes, &
angustias, rogabat, dicens, HIC vre, hîc seca,
vt in æternum parcas. David sic in Psal. 25.

Proba me Domine, & tenta me: vre renes
meos, & cor meum. Tentat enim Deus

vt Coronet; Diabolus vt subuer-
tat, & correctio Dei semper
cum dilectione est. Ita

qui scribo, aman-
tissimum

Redemptorem exora-
tum percupio.

Amen.

* *
* *

2
vbi

Vbi Thesaurus.

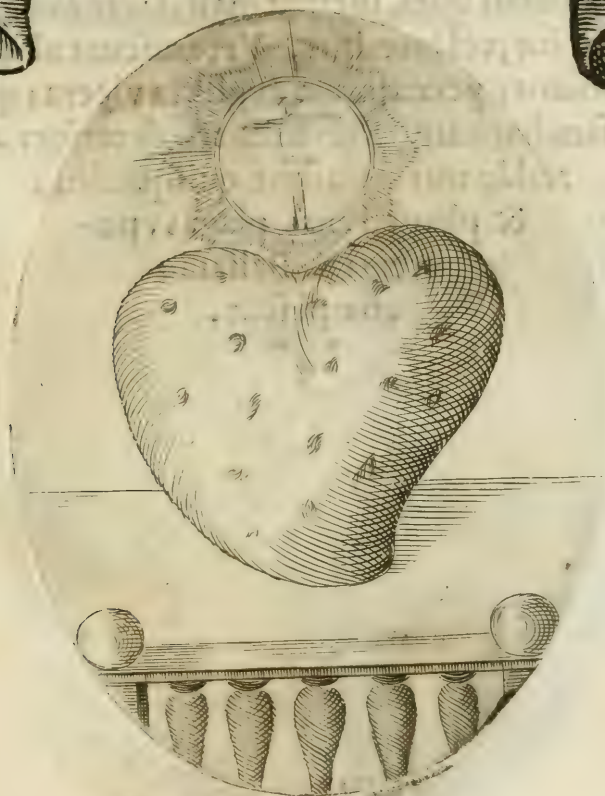

Gemina Corda exhibeo. Craterem alterum tenet aureum, signato obrizo grauem, armillis, multiplice torq;, gemmis. Infidet pondus inutile, ponderi. Aurum sibi luto par est. Seruit

uit is, ipsi, non imperat. Nullus pecuniæ vsus:
idem si abforet. O miserrimam Auari conditio-
nem! Bufo, limo incumbens is est. Totus, vbi
numismata: nam VBI THESAURVS TVVS, IBI EST COR-
TYVM. Corculum alterum thesauro quodlibet pre-
tiosius, insidet Cœlo, Iesu adnexum suauis-
simo. Utinam thesaurizemus the-
sauros in Cœlis, vbi neque aeru-
go, neque tinea demolitur,
neque fures afe-
re possunt.

* *
*

Quò plus nutris, Eò plus lædis.

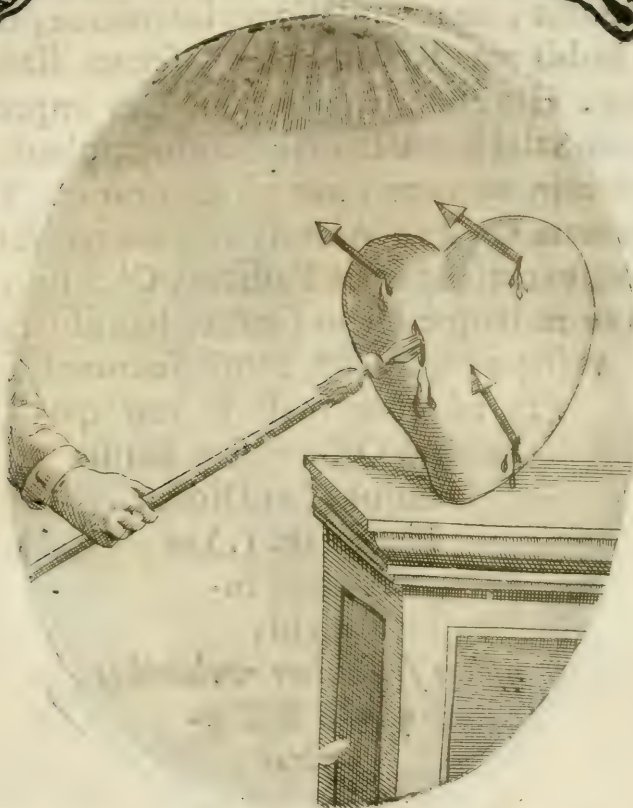
Corpora impura quò magis nutris, eò magis lædis: Hippocraticum est monitum. Cor vides vlceribus, pustulis, scabie fœdum; varijs nimirum criminibus maculatum: audens tamen ad

O fa-

sacrosanctam Eucharistiæ Mensam accedere. Iam
 iudicatum est. Sic Iudæ fuit in perditionem, cœ-
 teris Apostolis in salutem. Iudicium ille sibi man-
 ducauit, & mortem, non dijudicans Corpus Do-
 mini. Sumunt boni, sumunt mali, sorte tamen inæ-
 quali, Vitæ, vel interitus. Veterascunt aliquando
 cordibus, peccatorum neglecta vlcera; quæ
 familiaritate Sacramenti deteriora,
 redduntur. Caueat quisque sibi,
 & phagedænas plagas, pæ-
 nitentiæ Balsamo
 comescat.

* *

Fige Valide.

Dominicæ Passionis memoriâ Animam sum-
moperè iuuari; Salvatoremque Iesum Do-
minum mirificè his meditationibus delectari, no-
tissimum ex Doctrinis, ac Reuelationibus Sancto-

rum : ac potissimum diuarum mulierum Gertrudæ, Brigittæ, Catherinæ Senensis, Theresiæ. Cor ergo Diuino ardens amore, Deiparam sic deprecatur enixius. Sancta Mater istud agas, Crucifixi FIGE plagas, Cordi meo VALIDE; vt si qua fieri possit, contemplationis intensione, dignati pro nobis pati Redemptoris, secum diuidantur pœnæ. His enim Characteribus Cor impressum, certum Salutis gestat in se Chyroglyphum, vt de electorum numero, meritò censeatur. Tepent Hominum Corda : Amoris vt eliceret scintillas Deus, excutiendas suæ Passionis Chalibe voluit.

Amore itaquè calens Cor, eadem sibi insigi vulnera cupit, quæ Christo fuerunt infi-

xa. Id moris fuisse legitur quibusdam Orbe nostro diuisis

Gentibus (vt Diodor.

lib. 4. cap. 1.) in

Amoris in-

diciū,

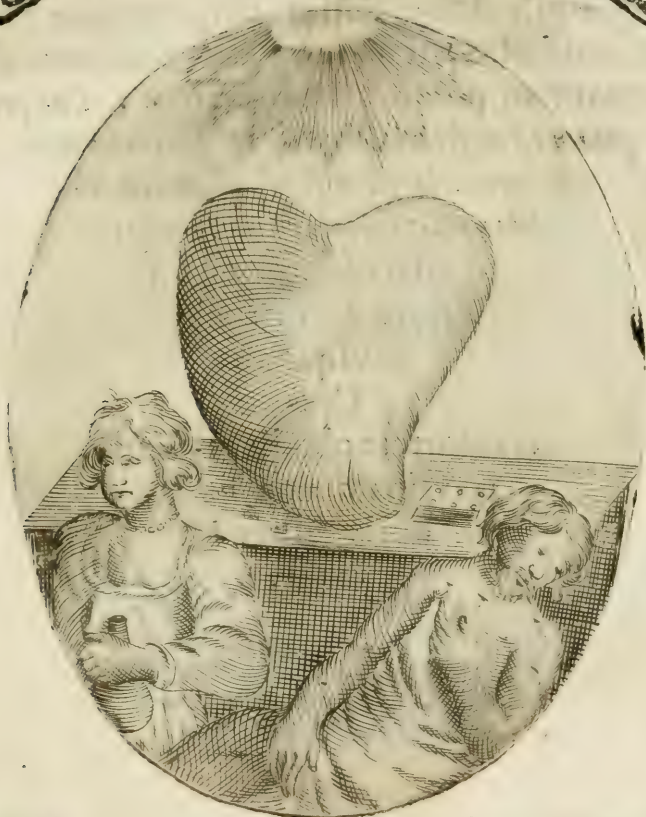
ijsdem se sauciare vulneribus,

quæ REX ac-

ceperat.

LIV.

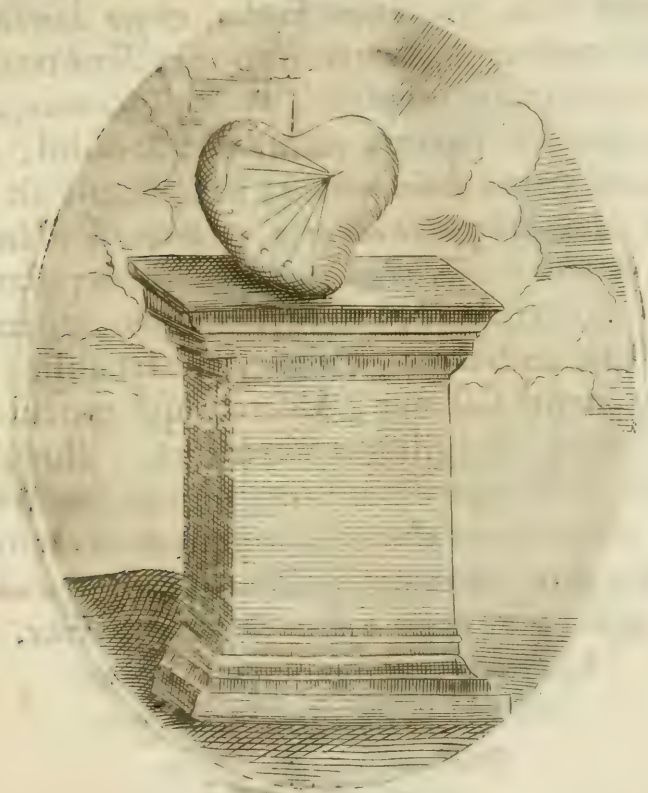
Maior est Misericordia Tua.

L Vdionem, eundemque furem, mœchum, fici-
 rium, blasphemum, sacrilegum; ex aleis, cru-
 menâ, scorto, trucidato cadauere, alijsque signis
 expressum vides. Singulis criminibus, æterna de-
 bentur

bentur supplicia, quoniam aternus est Deus, cui
 per scelera displicuit scelestus feruus. Immenſa
 tamen Diuinæ miſerationis abiffus, pœnitentem
 refpuit nullum: *quotiefcunque enim ingemuerit Pec-*
cator, amplius recordatur peccata illius. Vnus Iu-
 das, & fi quis alius ei fimilis, deſperatione ſe pro-
 didit, cui ſcelus par nullum: detrahit enim hic ei,
 in quantum poteſt, Diuinitatem, *Cui pro-*
prium eſt miſereri ſemper, & parcere: nam
 eſt *venia largitor, & Humana Sa-*
lutis amator, pro qua ſemeti-
 pſum tradidit, formam
 ſerui accipiens,
 & uſque ad
 Cru-
 cis mortem obediens. Tan-
 ti utinam non ſit la-
 boris diſpen-
 dium.

Dies Mei sicut Umbra.

Peccatum Æternitatem cum annis , & mensibus commutavit : rapidissimumquè mortalitatis peperit cursum : Homo exinde , *quasi Flos egreditur , & conteritur* . Iamque Morte capitur ,
qui

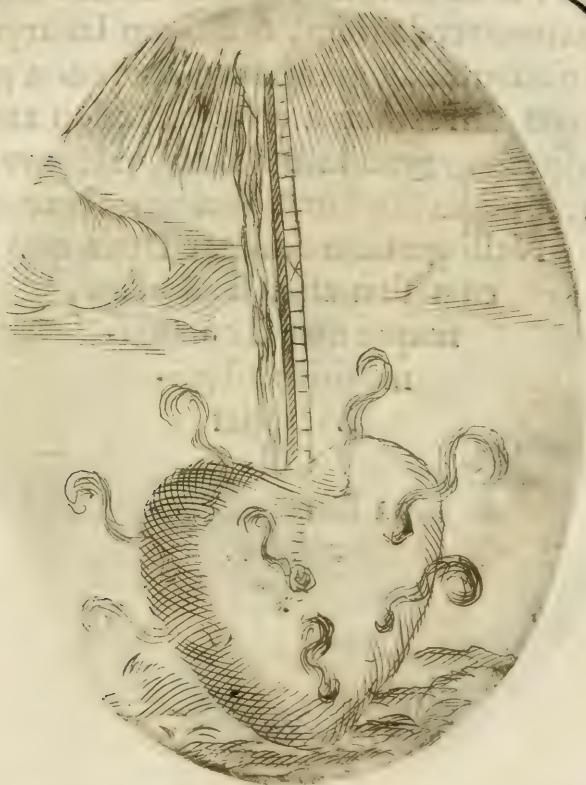
qui mox initiatus ad Vitam. Sic Rosa fatiscens,
 sui luget Orientis Occasum, lachrymis dum roscidis
 morientem purpuram rigat; pulchritudine superbiens
 ephemera. Ictu oculi cadit, quæ egrefsa vix calicem,
 allicuit oculorum obsequia. *Floris instar Homo procedit ex occulto, & per Mortem ad
 occulta retrahitur.* Momentisque ocyssimè transuolantibus,
 cuncta rapiuntur. *Vniuersa Vanitas, omnis Homo viuens.*
 Vanitas umbra est, & Nihil. *DIES MEI SICVT VMBRA
 declinauerunt,* fælicissimus ait Regum. *Anni nostri sicut
 Aranea, & breues dies Hominis sunt; & numerus mensium
 eius apud Deum,* Patiens lugendo cecinit. Nil aliud est
 Homo, quàm sepulchrum ambulans, cadauerque sensibile:
 nos autem inepti fallimur, Mortem qui procul esse
 conijcimus. Fragiliores vitro fumus: illud, licet fragile,
 si seruetur durat; nos cadimus; *nec in eodem statu diù
 permanet Homo.* Angustum, & anxium Vitæ mortalis
 tempus: *Bonis tamen Mors beneficij loco, citiùs nam ad Deum
 trasmittit.*

Viuamus ergo, quasi quotidie morituri:
 & solidiùs nos comparemus, æternùm
 mansuris: fluxa

namque
 sunt, & vtilia, quæcunque
 sunt infra
 fydera.

Rectum

LVI.

Rectum Innova.

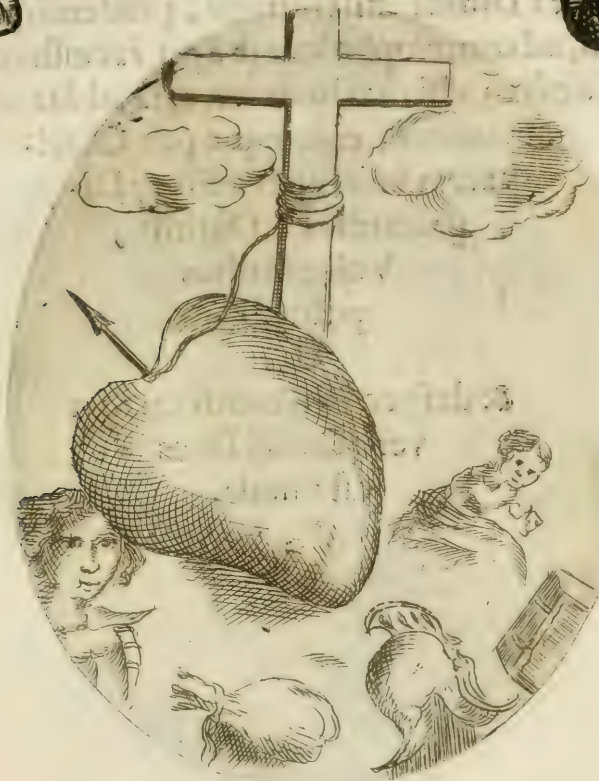
Rectum vt in se renouaret Spiritum, Prophe-
 ta Rex, supplex orabat Deum; Spiritus quo-
 niam quemadmodum corpori multi sunt, natura-
 les, vitales, & animales, ita & Animæ multi sunt
 P Spiriti-

Spiritus; inflexi plures, & obliqui, idest, terrena respicientes. Ambitionis quippe Spiritus Dignitates, Auaritiæ Lucra, Luxuriæ Voluptates, cæterosque percurre. Hos sibi exitiales intelligebat David; ex quo *rectum Spiritum*, idest, rectilineum postulat, & ex Cordis centro ad Deum nullâ circumflexione tendentem, & qualem lachrymarum copiâ obtinuissè cognouimus: cum enim per Pœnitentiam surrexisset à crimine, adeò ante Dei conspectum probitate claruit, vt Homo dici secùndum Cor Omnipotentis meruerit.

Nulli gratiam denegat Deus, qui
cum summum sit Bonum,
suapte naturâ commu-
nicabilis est, ni-
si respuat
Cul-
pa Bonitatis ac-
cessum.

* *
*

Distrabor non abstrabor.

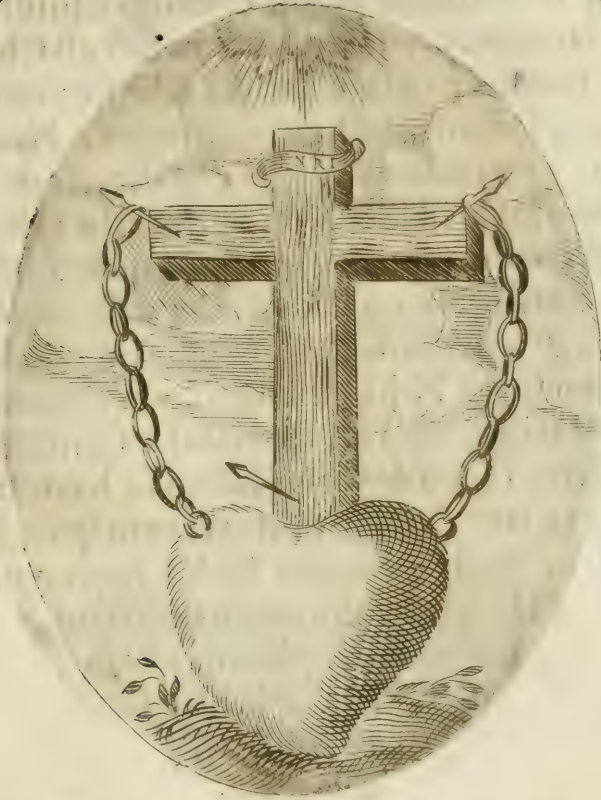

Patrem familias vides, laxiore vinculo, prævalido tamen, Cruci alligatum; Circumstant quæcumque mentem. Hæret quidem Cruci, quam ei Deus elegit, aut quam sibi delegit, vt separari o-

mnino renuat, aut etiam difficiliter possit, nisi à recto tramite voluntas deflectat: verum, in diuersa rapitur; vt sin abstrahatur, certè sapemmuro à salutari Trunco miserè distrahatur: pluribus enim Dominis seruire simul non possumus. Fælices, quibus ex Diuinâ miseratione, prudentique arbitrio, ad contemplationem apti recessus contigêre; vbi orationis energiâ ad Deum ascendere, eidemque per Charitatem vniri conceditur; Dignitatibus, Diuitijs, Voluptatibus posthabitis, & despectis; Amanti etenim verè Cordi, Deus est omnia.

* *

Nihil me Separabit.

Q *Vis nos separabit à Charitate Christi? Interrogat Paulus ad Rom. 8. tribulatio? angustia? fames? nuditas? periculum? persecutio? gladius? siue de Christi Caritate erga nos, cum Toletto, & Pererio intelligas,*

telligas, siue de nostra erga Deum, cum Chrysoft.
 Theod. Ambr. Theofil. Anselmo, & alijs, statim
 victum Cruci Cor respondebit: NIHIL. Non
 tribulatio: quoniam (ait Paulus) *in tribulationibus*
gloriamur. Non angustia: quoniam vt Cete pisci-
 culos, ita absorbet ampla Charitas Christi angos-
 res. Non fames: quia Cibus noster est Christus.
 Non nuditas: quia Charitas Christi vestit non
 tantum, sed armat: Lorica est enim. Non peri-
 culum: veteranus nam mille non deterretur; am-
 bit, non fugit illud. Non persecutio: quoniam
Principes me frustra sunt persecuti; vt à Christo
 abducerent: Non gladius; nam *mihi viuere Chri-*
stus est, & mori lucrum. Quarè audiat me Cœlum, me
 Tellus audiat; Nihil (Paulus inquit, & cum Pau-
 lo Cor Dei Amans) me separabit à Caritate Chri-
 sti. Tenaci adèò Amoris glutino sic hærebat Pau-
 lus, vt iam dissolui optaret, cum ipso vt ef-

set. Pauli Peccator sancta legat ve-

stigia, & saluti trunco deuinctus,

Crucis se trophæum osten-

dat, & à Christi Cha-

ritate ablegari,

nullo pa-

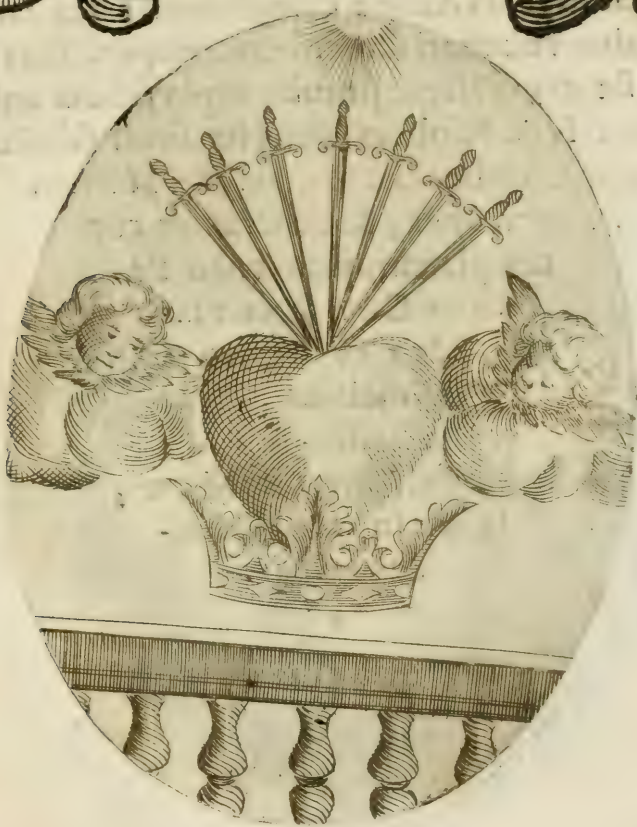
tiatur

astu Inimicorum

Spirituali-

um.

Posuit Constantie Metas.

Septemplici transfixum Gladio, Cor deiparæ
vides. Tale vulgaris pingit Pietas, septenis
quoniam potior fuit Dolor: at *quid aliud Maria Vi-*
ta, quam Dolor? Iesu Filij Passioni ingruenti sem-
per

per adfixa, etiam Gaudia Dolore, miscuit. Cognouit se DEI Matrem, Verbum sibi Æternum est gratulata: quoties verò Cruci mente concepit fixum (quod non cogitauit nunquam) transfuerberata gladio, eius Anima complorauit: Ita tamen vt Diuinæ voluntati subscribens semper, suos dolores sin compefcere potuit, æquo saltem animo tulit. Non Niobem, non Hecubam fabula-

mur, Christicolæ. Veram Dei Matrem

stupefcimus, & venerantes con-

templamur; quam vnâ Po-

SVISSE CONSTANTIAE

METAS merito

dicimus.

Mu-

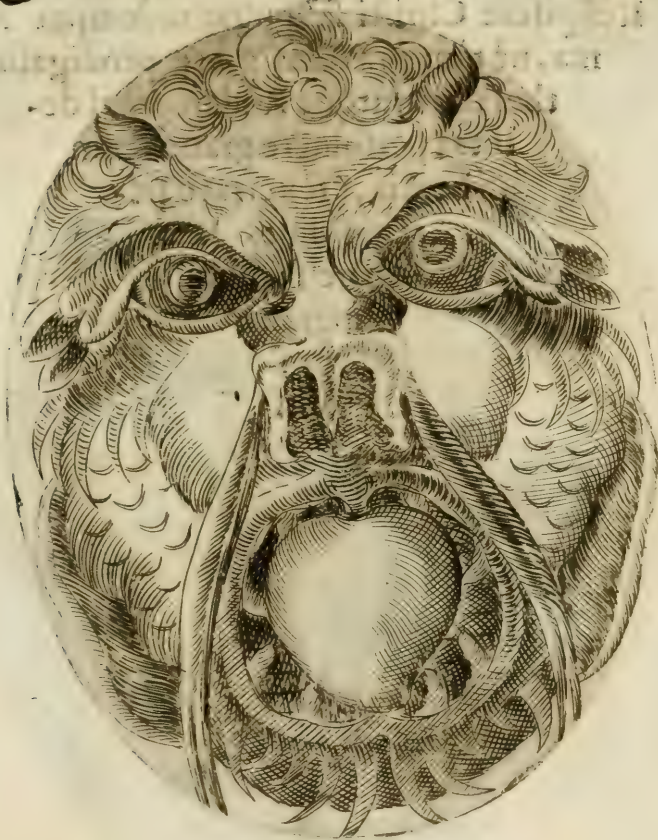
lierem sic Fortem in Matre,

Iesus: in Maria, Mun-

dus inuenit.

* * *

Nulla est Redemptio.

COgitatu horrendum obtundo. Mors quidem
 communis omnibus, non Infernus. *Nasci, pa-*
ti, mori, hominum est; non damnari. Subit Infe-
 ra nolens nullus. Lex impletu facilis; at ribellis
 Q animus,

animus, levis quoque oneris est impatiens. La-
bores qui recusat contumax, pœnas cum æternita-
te luit. Viuens, commorietur perpetuo Diabo-
lis, qui Angelis æternum contempserit collatari.

Resipiscat Christi sanguine redempta Ani-
ma, nè tam præstans gratis prodigatur

thesaurus; atque Redemptori de-

bitas persolvere gratias cum

beatis, (felicitate pe-

renni diues.) ex

hoc sæculo

nigrans,

pos-

sit.

Non potest Peccare.

Admirandum planè videri potest, quod Evangelista, dilectus scribit. *Qui diligit Deum non potest peccare*: Cum habeamus ex Propheta, *Omnis Homo mendax*; cumque *septies in die cadat in-*

flus. Verùm si exãctiùs Ioannis perpendamus dictum, fateri prorsus cogemur, Qui dominum diligit, non posse peccare. Quoniam Amor est Vnitivus, & qui Deum diligit in eo manet, & Deus in eo: impossibile autem est, manentem in Deo peccare; statim enim ut peccat, longè fit à Deo; nec affirmare licet, peccantes Deum diligere; peccatum namque vindictam clamat, vindicta verò delictum, aut iniuriam supponit: quæ dilectioni implicat; & sic verum est Ioannes assertum: *qui*

Deum diligit peccare non posse. No-

stri igitur Amantissimum Iesum,

mutuo diligamus Amore;

est enim dilectio, con-

tra peccati vi-

rus, præ-

stan-

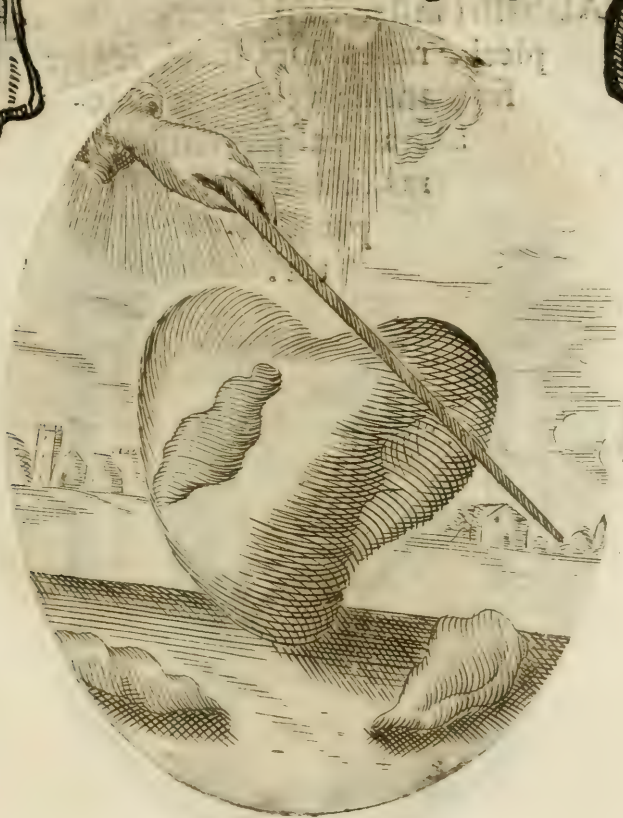
tissima Anti-

dotus.

* *

Non potest peccare: Cum habeamus ex Iohanne
Quia: Homo mendax: cuiusque verbum falsum est.
Non

Non despicies.

COr contritum, & humiliatum, sacrificium
Deo, spiritusque contribulatus. Targebat
pridiè peccatis; attritus est dolore tactus intrin-
seco, Deo quoniam suo suauissimo, & optimo dis-
plicue rat.

plicuerat. SI VIRGA POENITENTIAE, CORDIS RIGOREM CONTERIT, (vt sancta Canit Ecclesia in Hymno O SOL SALVTIS INTIMIS, CHRISTE REFLUGE MENTIBVS) desilit in fragmenta, &

Alabastrum instar fracti, & Nardino op-

pleti, nares Dei suauiter replet

fragrantia: vt per gemme-

as, aureasque scissu-

ras, salutaris irre-

pat Gra-

tia.

minice condito-

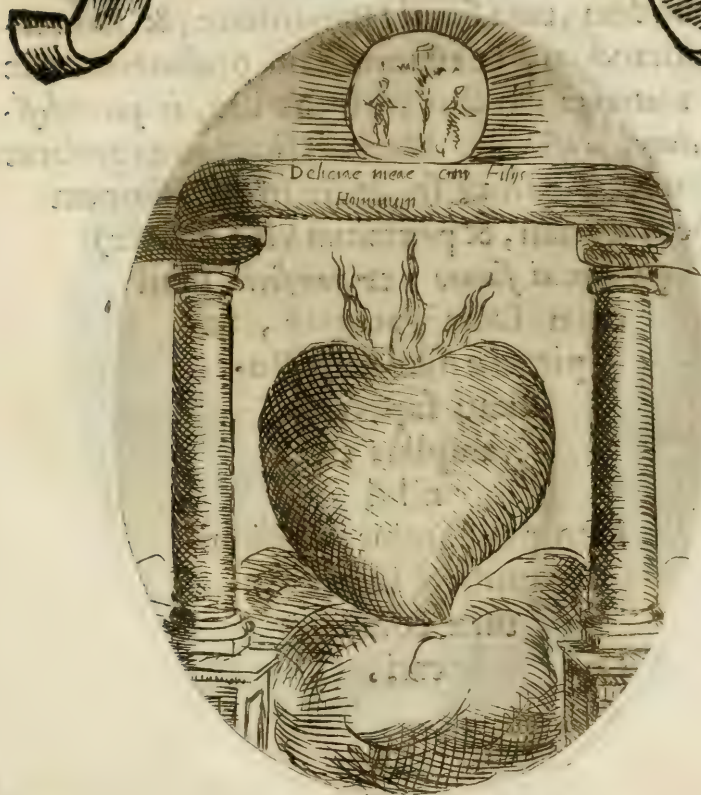
rum effice

mere.

tur.

Non

Non Plus Ultra.

CAlpem, & Abilam posuisse Herculem nauticis metas, fabulati sunt Veteres: apage à nobis fabularum inuolucra. Sacrosancta nos Mysteria pangimus, & quorum celsitudine

ne mens & laborat , & gaudet . Abilam , & Cal-
 pem Diuinæ Potentiæ , & Diuini Amoris posuit
 Eucharistiæ augustissimum Sacramentum , quo se
 Deus Homo comunicauit hominibus ; cum quibus
 suas sic esse delicias voluit , vt se ipsum veluti fœ-
 deris obsidem , tota simul Humanitate , & Diuini-
 tate adorandum , & assumendum præbuerit . Sic
Tanis viatorum effectus est Deus ille , *in quem desi-*
derant Angeli prospicere . Meritò Hic ergo exprobrat
 ingratis , (quibus se dedit in remissionem
 peccatorum , & præmium vitæ eternæ)

quid potui facere , & non feci ? nihil

enim Omnipotentia , Sa-

pientia nihil , nihil Bo-

nitati supererat ,

amplius cū

nihil

Deo præstantius , ac digni-

us possit à Deo Crea-

turæ comuni-

cari .

Mutatio Dexteræ Excelsi.

COR vides pridie fordidum lethali peccato-
 rum vlcere Magdalena peccantis, mundus
 quod ambit muliebris, quinimmo meretricius. Pro-
 corum imaginibus, Vnionibus, armillis, Vnguen-
 R tis,

Inueterati.

Peccator, cum in profundum venerit, spernit :
 Piccirco suos inter hostes inueterat, quoniam
 Christi suaue iugum detrectat; asperrimo vero, ac
 grauissimo spiritualium Tyrannorum iugo insue-

R 2 uit.

uit. Sic perfida Hebræorum Gens illa, cepis, ac
 carnibus Ægypti familiariter vſa, Terram fluen-
 tem lac, & Mel contemnebat, quinimò auerſa-
 batur. Reſipiſcat Peccator tandem, iu-
 gumque Diaboli excutiat; eluſo vt
 Mundo, & Carne ſubactâ, poſ-
 ſit Cœlorum Moderatori,
 & Gloriæ Regi, tota
 æternitate con-
 uiuere.

* *
 *

LXVI.

Ex aliena Noxâ.

Apprehendit dexteram Vipera, longè diffi-
 tam à Corde: Cor tamen occupat Venenum,
 & Mors. Manus Principis sunt quot quot eius
 gerunt vices. Hi si à Iustô defleant sciente Re-
 ge,

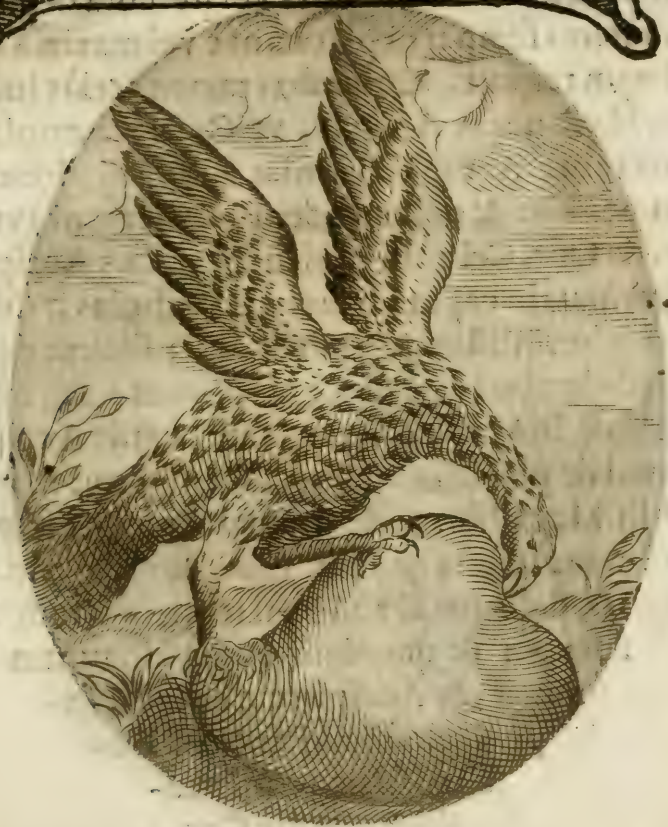
ge, ipse plectetur; & *Alienâ Noxâ* peribit. Ei enim Onus incumbit probos, & sapientes Viros ad Ius dicendum deligere: nil enim difert, aut ipse iudicet, aut alius ex eius imperio. *Diligite iustitiam, qui iudicatis terram*, & auaros, turpesque criminum notis iudices, à tribunalibus arcete: reddenda nam vobis erit ratio de ipsorum iniquitatibus: sic Regius vates sibi timens clamabat,

Et ab alienis parce seruo tuo. Idest remoue quæ mihi nocitura vides: *parcere* enim, non semper *indulgere* significat, sed *abstrahere*; sic Virgil. 3. *Æn.*

*Parce
pias sceleram manus. Subditorum
sanguinem requireret Deus,
abijis qui præsunt;*

* * *

LXVII.

Rapientis Esca.

Accipiter, antiquis quasi ter acceptus est di-
 ctus: felicia quippe ex eius occurſu ſomnia-
 bant Omnia. Inauſpicatus eſt Infernus Accipiter.
 Expetit Corda Deus, vt viuificet; Hic, vt deuo-
 ret.

ret. Accipiter proximus Terrę volat, ne prædā quam captat, se prodat: Diabolus in insidias semper. Prædā iam captā oculos effodit Accipiter, vt spes adimatur fugæ; Diabolus Peccatores excęcat. Semper esurit Accipiter, vt vel stercora deglutiat. Os inferni semper expletur, nec vel maximē impiā animam respuit. Columbas tamen acrius insectatur, id est puras Animas, vt Creatori eripiat Amanti: per Accipitem enim Ægyptij, Principatum per vim & dolum, adeptum notarunt; vt Plutar. de Osir. Celer in capiendis auibus Accipiter, celerrimus in captandis animis Diabolus. Ob hoc Antiochus, dictus Accipiter, quia summoperè in expeditionibus celer. Crudelis præterea; ex quo Chrysost. in Matth. Pharaonem vocauit Accipitrē. Si quid de præda is appetit, COR eruit & vorat, vt Alb. Magn. lib. 23. de Animal. licet Arist. 9. Histor. c. xi. Pliniusquē lib. 10. c. 8. id negent. Cor

igitur, debitum Deo, Hosti teterrimo subtra-

hamus: & quoniam Panis Hominem

nutrit, & Accipitrem euecat, sæ-

pē Cœlestem Panem, Eu-

charistiam comman-

ducemus, sic Cor

nostrum, Pessimum eludet Accipitrem.

Vulnus

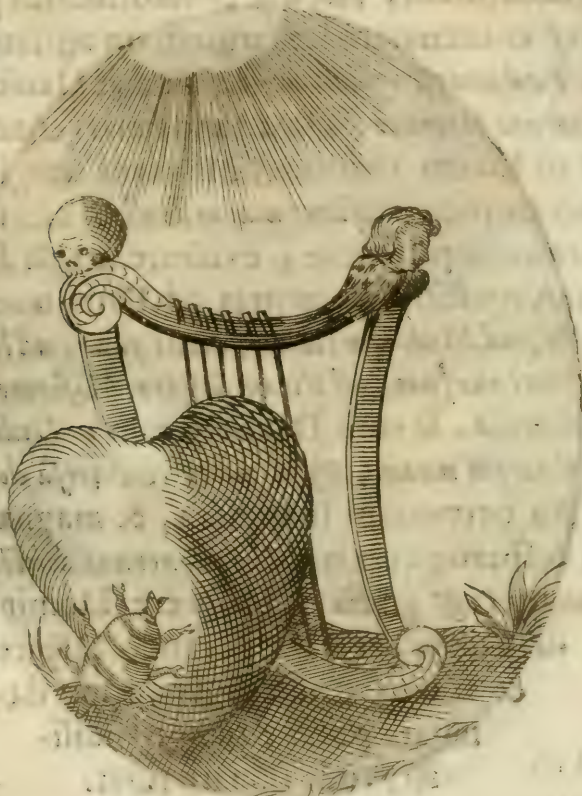
Vulnus, et Medela.

EAndem vtrinque mulierem vides. Procacem
 olim, formosam, hilarem, succi plenam, pur-
 purâ, & candore amabilem, iussisque sequacem,
 adeò deperiit Cor, ei vt hærens, à se ipso, quod-
 S que

que longè deterius, à Deo recesserit. Muto modò
 silentio horridam, gelu rigidam, squallore marci-
 dam, vermium tandem escam iam adedò auersa-
 tur, vt ad se ipsum, quodque longè laudabilius, re-
 uertatur ad Dominum. Nix de fimo effluxit, sic
 candor prouolutus in stercore. Sirenes à gutture
 abiere, aurum à coma, Ebur ab vbere: fœtent o-
 mnia, absterrent intuentem, dispellunt. Accur-
 rite fluxæ amantes formæ. *Vulnus*, Os Mulieris
 infixit, mulieris Ossa *Medelam* dabunt. O dulcis
 memoria Mortis! ò salutare aduersus Carnem A-
 lexipharicum! Iam tandem à pectore Amoris
 impuri flammæ faceffite: precoci spargitur coma
 cinere. Resipiscamus. Siquè Mulierem viderit
 Oculus, & placuerit, illicò Mens exurgat, Sensus
 sic increpans. Quid ad me forma procax? Elegans
 est? Et ipsa, id si conabitur, ad Beatitudinē tēdit. Suo
 aut creata Viro, propagetur vt sacrò vinculo spe-
 cies: aut Virginitate illibatâ, eius vt candore, cœ-
 lestes latentur sedes. Ad me ea nihil. *Qui vi-*
derit Mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est
in Corde suo. Mortis impluente memoriâ, impuri
 protinus frigescet Amoris æstus. *Forma Meretri-*
cis, laqueus est Diaboli. Omnia retibus plena sunt. Esca
ostenditur, laqueus absconditur, vt incautè accurrentes,
bamum voramus. Felices qui de periculo educti,
 ad te Deum peruenire meruerunt.

Miserere Deus.

EXiguum quidem, mirandum tamen illud Animal, Apulis familiare, Philosophis ingens obtulit disceptandi, ac meditandi argumentum. Phalangio simile, ex Tarento, Tarantulæ nomine est

insignitum. Iubet somno torpere, quos momordit incautos. Ex-Harmonya salus: Choraas quippe faucius ducit adingentem sudorem, & sic peculiari sibi sono sanatur. Tarantulâ demorsum dices Peccatorem. Hic aut somno merfus pigritat, animæ contemnens lethargum: aut agitur miser; nam *Pax non est ossibus meis* (clamat Dauid) à facie peccatorum meorum. Huic tunc sanari contigit, cum verè ad Deum reuersus, MISERERE MEI DEVS, ex animo auspicatus, *super niuem dealbari* meruit, vt per Choræam Penitentia, exultarent *Ossa humiliata*. Cum Augustino clamemus ad Dominum. *Ægrotus sum, ad Medicum clamo, cecus sum, ad lucem propero, mortuus sum, ad Vitam suspiro: Miserere mei Fons Misericordiae, & cum Dauid iterum. Vide Domine Humilitatem meam, & dimitte vniuersa delicta mea.* Peccata perpetravi innumera, & magna, non tamen despero; quia *vbi abundauerunt delicta, superabundauit & gratia*. Miserere Domine, ne desperem, sed te sperando respirem:

& si ego commisi vnde me damnare potes, tu non amisti, vnde saluare soles:

Quid enim est Ie-

sus, nisi Saluator?

An in Corpore, an extra?

HAereo profectò, an sensa promam circa Em-
blema. Haud videntur scribenti absona.
Immutent, deleantque prò vt opus Patres. Raptus
est Paulus ad tertium Coelum: & vidit arcana, quæ
non

licet Homini loqui . Duo me iubent stupêre . Cur Apostolo visa loqui non liceat , nequè tamen filere iussus (si rectè memoro) . Cur uè tertium transcendere Cœlum non potuit ? Renuit calamus progredi , eaque proferre , quæ nullibi exarata , nusquam prolata cognouit . Vidit Paulus ignota penitus oculis non tantum , sed phantasiæ , & intellectui : quâ igitur ratione , ignota per ignotiora poterat declarare ? Quibus vocibus ? Visa quippe carebant nomine , quamuis explicare placuisset ; neque sufficiebant præsigni argumento nutus . At cur tertium tantum attigit Cœlum ? An quia hîc tertium , supremum ex Scripturæ , & Patrum more significat ? An quia paulum prima Dei tentoria distabant ; neque rationi par erat , Animam dubiam adhuc an hæreret in Corpore , propius ad tabernacula Dei accedere ? Sol enim , Cor Cœli , quartum occupat Cœlum , testante Propheta . *In Sole posuit Tabernaculum Suum* . Merito igitur sistitur Paulus iuxta Dei Tabernaculum , donec corpore solutus sectâ feliciter propter Christum ceruice , daretur æternâ felicitate ipsum in-

ter Cœlico-
las
contempla-
ri.

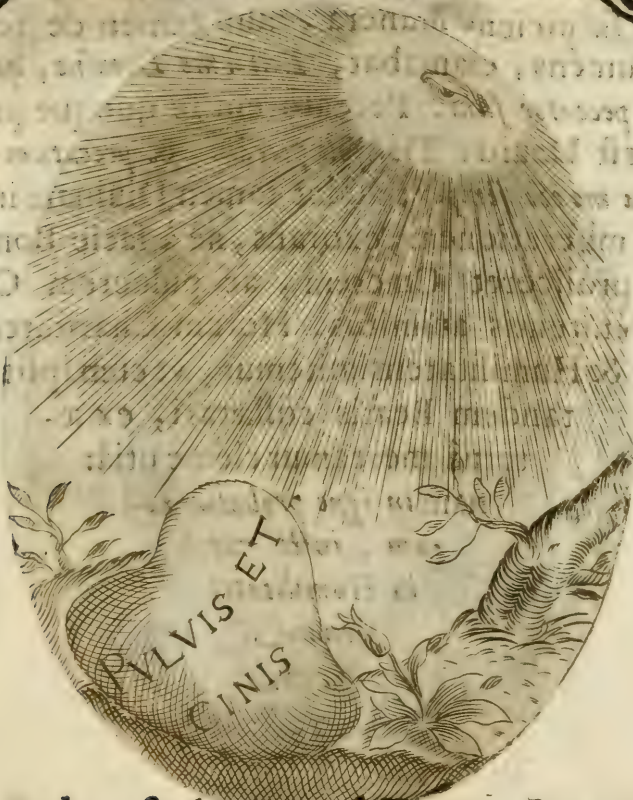
Aut pœnitendū, aut ardendum.

SVnt qui acrius arguant, pium certè, & laudandum vsum quorundam, qui se flagris impetunt, Deo vt placeant. Improbantium est argumentum, quoniam nusquam apparet Christum Dominum, cuius

vestigia indigni nos discipuli sequimur, se ipsū verberasse: iccirco neque Christicolę licere seipsum pertundere: tūm quia Naturā docemur declinare, nocitura; multo magis damna nobis infligere: ex quo etiam lege cautum ne quis se ipsum excēcet, euiet, enecet. Tertiō quoniam à Deo iubemur cum proximo, veluti nobiscum agere: sed illicitum est proximum verberare; ergo neque se verberare licebit. Primo facilis responsio, Christi Carnem impeccabilem non nisi a scelestis fuisse lādendam: elegit nam ipse mori, & Passionis compendio tormenta subire: qua propter corpori suo tam acriter à peruersis flagellando pēpercit. Ad secundum, finis valde diuersus est, nam duplex est bonum, & malum: apparens, & reale: damnum igitur quod per vltronea flagella carni nostræ infligitur, bonum est reale, licet apparens malum: nam dicebat Apostolus, *Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo*. Non tamen vltra vires, frangendum est: nam moderatio virtutum amissis. Tertiō eodem satisfacimus responso: attendi finem: nam qui proximū verberat, facit iniuriæ causa, aut Supplicij, quod veræ implicat Charitati Christi, cui non auersatur sui correptio. Sic David, non solum Diuinæ correctioni acquiescebat: dicens, *Ece in flagella paratus sum*, sed ipsum se cedebat flagris, eō illerente; Et flagellatio mea in matutinis.

LXXII.

Ne proicias Me.

Abraham sic locutus ad Deum. Gen. 18. sic
 David Psal. 50. Nullus fortè impensius
 amavit Dominum, quàm Abraham; vnigenitum
 qui lubens obtulit filium: Cinerem se tamen co-

T

ram

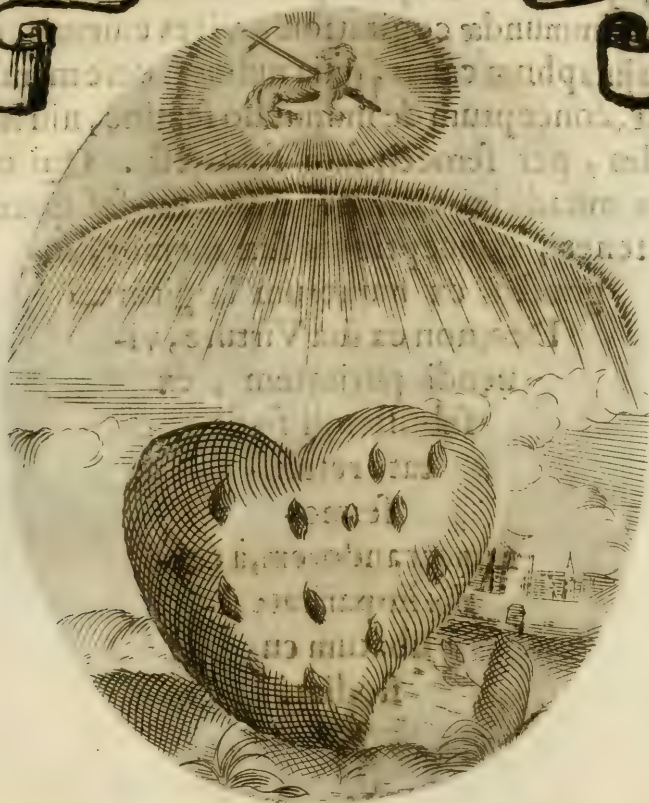
ram ipso profitetur, & Pulverem; augente Amo-
rem Humilitate: nam quò se magis iusti deiciunt,
eò alius Divina Charitate inflammantur. Meruit A-
braham trium Angelorum hospitio decorari: se
tamen pulverem, & cinerem vocat. Sic Petrus,
amplissimis à Christo muneribus ditatus, di-
vina suspiciens munera, nihil tamen de se ipso
præsumens, clamabat, *Exi à me Domine, quoniam*
homo peccator sum. Peccatorem se quoque profes-
sus est David. *Tibi soli peccaui; & peccatum meum*
contra me est semper: audet tamen Divinam implo-
rare miserationem, exorans, nè à facie Bonitatis
sue projiceret Cinerem, ac pulverem Cordis
pœnitentis animitus. Horum Charitatem,

& Humilitatem imitemur, vt cum ipsis
tandem Beatis collatari, ex æ-
ternâ mereamur clementiâ:

nam in igne probatur au-
rum, iusti vero
in Humilitatis
fornace.

Eccl.

Mundum de Immundo.

Quis potest facere Mundum de Immundo? nonne tu, qui solus es? Iob. 14. Cor criminibus sordidum, sic cum Patiente clamat ad Deum: nouit enim se de immunditia processisse; & fuisse in ini-

T 2 qui-

quitaribus conceptum: ex quo immunda sæpè
 (quod ait Gregor.) in mente patitur, quamvis ex
 iudicio reluctetur: quia conceptus de immundi-
 tia, dum ad munditiam tendit, hoc conatur vin-
 cere, quod est. Si quis igitur tentationum insul-
 tus, ac immundæ cogitationis vires euicerit, non
 sibi triumphum canat, quia nullus facere mundum
 potest, conceptum de immundo semine, nisi is qui
 mundus, per semetipsum solus est. Qui ergo
 iam munditiei viam capescit, aut fastigium

tenet, conceptionis suæ memor, co-
 gnoscat ex munerum largitore,

Deo, non ex sua Virtute, vi-

uendi puritatem, ex

subsistendi fœdi-

tate retulif-

se: mo-

rumq; candorem, a car-

nis imparitate il-

libatum eu-

stodiat.

* *

Celsi Præudia Operis.

MARIÆ sponſus IOSEPH ille Sanctiſſimus,
Domini ſui Cuſtos, ſanctificatus ab vtero,
 cui genis, genibus, plantis Ieſu licuit oſcula fige-
 re, quamquam Regia de ſtirpe, fabrili tamen ope-
 ri

ri sese applicuit, Ocium vt vitaret; vtque Virginem, Puerum Deum, sequi aleret. Sæpe IESUM vidit adolescentulum, Cruces componere, & appositis transuerlim asseribus, quasi lectulo, panis brachijs incumbentem, sic suæ mortis dum sibi ingereret, cœnoquè Mundo specimen, & veluti acerbissima futurae Passionis Præludia. Hærebat, sin horrebat Deipara, respiciens Virum, suspiciens Natum: iamque COR altum, Virtutum omnium Ærarium, doloris Gladio traijcebatur. Amor hinc adfulgebat Æterni Patris, qui Unigenitum Filium dederat (sic diligebat ingratum Mundum!) affigendum Cruci. Illinc Nati pœnas, veluti presentes contemplabatur. O fera

Hominum Corda; rigetis adhuc? En vobis

Puer Princeps Pacis, Magni Consilij

Angelus, Dei tandem Agnus pro

vobis Crucis Aram vltro

conscendens. Moræ,

en, impatiens,

Infans præ-

libat,

quas pro peccatis nostris subire

pœnas, Amore suadente con-

stituit. Solus Amor, **M**

Amoris merces, **M**

hic aqua, **M**

Regis, **M**

Sal-

LXXV.

Saluatorem Suspiro.

Tubā mirum sparget sonum
 Per sepulchra Regionum,
 Coget omnes ante Thronum.

EXhorrescat, quod olim tam frequens, tam gra-
 uiter in Deum peccauit Humanum genus,
Iudicis

*Iudicis adpropinquantis Imperium : Pulsare denuò
incipient ad Vitam CORDA, simulque palpi-
tarent ad metum. O dies horrenda ! Caligant ocu-
li, artus fatiscunt, stylus excidit meditati. O
dies ! Presens est Deo, cui Æternitas est pro Tem-
pore. Contremiscit Cor horrens, & orans à Chri-
sto veniam implorat: *Quem enim Sustinere Iudicem
nequit, Salvatorem habere suspirat.* Est adhuc etiam
Miserationi, tunc vni erit Iustitiæ locus. Misero
(eheu) demersi veterinò, excite tandem mor-*

tales. Mors imminet singulis; Iudici-
um subite penitentes ex COR-

DE, COR enim sævum si-

bi Iudicium astringit,

nisi in se TOTO

conuerta-

tur-

ad Domi-

num.

::

Non ultra id quod possum.

CRUX omnibus piè viventibus data est : siue nobis Deus ad vtilitatem nostram imponat ; seu nos deligamus , suscipientes . vt ipsum , Crucem omnium grauissimam gestantem strenuè , &
V præeun-

præeuntem sequamur, & ad propriam gloriam per tribulationes ingentes introeuntem. Est autem Crux ferenda viriliter, & cum gaudio; in Cruce enim est Consolatio, nam per ipsam probat nos Dominus. *Deus autem fidelis est* (inquit Apostolus); *neque permittit nos tentari ultra id, quod possumus*: alacri ergo animo subeunda Crux nobis, nostri vt Seruatoris sancta colligentes vestigia, eidem possimus in Cœlis, beatificâ læti visione, perenni felicitate adsidere. Iugum Christi Crux est, lex nimirum ipsius suavis, non vt lex Moysayca; cuius onus importabile vocat Petrus Apost. Act. 15. & Saluator Matth. 23. *Phariseicarum traditionum onus importabile* asserit. Leuitas autem, & commoditas Euangelicæ legis, in Fide & Dilectione consistit. *Æqua*, quoniam rationi, & Naturæ consentanea: *Commoda*, quoniam in nobis est adimplere. Iugum igitur Christi suaue est: ad quod suscipiendum nos vocat Dominus,

vt inueniamus requiem à laboribus nostris.

*Collum subiiciamus ergo lubentes
iugo, & suscipiet anima nostra
disciplinam, in proximo
enim est inuenire*

eam: vt Ecclesiast.

1.

LXXVII.

Id Amor potuit mutuis.

Captum excedit Mentis, quod de CATHE-
 RINA Diua Senensi, fideli recensetur Hi-
 storia quòd, *Aliquando Christus cum Sanctissima Ma-*
tre, alijsque Sanctis, Illi apparens, sibi eam, Diuinà
 V 2 *quadam*

*quadam ratione desponsauit : illud pariter , quod
mutauerunt inter se* *CORDA*, *Christus*, & *Catherina*
Senensis ; vt cum Paulo ipsi liceret exclamare,
Quo ego , iam non ego , vinit vero in me *Christus*, & cum
Sponso Canticorum potuerit Dominus sponsæ
sic fari, *Abstulisti Cor nostrum , soror mea sponsa ,*
iuxta septuaginta . Sponsa vero respondere,
Cordificasti me , sic explicante Nazianzeno ver-
bum *Vulnerasti .* De Diuâ *Hac* Virgine olim ,
tenui planè, & humili auenâ sequentem pangebam
Hymnum Apodon.

Salue *Senarum Gloria ,*
Quas super Astra prouehis ;
Virgo salue leuiffima ,
Flos , Gemma , Sol Italia .

Rosam Te Pudor efficit ,
Puritas Liliū mitea .
Adamantem , Constantia ,
Pyropum Amor flammens .

Illuſtras Orbem radijs ,
Ordinis Iubar nitidum ,
Fugas errorum tenebras
Cœleſti diſſua Lumine .

Puella

Puella (ò mirum!) paruula
Immensa patuit TRINITAS
Fragili ut clausa Corpore
Empirei sinum cerneret.

Prudentum norma Virginum,
SPONSVM quesisti feruida,
Ad altum Caeli thalamum.
Alis elata Spiritus.

Flagris, ieiunio, precibus
Fregisti Carnis impetum,
Hostemquè Inferni pessimum
CRUCE calcasti domitum.

Stipe nam carens, Pauperem
Vt vestias, te spolias:
CRUCEMQUE das argenteam,
Gemmeam quam Christus referet.

Data Qui SPONSI dexterâ
(Id AMOR POTUIT MUTVVS)
Mutatis sinu CORDIBVS
Celsis te euexit Nuptijs.

Quem deperisti enixius
IESVM, iam tenes arctius:
Et imis clausa Laribus,
REGIS haeres amplexibus.

Chri-

CHRISTO iamque persimilem

Quina TE ostendunt Vulnera :

O cara , ò felix unio ,

Christi , & Amantis Anima !

Valete ò Mundi Gaudia ,

Cœnum , quisquilia , cineres :

En noua Amoris munera ,

Amans AMANTEM exprimit .

Gloria sit Altissimo ,

Senis qui dedit Virginem ,

De Sanctitatis apice

Obstupefendam sæculis .

Pulsus ad Pulverem.

MVtuo feruent Amoris igne Corda isthæc
 vitrea, pollinem Maris inter se se recipro-
 cantia; inania scilicet desideria, inquieto semper
 æstu commota. Nescit quietem vulgaris Amor:
 vult,

vult, non vult, mœrēt, timet, suspicatur, concu-
piscit, semper impatiens; at inter flores fluxæ
formæ dum fœlicitatem venatur, latentem of-
fendit anguem doloris: vires aded frangentis, vt
per vigilias sæpè, & inedia, tabem non rarò in-
cogitantes incurrant, vtriusque sexus Amantes:
quorum munus, PVLVEREM transmittere AD PVL-
VEREM, infano dum furore perciti exaniman-

tur. Diuus Amor, lumine, & claritate
coruscus, quò ardentior, eò sua-
uior, si quæ torrere gestiat

Corda, simul illustrat,
& expiat, vt ad
sublimia

Sentes Labes, & Cœ-
lorum culmina, re-
cto deferantur
volatu.

Quæ non erant. * *

Quæ prima sunt. *

Sed ad Cælorum culmina

corpes vos transmittite

vt ad sublimia

transmittite

vt ad sublimia

Vult non vult, mœrēt, timet, suspicatur, concu-
piscit, semper impatiens; at inter flores fluxæ
formæ dum fœlicitatem venatur, latentem of-
fendit anguem doloris: vires aded frangentis, vt
per vigilias sæpè, & inedia, tabem non rarò in-
cogitantes incurrant, vtriusque sexus Amantes:
quorum munus, PVLVEREM transmittere AD PVL-
VEREM, infano dum furore perciti exaniman-
tur. Diuus Amor, lumine, & claritate
coruscus, quò ardentior, eò suauior, si quæ
torrere gestiat, Corda, simul illustrat, & expiat,
vt ad sublimia. Sentes Labes, & Cœlorum
culmina, recto deferantur volatu. Quæ non
erant. * *. Quæ prima sunt. * *. Sed ad
Cælorum culmina corpes vos transmittite vt
ad sublimia transmittite vt ad sublimia

Cor Corde Rependo.

INter Boccacij Fabulas, (quarum nonnullæ licentiore impietate scatent, quam vel Ethnici declinassent) lepida, & quales omnes optari possent, ea est, quæ de Salernitati Principis Filia.

Hanc tamen non fabulosam ex Beroaldo lib. Epigrammatum inuenio, quam doctiss. & ingeniosiss. Concionator P. Marcellinus de Pise ex Capue. Ordine refert Homilia sexta, de instit. Euchar. Cœpit Hanc nobilis Aulicus deperire, nec ipsa casta renuebat obsequia, vt ambo breui reciproco æstuant moris igne. Colloquia alebant flammam: donec coniugium patrarent clanculum. Resciuit Parens Virginis, ægrèque tulit fortunæ impiarem, tam alto vri incendio, conductoque percussore interempti ab eo iuuenis Cor, xenium filiae misit. Disco id purpurascebat argenteo, & tantum non palpitabat, cum Virgini oblatum est. Auerfata hæc Lycaonium ferculum, Cordis loquacis vota percepit, statimque sequi præeuntem constituit. Efusissimo ergo lachrymarum nimbo rigans amantis Cor, cohibitis spiritibus, Patri fortè audienti exprobens feritatem, ruens in amplexus Cordis, plurimis ei infixis osculis, Cor en tibi tuum, meo

CORDE, AMANS REPENDO: & animo

linquens, expirauit. Vides

Lector infani Amoris

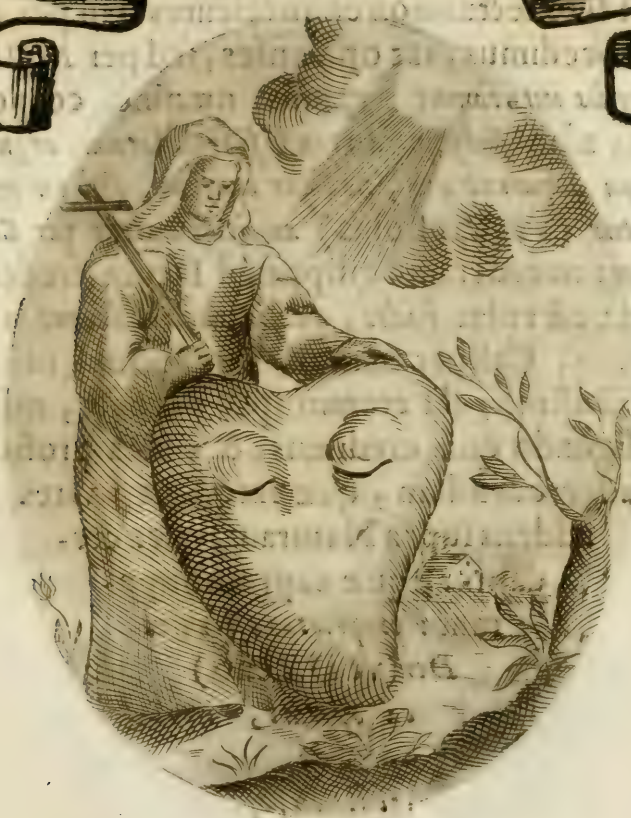
impotentiam, &

Praxi Em-
blema
præcedens com-
probatum.

* * *

Sic

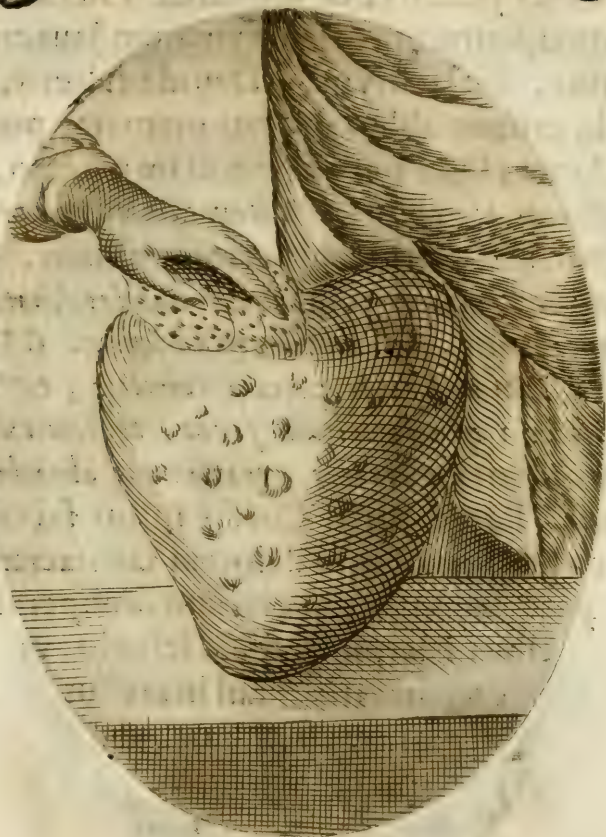
Sic acrius intueor.

Oculatum Cor? maximè. Habemus ex Ægid.
 Card. super Epist. ad Rom. cap. 11. *Humani*
CORDIS Oculos, dupliciter Fidei Lumine illustra-
 ri. Oculatum igitur Cor est. At Lynceus sit ob-
 X 2 ritus,

tutus, sint Argi lumina seriò Philosophantium,
 circa ea, quæ sunt infra Cœlos: sedulâ opus est,
 & perugili in Naturalibus indagine. Verùm in
 sublimioribus, in obsequium Christi captivan-
 dus est Intellectus; non enim scientes rem per cau-
 sam procedimus, aut opinantes, sed per *FIDEM*,
 vt *Acrius intueamur*, clausis omninò corporeis
 oculis; nam *substantia rerum sperandarum, argumen-
 tum non apparentium, non per oculum, sed ex auditu
 percipitur* (vt Apostolus) *auditus autem per Christi
 Verbum*: accedentem quippe ad Deum credere o-
 portet: est enim *Fides, quasi Lucerna lucens in cali-
 ginoso loco*. Caligat namquæ Intellectus, nisi eum
 Fides illustret; nil etenim ipse prodest, nisi in-
 telligendo quæ credimus; & Fides proficit
 ad credendum, quæ intelligit; vires
 addens supra Naturam, vt ea cre-
 dantur, quæ captum supe-
 rant: *proprietas est enim
 Dei (vt D. Zeno)
 ea operari,
 quæ
 credi non pos-
 sunt.*

LXXXI.

Et super Nivem.

Sordet pustulis, & leprâ Peccati. Cor miserum: nulla ipsi quies, aut sanitas: salus enim est Deus, quies nostra. Cœpit Hyssopô Pœnitentiæ, & Humilitatis curari: Diuinâ abstergente sorditiem

forditiem dexterâ: incæpitque simul SUPER NIVEM
 albere. Ea etenim contriti per pœnitudinem, &
 sui contemptum Cordis fœlicitas est, vt sanentur
 vlcera eius pessima, & athleticæ valetudini, per
 Virtutum, linimenta & lachrymarum lauacrum re-
 stituatur. Sic lachrymis, Dauid adulterij, & Ho-
 micidij crimen abluit: & qui meruerat pœnarum
 Barathrum, Deo per pœnitentiam placato, *meruit*
promissionem Hæredis, & Vitam cum Regno prolatam.
 Cor mundum facit lachrymarum effusio. Calidæ
 si emanent, amaræ, cinereæ. *Calidas deuotio facit,*
amaras contritio, cinereas memoria Mortis. O Pœniten-
 tia, quæ Deo miserante peccata remittis, & Paradi-
 sum referas: quæ contritum sanas, tristem exhilaras,
 vitam de interitu reuocas, gratiamque abundantiorẽ
 refundis. Per contriti Cordis igitur sacrificium,

Deo per pœnitentiæ dolorem satisfaciamus,
 perq; humilitatis gemitum, cooperan-
 tibus Eleemosynis, & ieiunio, vt
 commutatis simul in melius
 moribus, pollutam cul-
 pis conscientiam

*Super niuem
 dealbe-*

mus.
 Cor mundum facit lachrymarum effusio. Calidæ si emanent, amaræ, cinereæ. Calidas deuotio facit, amaras contritio, cinereas memoria Mortis. O Pœnitentia, quæ Deo miserante peccata remittis, & Paradisum referas: quæ contritum sanas, tristem exhilaras, vitam de interitu reuocas, gratiamque abundantiorẽ refundis. Per contriti Cordis igitur sacrificium, Deo per pœnitentiæ dolorem satisfaciamus, perq; humilitatis gemitum, cooperantibus Eleemosynis, & ieiunio, vt commutatis simul in melius moribus, pollutam culpis conscientiam

Pra-

LXXXII.

Pretiosius Nihil.

Ingens olim visa est Romanis mediô forô hyans
 vorago : monstrosus os minabatur, breui hau-
 surum se Urbem. Consultuit superstitiosa de more
 Cohors oraculum. Respondit, prætiosiora si inij-
 cerent,

cerent, coaliturum hyatum. Armillis protinus, vnionibus, nummis, terræ fauces exsaturare conati sunt: frustra. Præstantiora expeti, Oraculum geminauit: interea sæuiebant flammæ erumpentes, dehiscebatque amplius terra. Gemmas, & aurum, infra Hominem esse, Curtius coniectans; solus litare flammis constituit, suoque capite Patriam à periculo vindicare. Insiliit hiulco barathro, statimque conclusa est vorago. Cor nostrum patente hiat ore (Oris Cordis desiderium scitè Augustinus dixit) Appetit, sitit; nunquam dicit sufficit. Expleri nullo potest alluuiò. Voluptatesingere, dignitates immitte, thesauros infunde, esurit adhuc. IESVS, verè Homo Deus-

que , Prætiſſimus rerum omnium ,

Cordis Bulimum, & Hidropem

sedat. Si infideat hic Cor-

di, occluditur illico,

nil enim inexpl-

bili deside-

derio

offerri potest, ipso

Deo præcla-

rius.

Colores exalantur. Respondit quidam philosophus
tunc de Vipera. Consulite sapientiam de more
et verago: monstratum os minabatur, dentes
et nigrae olim vils est Romanis medio foro hians

Super-

Superflua Detrahit.

Protheus est Diuus Amor : in quaslibet se se
 aptat imagines, viliora etiam ministeria per-
 tentans, grande si Redemptionis opus respiciant.
Pauperes spiritu, Beatos esse perdocuit : Cor itaque
 Y in

in superflua excrescens; in desideria nempe inania protuberans, presagminibus expiat, opportunis Providentia dolabris; vt expolitum, auro celestis Amoris, Diuino laeuigante spiritu bracteari, gemmisque Virtutum exornari mereatur; vt Diuinitatis Tabernaculum, per Charitatis, & Humilitatis illustrationem effectum, Sancti Spiritus muneribus repleatur.

Febris

LXXXIV.

Febris nostra, Luxuria est.

Febbris, est Calor extraneus, in Corde accensus.
 Extraneus est & Luxuriæ Calor, quidquid
 enim à Deo alienum, extraneum est Cordi. Ignem
 dixere Græci Febrem. Ignis quoque Luxuria est,

Corpus, Animumquē exedens, ac mortali absumens incendio. Nil prætermittit Diabolus, quod Hominem miserum aut debilitet, aut perdat. Ira Inflamat viscera, feruorquē dicitur sanguinis circa Cor; at nil alit impensius Iram, quàm Luxuries. Medæam, ac Cyrcem, Luxuria fecit: eadem Atreos, Thyestes: immoderata nam Carnis petulantia, plurimum potest. Fœdum, hæc, animi incendium est; *Virtus quo absumitur, ratio perit, gloria vertitur in infamiam, & animi, Corporisque expugnatur robur.* Hæc senes alioqui verendos, ac conspicabiles, in vulgi ludibrium traduxit, quoniam nec albenti scit canitie erubescere; intimis enim semel concepta visceribus, in sæuiorem (ni Cœlum faueat) semper exardet luem, quæ non nisi multis debellari possit Antidotis: ad extinguendam namque Fornicationem, Virtus vna (ni suprema de Cœlo adfulgeat) non sufficit; vt D. Gregorius. Lues (inquam) tam sæua, vt infernas compleat sedes: nam *Propter hoc Vitium* (D. Remigio teste) *deemptis paruulis, paucis saluantur.* Synochus putris est, quæ totius sanguinis massam corrumpit, nec semel migrat in Hæcticam imo mali moris, idest proditoriam; quæ vires repentè prostermit, spiritus inquinat, facultates corrumpit, & intima Cordis occupat; *Cætera namque Crimina* (ait Apostolus) *extra hominem sunt; Fornicatio, intra.*

LXXXV.

Vniuersi Dominum.

COr extra Mundi orbitam libratum, Almo
 Iesu Nomine radiante inculptum, cuius ex
 sinibus, videtur expansis in altum brachijs Ani-
 mula erumpere, Sacrosantum Christi Corpus
 Panis

LXXXVI.
Velle Meum, Posse Tuum.

Liberum adeò dedit Homini Arbitrium Deus,
 vt nullo possit subigi imperio. Adeò tamen
 necessaria est Gratia ad salutem, vt *nil sit sibi ipse*
Homo, nisi dux in præcep. Nostrum quidem Velle
 est,

est, Voluntas tamen ipsa admonetur, vt surgat; & sanatur vt valeat; & dilatatur vt capiat, & impletur vt habeat. Sic Dei est, de pessimis bonos facere, castos de luxuriosis, humiles de superbis: de sectatoribus seculi, amicos Dei, & de substantia pulueris, in Angeli statum prouehere; vt Euseb. Niss. hom. 2. de Epiph. Frustra ergo nos adniti-
mur, nisi gratia Dei adstet propitia: non enim quispiam (vt Io. Clim.) Naturam suam vincet, ni-

si qui supra Naturam est auxilietur; ex quo ipsum aduenisse cognoscitur: Gratia

enim sic nobilitat Hominem, vt

Christo inseruiens, vnum cum

eo efficiat: Gran. vnde

Paulus, *Vino ego,*

iam non ego,

viuit

vero in me

Christus.

* *

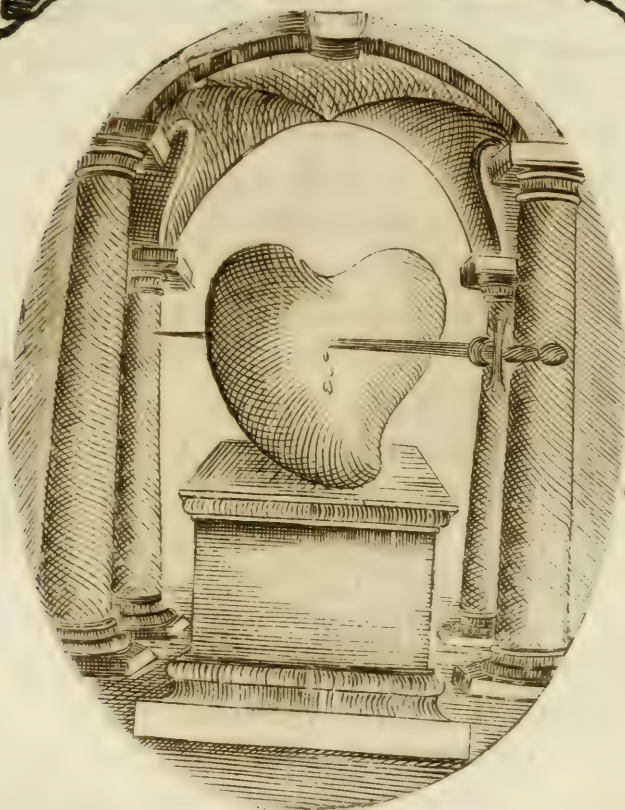
Cæteri faccessite Flores.

EXprobrat Humano Generi admirandus hic
 Flos, ingrati prorsus animi vitium . Flos ,
 quem diuus exinxit Amor, Vitæ qui Mortem, mor-
 tisque ei Vitam inclusit . Serta en spinea , clauos,
 Z spongiam,

spongiam, columnam, diuino planè expressa ingenio: quibus adnectere placuit, folijs expressum lanceæ mucronem; fructibusque Christi Iesu Cor amantissimum, scatens purpureis seminibus, vt dilectionis ardorem, simulque Passionis vtilitatem, in seculis propagandam manifestaret. Delitijis florum ecce lector impressum dolorum Redemptoris nostri memoriam, nostræque salutis exordia. Quæ cordi nostro ita adpingantur, imo insculpantur, vt dignum Passionis dominicæ conditorium effici mereatur.

LXXXVIII.

Vno ictu mille.

COR Deiparæ , doloris gladio transfuerberatum contemplare , qui diuino ferues Amore . Si Iesum diligis , & Matrem amas , Gratiarum veluti Arbitram . Dulcissimum Natum , Virgi-

Z 2 ali

nali quem induerat sanguine, Templo obtulit, ut moris erat: ex humilitate, non ex necessitate. Prædixit Simeon Virgini TVAM IPSIVS ANIMAM PERTRANSIBIT GLADIVS. Senis Verbum, verè GLADIVS Mariæ fuit: transfixit Sanctæ Matris Virginea viscera, & VNO ICTV, mille vulnera infixit. Enthæatum pectus Constantiâ præpotens, par cui nulla, collecto spiritu, se in dominicæ passionis comparavit angustias, in qua magis doluit; quàm si propria extitisset: dederat quæ Carnea Christo membra, in singulis passa est, tanquam in proprijs tormenta. Dei agnoscebat filium, proinde ægrius patientem ferebat. O Virgo dulcissima, quos in partu dolores effugisti, in Filij geminasti Passione, ut plusquam Martyr efficereris. Restitit dolori Virtus eximia, alioquin exanimasset: summo-perè in filij Passione passa, quoniam summo-pere dilexisti. Animam igitur pertransiuit gladius, non corpus: nobiliori parti infixis vulneribus. Tu nobis sis fortitudo in fragilibus, & contra Mundi pericula firmamentum, ut superatis Hostibus, tentationibus deuictis, legitimi certaminis mereamur Coronam.

* *

Desolatio.

VEra bona Hominis, in Homine, imò in Hominis Corde sunt. Hinc scitè dictum, Omnia Mea Mecum. Arcem en Cordis Archipyrata Inferni adoritur, obsidet, expugnat, populatur.
 Vera

Vera iste bona diripit. Ecce (Lector) Animæ interimenta, & **DESOLATIO** ad internecionem: ea, de quâ Propheta, cum prælugeret Patriæ exitium. Nec spolia gratis asportat Diabolus; pro Fide, Impietatem; pro Charitate, Odium; pro spe, Desperationem; Iracundiam pro Patientia; pro Humilitate Superbiam, miserrimæ Arci immittit: vt si quando velit Cor ad se ipsum redire,

Præfidiarij insint hostes, qui redeuntibus se

se Virtutibus opponant. Dificillimum

ita opus Spiritui obijcitur: adspi-

rante tamen Gratia Dei, &

adnitente Hominis Vo-

luntate possibi-

le: vt fuga-

tis sic

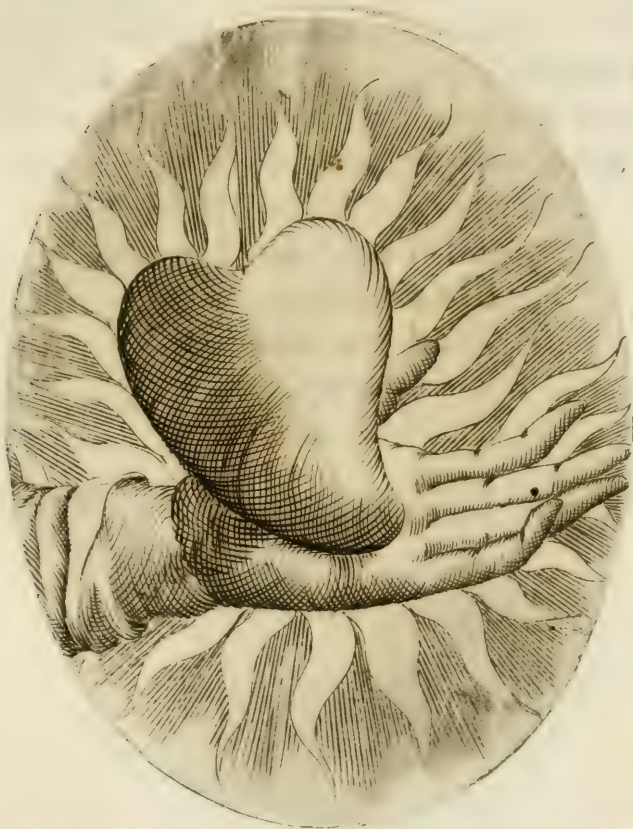
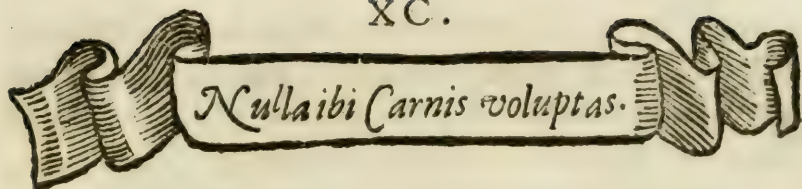
hostibus, possit denuo

Sancti Spiritus

muneribus

illustra-

ri.

E Rectum Cor in vola radiantis manus, Animam
 in voluntate Dei quiescentem ostendit. Sen-
 sus Tactus in Carne est per cutis medium, & pre-
 fertim in manu, quæ summis digitis adeò est tem-
 perata,

perata, vt rite de mollibus, asperis, & similibus
iudicet. Sic Sensus rebellis, per sensum istum
contumacior efficitur, nisi Virtus obsistat. Qui-
cunque igitur Carnis flagrat ardoribus, Cor suum,
voluntatem nimirum in Dei manu reponat. Ibi
enim **NVLLA CARNIS VOLVPTAS**; vt habemus ex Vi-
dua admiranda Brigitta Reuel. lib. I. idque potif-
simum studeant, quibus iam senij beneficio
deferbuit sanguis inter ea siquidem que
summopere Deo displicent (Sa-
pienti si credimus) Senex
est **Luxuriæ obnoxius**;
ad eius namque
exemplum
Iunio-
res
titubant, &
labun-
tur.

XCI.

Illuminet.

SPIRITVS SANCTI gratia Illuminet
 Sensus, & Corda Nostra. Sensus rebelles
 sic affatur Auctoris Ode Apodos.

Aa

Sensus

Sensus huc usque deū
 Sensus procaces, perfidi,
 Tiranne Carnis Famuli,
 Perduelles in Spiritum.

Organa Vos-eximia,
 Diuini labor genū,
 Possēt ut per vos Anima,
 Creatorem agnoscere.

Vos tamen Sensus absoni,
 Carnis liētores pessima,
 Regem aduersus Optimum
 Mancipia dira insurgitis.

Sensus, ò Sensus deū,
 Auriga sedet Ratio,
 Morem regenti gerite,
 Celsūque Numen noscite.

Sentes habet, & salebras,
 Virtutis trames arduus;
 Ad flores tamen Glorie,
 Perseuerantes prouehit.

Vana non Orbis Glorie,
 Qua fumus fimus funera;
 Sed ad Cælorum gaudia,
 Perpes ubi Iucunditas.

O Visus tu qui sapiūs
 Formam cadentem suspicis;
 Et sædam Vrnæ cineris
 Deambulantem deperis.

Rosis qui genas amulas,
 Et dentes vnionibus,
 Iam libitina proximus,
 Inter deliria repetis.

*Pectus , qui lacti comparas ,
Breui aditurum tumultum ,
Manus , qui niui aquiparas
Osse constructas arido .*

*Olfactus delicatior ,
Suffitu Moscum proycis :
Inter Sepulehri Stercora ,
Grauis olebis Vermibus .*

*Eia Sepulchrum aperi ,
Te iunge cadaueribus ;
Cras eris ipsis similis ,
Hodie ni Mors infilias .*

*Valete (dices) Cynnama ,
Thura , styraces , Balsama ,
Sique meliorem lachrimam ,
Felix plorat Arabia .*

*Aures , vos aures patula ,
Obscenis .sæpè cantibus ,
Rogo eiurate modulos
Lasciuientis seculi .*

*Voluptas subit viscera ,
Atsque urit incendio ;
Sopitum ignem suscitât
Titillans Carnem cantio .*

*Gentium tu falx Ingluies ,
Vberior esca vermibus ,
Vilis Animi sarcina ,
Pondus fœdum Sarcophagi .*

*Natura prudens refugit
Hiantis Gula Bulimum :
Vndâ , buccellâ , & olere
Satis aluntur Corpora .*

*Anima dapes instruit ;
 Sacrosanctum Ieiunium ;
 Solusque PAN'IS , Homini
 Interno alendo sufficit .*

*PANIS (si species accidens)
 CARO cui substat integra
 Veri DEI Vnigeniti ,
 Animaque cum Sanguine .*

*O felix ter Conuiuium ,
 DEVS , ubi esca fidelibus ,
 Cibum , & Potum suggerit
 Ad Salutem , & Gloriam .*

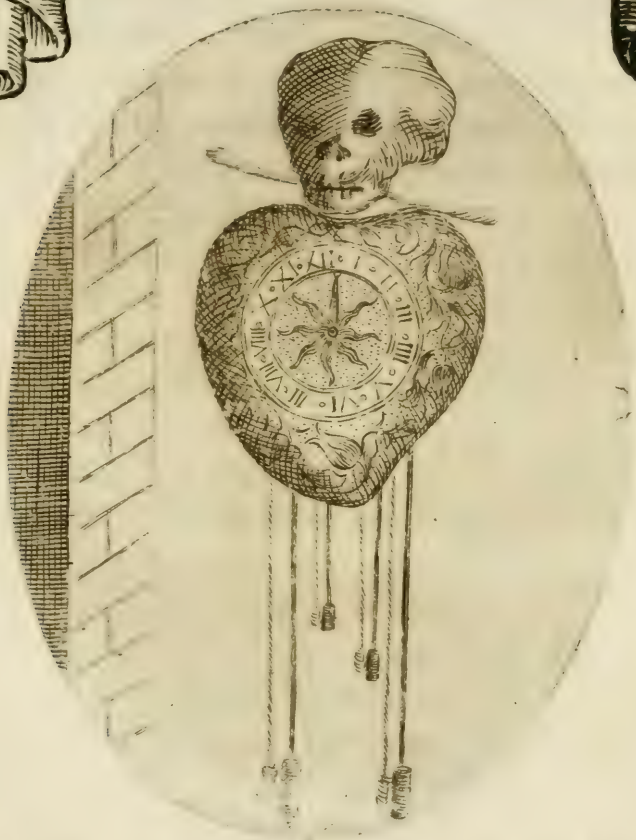
*Tactus , tu Sensus infime ,
 Dos Brutorum precipua ,
 Faceffe iam ab Homine ,
 Aut Rationi inferuias .*

*Nudam palpa Caluariam ,
 Et vana cordis Clausura ;
 Contere spinam digitis ,
 Aridis nexam verticbris .*

*Valete tactus organa :
 Iam epidermis soluitur ,
 Mortis per vos memoria
 Cæteris redeat sensibus .*

*Sensus , ò Sensus deuŷ ,
 CREATOREM agnoscite ,
 Auriga sedet ratio ,
 Blandum perferre Imperium .*

Tunc Satiabor.

OVium custodem David, ex caula ad Aulam,
 imò ad Solium Deus euexerat : iam à Pue-
 ro dederat Gygantes prosternere : Diuitijs, Di-
 gnitatibus, Bonisque stipauerat affluentibus : vni-
 uerso

uerso tandem (inimicis ad interuersionem deuictis) præfecerat Israel; subditi ut innumeri, numerari non possent. Nauseabat tamen Rex prudens super mortalium bonorum cibo leuissimo; & anxio adhuc animo Pax non erat: quoniam nihil est Mundo, in quo vere Hominis Cor quiescat. Quinquagenarius qui scribo à Peripato, Lycæo, Stoa sponte transfuga (proh benè factum) ad Ludimagistram reuertor, ut Elementa veræ Perfectionis addiscam. Diua illa Cœlesti penitus exardescens

A more Theresia me arctius admonet, indicans nil infra Cœlum amari meritum;

fluxa mundi bona putrescere; Cor

Homini vacuum, haud posse

se imaginibus, & vanitate repleri;

folius Dei

gaudere

presentiâ, & gloriâ, quæ cum apparuerit, vberri-

mo beata haustu

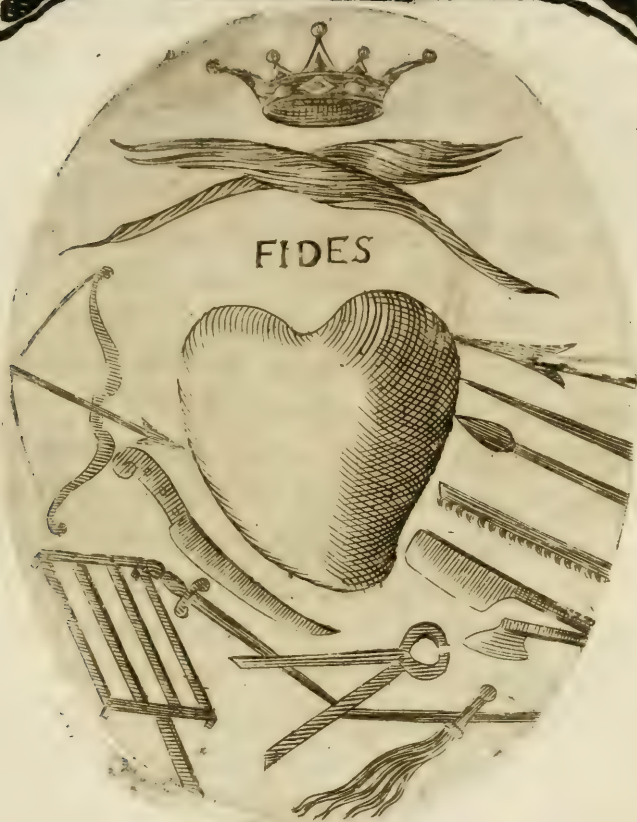
exsaturabitur

Anima.

* *

* *

XCIII.

Viriliter Age.

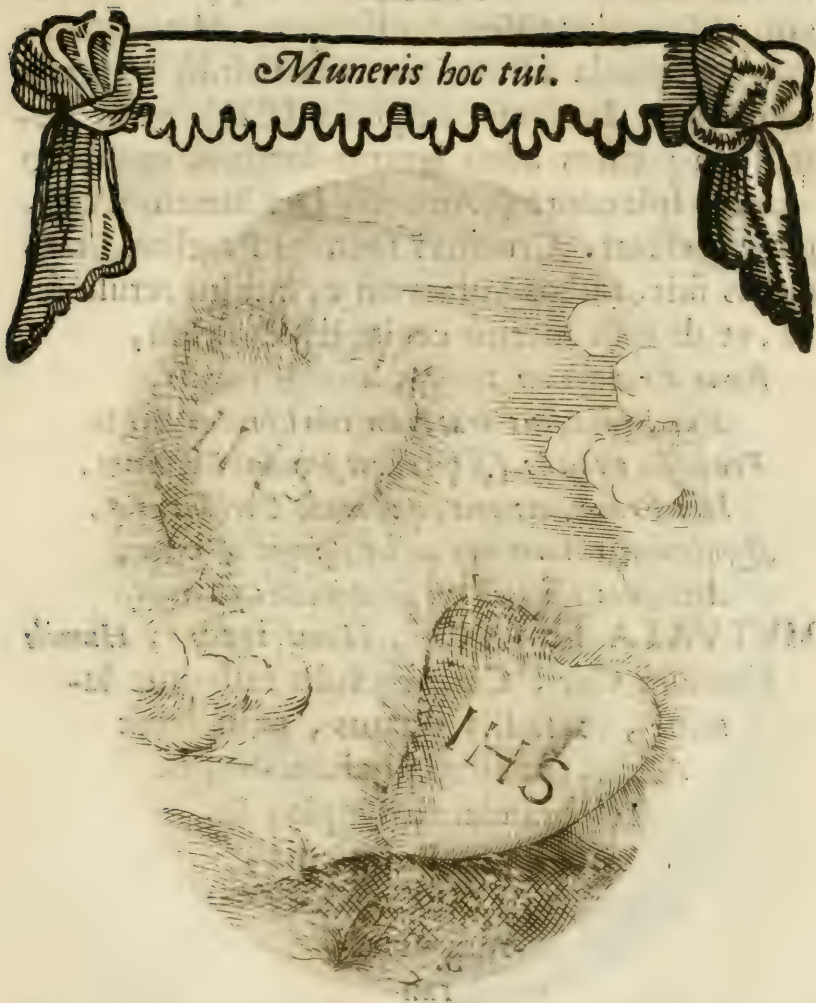
Martyrum trophæa cernis lector. Laurentij
 Cratem; Arcum Sebastii, cœtera tu pertur-
 re, Virorum, quodque magis mirandum, delica-
 tiorum Virginum perhorrenda tormenta. Præ-
 stan-

stantissima hæc est FIDEI prerogatiua , vt corpore in Animæ seruitutem subactō ; membrisque in obsequium Christi mancipatis , iam contemnantur Tyranni , imminensque spiculator oblectet . *Viriliter age, & confortetur COR tuum, & sustine Dominum* , hortabatur Dauid : in tribulationibus enim , & angoribus , presens est Numen ; in quo certior est habenda fiducia , quando pro bono opere , aduersa patimur , vt plena merces (quod ait Gregor.) in æterna retributione , seruetur : nam *Caro mollibus , Anima duris nutritur* , illam blanda fouent , hanc aspera ; illa delectationibus , hæc amaritudine pascitur : & sicut Carnem dura fauciant ; ita spiritum mollia necant . Sic D. Gregor. Moral. 10. cap. 24. In Fide igitur viriliter egerunt Martyres : *non ad Martyrium idoneus esse non potest , qui ab Ecclesia Domini, corpore , & sanguine non armatur ad prælium* . Cypr. in ferm. de Orat.

Dom. spes ergo , tuta Animæ Anchora , in mera Christi Charitate , fiduciam parit , cum Patientiâ ; vt animus in probatione non fluctuet non desperet , sed resistat , vt coronetur.

...

Muneris hoc tui.

Solent aliquando Nubes ita disponi, & è Solis regione locari, vt tàm viua eius imago in earum sinu reddatur, vt agrè à vero Sole nubibus impressus dignosci queat. Hoc eodem symbo-

Bb lo

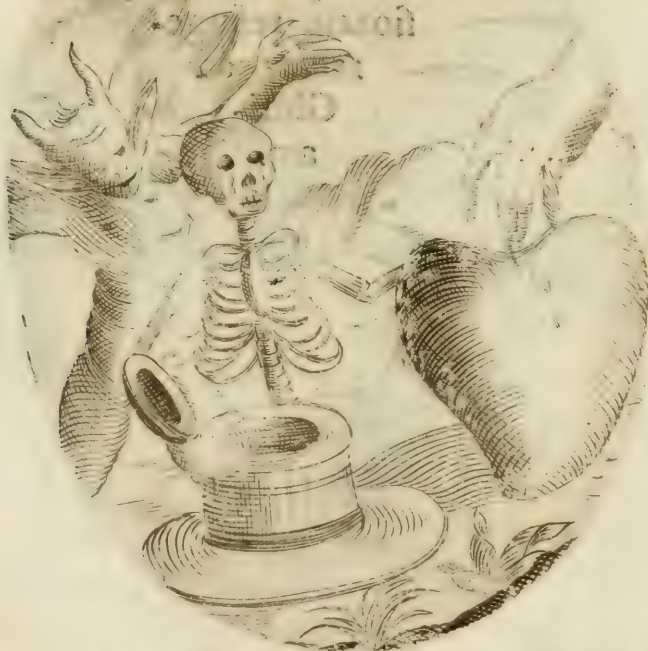
lo vsus olim Eruditiss. Melchior Zoppius Ac. Bonon. iisdem plane Verbis adscriptis, **MVNERIS HOC** **TVI**, Nubecula est Anima, per Cordis expressa imaginem, Intuenti benignius IESV, patet humillima; cuius adeò letatur lumine, vt diuino imbuta splendore, Amantis Dei lumen, & Imaginem referat. Crucifixi Domini Parelion, Franciscus fuit, radios vulnerym ex intuitu retulit felix, vt de ipso meritò cecinerit Musa Pia,

*Exue Franciscum tunicâ, laceroq; cucullo,
Qui Franciscus erat, iam tibi Christus erit!
Francisci exuuijs (si qua licet) indue Christum,
Iam Franciscus erit, qui modò Christus erat.
Quod celestis Amor non audet, fingit Amator,
Arte noua effigies, vt sit Amantis Amans.*

MVTVATA sic **LVCE**, Humi iacens, Humile nimirum Cor, Cœlestis Solis imbuitur lumine, vt radijs ditatus, præfulgeat Astris, sanctitatis imitandum, & celebrandum exemplo; Seraphicæ Religionis, toti Orbi terrarum veneran-

dis Antefignatus. **Lusa-**

Luctaturus Inungor.

MOS fuit Athletarum, vt cum in arenam de-
scenderent luctaturi, largiùs se Oleo illini-
rent, vt hostilem manum efugerent opportunâ
lubricitate agiles. Morti iam insultanti proximus

Homo, salutari se *lunctione* præmunit, rapaces
 vt vngues illudat Dæmonum, si fortè morti suc-
 cumbat: non enim ipsi turpe est, si Victo Dia-
 bolo, mortem victricem fateatur, cui se Auctor

Vitæ, nos vt redimeret, exanimandum spon-
 tè obrulit, cum in Cruce *Mortem mo-*

riendo destruxit, & Vitam resurgen-

do reparauit, vt cum ipso

tandem per eius Pas-

sionem resurge-

remus ad

Glori-

am.

XCVI.

In Electis .

Sacrosancti Rosarij quanti sit recitatio, innumera declarant miracula. Urbium hoc columnen est admirandum. Experimento comperta scribo. Plurimum quoque ad salutis æternæ spem facit,

facit, laus hæc Deiparæ gratissima; *Rosa* quippe
lato tantum, & felici prouenit solo. Triplex est Co-
 rona, Rosarium: Filia, Sponsa & Matri Summi
 Regis Mariæ quæ competit. *Confratres habent An-*
gelos, & Beatos quicunque in Sacrosancti Rosarij albo
descripti sunt, Virginem si attenta Psalterij huius reci-
tatione saluant, vt Beatus Alanus cap. 3. de eius
usu. Neque omittendum, censere D. Gregor.
 Nazianzenum, (vt Canisius citat) Angelos in Cæ-
 lo, salutationem Virginis recitare: quod idem
 prædictus B. Alanus apertè asserit. Amplectamur
 ergo, summâ veneratione, & fiduciâ, San-
 ctissimi Rosarij vsum; vt enim in Dominicano
 Breu. lect. 3. sec. Noct. Off. solemnis S. Rosarij,
Admonuit Virgo, hoc genus orandi promptum, ac faci-
le, etiam sibi gratissimum; ad impetrandam Diuinam
Misericordiam accomodatissimum; populis salutare; &
contra quæuis aduersa, presens auxilium. Spinas ta-
 men non separemus à Rosis, Deiparæ laudibus,
 Sacrosanctam Diuinæ Passionis connectentes me-
 moriam, vt IESVM resurgentem à mortuis, ascen-
 dentem ad Patrem, Paraclitum descenden-

tem, Mariam Assumptam, feliciterque

æternæ Gloriæ decoratam Co-

ronâ, possimus viatores

meditari, comprehendere

flores aspicere, &

perfrui.

Pos-

XCVII.

Possunt esse simul.

Triplicem recensuit Amorem Plato ; Diuinum, Humanum, Ferinum : apage tertius esto. Diuino facile conuenit, & Humano, simul vt concinnè esse possint, & velint : Rex tamen
Diuus

Diuus est Amor, Humanus cui famulari, summi loco honoris ducit: qui enim caligare sæpè, & collabi solet, si solus; cœlesti iunctus Cupidini, Lynceus fit, & semper regiâ incedit viâ. Vterque Cordi gestit inhabitare: at *lætulus iste floridus* est angustus: Regi amplior debetur locus; incubet alter vix non deiectus, & summâ cum veneratione Domini stipans latus. Vterque Pulchri desiderio exequat. Pulcherrimum quoddam Anima est, in qua Pulchrum generare contendunt. Tunc Humanus Amor, Cœlestis prope induit Naturam; quod si ad voluptates deflectat, in Ferini faciliè Amoris vilitatem ruit preceps. Animi Pulchritudo, Virtutum est Harmonia, quarum amussis, moderatio, & nusquam excedens concordia. Animæ thesaurus est Amor, Hominem à Brutorum secernens vulgo. Numinum antiquissimum Plato fabulans serio, vocauit Amorem: Amor, Deus est, æternus. Hic eius si æstuet Amore Anima, essentiæ Diuinæ ferè comparticipem efficit, & sapientiæ compendiô, elusis quæsitæ per studiorum labores cognitionis ambagibus, ad Deum vsque felici attollit volatu: ac supra se positam, ad inexhaustum Idæalis Pulchritudinis fontem euehit. Seruiat Hic igitur lubens, Regi diuo Cupidini, & purissimi Principis famulus deuinctissimus, Clemens ferat Imperium.

*lumi, onamit & immitit illi omni, ad
pauit cor, vultu & pulchro ille pulchro re*

amit

Cha-

Charitatis Victimæ.

Teresiam ex Mare percussis anguibus in fœminam commigrasse, mendaces effutiêre Poetæ. TERESIAM ex fœminâ mutatam emi-
nenter in Mare, morum seueritas, vitæ austeri-

tas, Prudentia, Constantia indicarunt. Virago
 Hæc, Virorum quoque, ne dum Virginum, sacra
 Antesignana recolitur. Tiresiam præsci Vates,
 Vatem mentiuntur: Vatem ex Deo TERESIAM
 non semel, Catholica veneratur Pietas. Illum,
 ob visam incogitanter nudam Palladem, captum
 oculis memorat ex Non. Dyomis. cap. 5. Politia-
 nus Miscell. 80. quam Græcus ille Auctor, MISE-
 RICORDEM appellat. Hæc, tempore Paschali,
 sumpto Christi Corpore, corporeis etiam oculis,
 radiantem Eius vidit Humanitatem: vt Maiesta-
 tem adeò expauerit, quod nisi protinus lenior
 adfussisset MISERICORDIA, oculis non tantum ca-
 pta, sed & exanimis corruisset. *Tanto Diuini Am-
 ris COR TERESIAE conflagrauit incendio, vt me-
 ritò viderit Angelum ignito iaculo sibi præcordia trans-
 uerberantem; & audierit Christum datâ dexterâ di-
 centem sibi, deinceps vt vera Sponsa meum zelabis
 honorem.* Pontificis insuper Summi Urbani VIII.
 stilo sic celebrata.

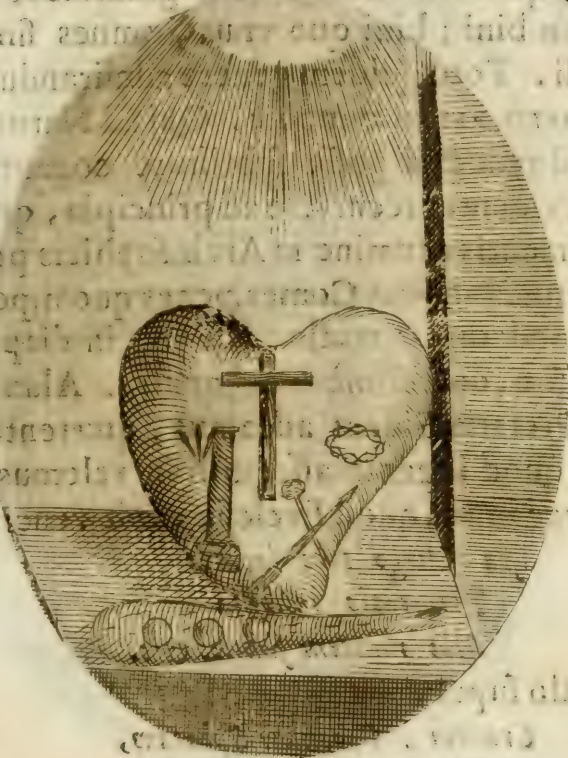
Diuini Amoris cuspide, In vulnus iccta concidit,

O CHARITATIS VICTIMA, &c.

Attentiùs si quis legerit INTERIOREM ARCEM à Te-
 resia conscriptam, ad salutarem vtique Conuer-
 sionem, intensissimèque sal. *Græcorum Amo-
 rem manducetur.* *miniam committat.* *Poste. TERESIAM ex formis mutam con-
 iunctis in Martem, morum lenitas, vitam*

Præter

XCIX.

Præter rerum Ordinem.

Altissimum Divinæ Trinitatis Mysterium,
longè doctissimorum Theosophorum fati-
gavit ingenia. Quod tamen ne vix quidem attigit
studium, Claræ satis clarè expressit miraculum.

Prætereamus, quod in CORDE B. Claræ de Monte falco, (vt Vancius in eius Vita) graphice expressa visa fuerint potiora Dominicæ Passionis instrumenta, illud profectò mirandum est, quod in Cysti felleo ipsius tres globuli inuenti fuerint, quorum vnus eodem grauitabat pondere, quo bini; bini quo vnus, omnes simul, quo singuli. Toto quidem genere admirandum opus, & PRAETER RERVM ORDINEM. Qui ad Naturæ amussim id reuocari posse subtiliore conantur indagine, videntur recurrere ad principia, quæ acerrimo mentis acumine in Archisophicis proposuit Albertus Pompeus Comes, penes quem, per exempla ponderum in trutina, & vocis in diapente, & diapason, doctissimè exprimuntur. Alumnæ tamen Pietatis Fidem adeamus, quærentes obsequio, quod ingenio assequi non valemus. Satisfique credamus, quod Ecclesia canit venerabunda.

*Ista Virgo tres lapides
Trinitatis insignia
Sibi inuicem similes &c.*

Et paulò supra.

*Crucem, Coronam Spineam,
Flagellum cum funiculis,
Spongiam, Clauos, Lanceam,
Columnam nexam vinculis
In Corde fert hæc omnia, &c.*

Diri-

DIRIGATUR.

Thuribuliforme Cor, ad Deum tendentis Orationis symbolum est; exoptat Anima, ut *Dirigatur Oratio sicut incensum in conspectum Domini*: non enim semper directa ascendit, quoniam orando

orando deficiamus. Sic Zebedei filijs, petentibus
 dexteram, & sinistram in Regno Christi, respon-
 dit Dominus, *Nescitis quid petatis*; quodque Apost.
 ait ad Rom. 8. *quid oremus sicut oportet nescimus*; sed
 ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.
 Debet autem Oratio iugis esse, & indeficiens:
 ita Christus apud Lucam 18. *Oportet semper orare,*
 & non deficere. Sit igitur Oratio ad Dei gloriam,
 Fidei exaltationem, & Animarum salutem; tunc
 enim sicut Incensum in conspectu Altissimi dirige-
 tur. Sic Barradius in Euang. T. p. l. q. c. 14. Thus
 (inquit) *Oratio est, quæ Thuris instar, ex CORDE*
Charitate incenso in Cælum ascendens, gratum

Deo odorem præbet. Tota ergo die

(subdit) si fieri potest *COR* no-

strum Thus offerat; sitque

perpetuum coram Eo

Thuribulum; iuxta

illud Greg.

Cant.

3.

Sancta Anima, quasi THV-

RIBVLVM, Cor

suum coram

Deo factum T
 IV *Sancta Anima, quasi THV-*
RIBVLVM, Cor suum coram
Deo factum
 Scribe

SCRIBE

T. Tona.

AVCTORIS PERORATIO.

*Quaerens me sedisti lassus,
Redemisti Crucem passus;
Tantus labor non sit cassus.*

DEVS

DEVS , Qui me Corporali proximorum salutem , Medicum præesse iussisti ; præsta deprecor , vt salutem Animæ , ex operibus , tuâ gratiâ iuuante consequi valeam: & IN TE MORIENTI , post Vitæ huius fluxæ deliramenta , per Mortis angustias , & Purgatorij pœnas , ubi Electis tuis æternus Splendor adfulges , feliciter peruenire concedas . Ita voueo , Ita spero , *Indignus , ingratus , & inutilis DEI famulus .*

F. Pona.

F I N I S .

AVCTORIS PERORATIO

Lector.

PLeraque errata irrepsere: vindices hac Operis sunt, & triste typorum lollum, quæ & Auctori nauseam moueant. Pateant, ut corrigantur. Cordatis, satisfaciet, quæ afferuntur, quamquam leuiter adumbrari.

2. cæcus. misertus. Quo. 3. delicias. 6. paulò. Dæmones. 8. delicias. precium. non septem, sed 10. 10. illud. 14. ne imperceptibilis quidem. Amor perita. Ellycnio. 18. consilium. 24. Ecclipticam. 26. remoueamus. 28. sæculi. 34. sufficit. 36. spiritus. 41. Gazis non inest. 45. Vlyssiponis. 52. spinæ. 57. clepsydra. 64. testimonium. 76. dæmonum. 79. Empyreï, Abyssò. 80. effluit. 82. inceptis. 84. effulget. 86. vexatio. ærumna. 87. Pœnitens. 94. lætitiâ. 97. Dionysium Syracusarum. 101. Empyreum. 102. excepit. 103. torque. 104. abforet. 108. Chalybe. 116. sæpenumero. 117. siue. 118. miles. 121. rebellis. 122. migrans. 128. supererat amplius. 132. capis. 134. aut. 138. facessite. præcoci. 147. fuisse. 149. impuritate. 150. seque 152. Præsens. 157. Empyreï. 162. amoris. imparem. 167. pretiosiora. 168. pretiosis. 177. facessite. effinxit. 178. sæculis. 182. difficilimum. 183. præsertim. 186. tyrannæ. 188. agnoscite. 191. Sebastiani. percurrere. 192. nam ad martyrium. 195. effugerent. 200. præceps. Idealis.

Operis Iudicium:

Digna sunt, quæ cordi sculptantur, quæ doctissimus Auctor exculpfit ex corde. Emblemata hæc, lector, spectata, & quæ emblemati subiecta ita oculis obijce, ut eant ad mentem. Vix aptius nobis Auctor probare potuit, quàm toto eiuret corde, quod olim sub Eureka Misofcoli nomine edidit, quam varijs hisce cordis imaginibus, quæ pietati nutrienda maximè sunt idonea, & subiectis verbis, quæ ita faciem intelligentiæ præferunt, ut simul flammæ, quibus cor accendatur, emittant. Tu interim, lector, quæ his paginis sunt impressa moribus exprimere cura, & stude ut in tuis actibus legantur, quæ hic legentur à Te: Ita de doctissimi viri opusculo, eiusque usu sentiebat.

D. Aloysius Nouarinus Cler. Regular.

Imprimatur.

Fr. Petrus Maria Dulcettus Magister Inquisitor
Generalis Veronæ.

§ Lodouico Michiel Pod.

Noi Reformatori dello Studio di Padova.

HAuendo per Fede del Molto Reuerendo Inquisitor di Verona veduto, che nel Libro intitolato *Francisci Ponæ Cardiomorphoseos siue ex corde desumpta Emblemata Sacra*: non si troua cosa alcuna contro la Santa Fede Catolica; & parimente per attestato del Segretario Nostro non si troua cosa alcuna contra Prencipi, & buoni costumi, Concedemo licenza che sia Stampato, douendosi offeruar quanto per legge in proposito di Stampe: con conditione, che non sia venduto, se prima non vien presentato legato alla Libreria publica giusta la Parte dell' Eccellentissimo Senato de 2. Decembre 1622. In quorum fidem, &c.

Dat. à 4. Febraro 1644.

§

§ Pietro Foscarini Reff.

§ Aluise Valareffo Cau. Reff.

Aluise Querini Segret.

